Έτος Η'

Τεῦχος 160ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ — Σελίς

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου ... 7759

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ 7761

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Νεότης καὶ ἔγκλημα, ὁμιλία γενομένη τὴν 26-11-1954 εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ταύτης Καθηγητοῦ κ. Γ. Σακελλαρίου (συνέχεια καὶ τέλος) ... 7762

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) ... 7767

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Περὶ τῶν παρανόμων καὶ ἀπανθρώπων μεθόδων εἰς βάρος τῶν κατηγορουμένων, ἀπόψεις τοῦ Προέδρου τῆς Διεθνοῦς Ἐγκληματολογικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Λουβάζ ... 7775

Ὁδηγὸς διὰ τὴν...ἀνακάλυψιν κομμουνιστῶν, φασιστῶν καὶ δημοκρατικῶν—Ἀπόψεις μιᾶς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ο.Η.Ε.—, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Βραδυνὴ» τῆς 27-7-57 ... 7778

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἱστορία τοῦ F. B. I., ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Λιόντου ... 7782

ΘΕΜΑΤΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἀπάταις εἰς τὰ σύνορα, ὑπὸ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Ἀστυνόμου κ. F. Franssen ... 7783

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

Τὸ ναρκωτικό, Τριστὰν Μπερνάρ, ἐλεύθερη διασκευὴ Δ.Μ.Κ. ... 7785

ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Βάκχου ... 7787

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Μυτιλήνη, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Χ. Σταμάτη ... 7788

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Κοπὴ τῆς Βασιλόπιττας καὶ διανομὴ δώρων στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, ὑπὸ κ. Α.Γ.Ν. ... 7793

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Ὁρκωμοσία Ἀρχιφυλάκων ΙΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου—Κοπὴ Βασιλόπιττας, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ ... 7795

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) ... 7798

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) ... 7800

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 955/17-11-1959 τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους «περὶ καθηκόντων ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν πρὸς ὡρισμένας αὐτοκινητιστικὰς παραβάσεις ... 7803

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ... 7804

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΓΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΙΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. – Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 160ΟΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1960

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μου πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης.

»Ἡ ἀνθρωπότης εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ συνθήκας πλέον εὐοιώνους τοῦ προσφάτου παρελθόντος. Ἡ καταδίκη τῆς βίας καὶ ὁ πόθος διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης, εὔχομαι καὶ ἐλπίζω νὰ καταστῶσι κοινὴ συνείδησις ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν λαῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνέρχεται σχεδὸν πανταχοῦ. Ἡ ἐπίγνωσις τῆς εὐθύνης τῶν εὐημερούντων λαῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ζωῆς τῶν ὑστερούντων καθίσταται ὁσημέραι ἰσχυροτέρα.

»Διὰ τὴν πατρίδα μας τὸ ἀρχόμενον ἔτος, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα, θὰ ἀποτελέσουν περίοδον δυσκόλου εἰρηνικῆς προσπαθείας, ἡ ὁποία πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχῃ ἔκβασιν εὐτυχῆ.

»Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐνταχθῇ κατὰ τρόπον ἔτι ὀργανωτικώτερον εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Κοινωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Τὸ ἀποφασιστικὸν τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους γεγονὸς καθιστᾷ τὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων μας ἔτι μᾶλλον ἐπείγουσαν. Ὅταν διὰ τῆς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην σταδια-

κῆς ἀναπτύξεως φθάσῃ ἡ οἰκονομία μας εἰς τὸ σημεῖον νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὰς ἀνεπτυγμένας οἰκονομίας τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, θὰ σημειωθῇ σταθμὸς μεγίστης σημασίας διὰ τὸ Ἔθνος.

»Ἂς ὀνομάσωμεν τὸ 1960 ἔτος ἀναδημιουργίας. Ἂς τὸ καταστήσωμεν ἔτος ἀναδημιουργίας. Τὸ ἐπιτάσσει ἡ Πατρίς.

»Ἐν ὄψει τῶν σημαντικῶν τούτων ἐξελίξεων ὀφείλομεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῶν καιρῶν. Διὰ τοιαύτας ἀναδημιουργίας δὲν ἀρκεῖ ἡ θέλησις τῶν Κυβερνήσεων. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐνεργὸς συμβολὴ τῶν λαῶν.

»Ἀντλοῦντες ἀστειρεύτους δυνάμεις ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς φυλῆς, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιδείξωμεν τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐπινοητικότητα, τὸ πρακτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον τοσάκις ἐπεδείξαμεν εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν μας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ὀργανικὴ συστηματικὴ ἔρευνα καὶ ἐπίλυσις τῶν βασικῶν προβλημάτων μας θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ προαχθῇ μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν παραγόντων τῆς κοινωνίας μας. Ἂς μὴ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι συνεχῶς προοδεύομεν.

»Πάντοτε ἀποστολὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξεν οὐχὶ νὰ ἀκολουθοῦν ἀλλὰ νὰ εἶναι πρωτοπόροι.

»Μὲ πίστιν εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, μὲ ἀκλόνητον προσήλωσιν εἰς τὰ δημοκρατικὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν καὶ μὲ ἐπίγνωσιν τῆς κρισιμότητος τῆς ἱστορικῆς ταύτης στιγμῆς, ἂς ἀφίσωμεν νὰ λάμψῃ καὶ πάλιν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, προσφέροντες ἕκαστος εἰς τὴν κοινὴν Ἐθνικὴν προσπάθειαν, ὅ,τι καλύτερον ἔχει.

Εὔχομαι εἰς ὅλους ὑγείαν, ἀγάπην καὶ πρόοδον».

ΠΑΥΛΟΣ Β.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1960

«Διαβιβάζω τὰς εὐχὰς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

»Χάρις εἰς τὴν καταβαλλομένην μεθοδικήν, ἐπίμονον καὶ καρποφόρον προσπάθειαν καθολικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς προσβλέπει μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον του, δημιουργεῖ ὑπὸ τὴν πεφωτιμένην ἡγεσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὰς ὑγιεῖς προϋποθέσεις μονίμου ἐσωτερικῆς γαλήνης, ἀδιαταράκτου πολιτικῆς σταθερότητος, οἰκονομικῆς προόδου καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

»Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐμφορούμενα ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικά, ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τοὺς Νόμους, διαδραματίζουν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, φρουροῦντα τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους ὑπούλως διὰ τὴν ἀνατροπήν των, ἐξασφαλίζοντα τὴν δημοσίαν τάξιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρώτην προϋπόθεσιν διὰ νὰ προκόψῃ ὁ Λαός, καὶ προστατεύοντα εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀδικουμένους.

»Εἰς τοὺς βαθμοφόρους καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, εὔχομαι ὅπως κατὰ τὸ Νέον Ἔτος συνεχίσουν τὴν ἀτομικήν των πρόοδον καὶ ὁδηγήσουν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ποιοτικῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς χρησιμότητος».

Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΝΕΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

'Ομιλία γενομένη τὴν 26-11-1954 εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ταύτης Καθηγητοῦ κ. **Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Διὰ τοῦ σημερινοῦ, ὄχι μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν Ἐθνῶν, ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἐπιχειροῦμεν τὴν γνῶσιν μόνον τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἥτις ἐπιμελῶς ἀποθησαυρίζεται καὶ μάλιστα μετ' ἀκριβείας πολλάκις ἐκφράζεται καὶ ἀποδίδεται. Τὸν νοῦν ὅμως, τὸ ὄργανον τῆς ψυχῆς, τὸ ἴδιον γνώρισμα ἔχον τὸ νοεῖν ἑαυτόν καὶ γνωρίζειν ἑαυτὸν καὶ αὐτοσυνειδησίαν παρέχον, τὸν Νοῦν, «ὃν», κατ' Ἀριστοτέλη, «δέδωκεν ὁ Θεὸς ὡς ὄργανον τῆς ψυχῆς πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου», τὸν Νοῦν, δι' οὗ γνωρίζομεν τὸν ἑαυτόν μας, κρατοῦμεν ὡς πρὸς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο σημεῖον ἀχρησιμοποίητον. Παραμελοῦμεν δῆλα δὴ εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας τὴν ἄσκησιν τῆς αὐτοσυνειδησίας, δι' ἧς αὐξάνει ἡ γνῶσις περὶ ἡμῶν αὐτῶν, περὶ τῆς φύσεως τοῦ Ἐγώ μας. Παραμελοῦμεν τὴν δημιουργίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς διαπλάσεως τῆς ἐσωτερικῆς μας ζωῆς, συμφώνως πρὸς ἓν ἰδεῶδες, παραμελοῦμεν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς προσωπικότητος μας, ἥτις ἐπέρχεται ἂν γνωρίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ ἂν χρησιμοποιήσωμεν τὸν ἐντὸς ἡμῶν κρυπτόμενον καὶ ἀχρησιμοποίητον ψυχικὸν δυναμισμόν μας. Παραμελοῦμεν τὴν ἀπόκτησιν τῆς αὐτογνωσίας, τὴν αὐτοσυνειδησίαν, ἥτις εἶναι ἡ ἀνωτέρα δύναμις τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως, ἥτις εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Λησμονοῦμεν ὅτι διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς αὐτοσυνειδησίας μανθάνομεν ὅτι ὑπάρχομεν ὡς ἐλεύθερα πρόσωπα, ζῶντα, ἐνεργοῦντα, διὰ τῆς γνώσεως δὲ ταύτης τοῦ ἐγὼ ἡμῶν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν καλύτερον καὶ τὰ ἐκτὸς ἡμῶν καὶ νὰ διαστείλωμεν αὐτὰ ἀφ' ἡμῶν. Ἔτι πλέον ὅμως τούτου διὰ τῆς αὐτοσυνειδησίας μας ἐρευνῶντες ἑαυτούς, σκάπτοντες ἔνδον κατὰ τὸν Μᾶρκον Αὐρήλιον, ἀνακαλύπτομεν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον καὶ γνωρίζομεν τὴν Θεότητα.

Τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, δὲν θὰ εἴμεθα ἄδικοι ἂν τὸ εἴπωμεν, ἐκολόβωσε τὸν Νοῦν, στερῆσαν αὐτὸν τῶν πτερύγων τῆς ἐλευθερίας του, ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐρωτῶν ἑαυτὸν καὶ γνωρίζων, τὸ Σύμπαν ἑρμηνεύσῃ, τὴν θέσιν καὶ σχέσιν του εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ἐν παντὶ ἀλήθειαν γνωρίσῃ καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν ὀλβιότητα καὶ τὴν εὐτυχίαν ἀπολαύσῃ.

Τί χρειάζεται λοιπόν;

α) Ἕξεις καὶ ἄσκησις εἰς τὸ ἐναρέτως ζῆν δι' αὐτοελέγχου καὶ αὐτοκριτικῆς.

β) Προβολὴ ἰδανικῶν πού νὰ ἐμπνέουν, νὰ φωτίζουν, νὰ ἠλεκτρίζουν τὴν νεότητα καὶ νὰ ὁδηγοῦν αὐτὴν εἰς τὸν λιμένα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

γ) Αὐτόβουλος ὥθησις πρὸς ἅμιλλαν εἰς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς τῆς μαθητικῆς νεότητος διὰ προκηρύξεως βραβείου ἀρετῆς, διπλώματος μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαπρέποντας μαθητάς.

δ) Προσοχὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς ἠθικῆς πρόδου τῶν μαθητῶν του καὶ ὄχι μόνον τῆς εἰς τὰ μαθήματα ἐπιδόσεώς του.

ε) Συνεργασία οἴκου καὶ σχολείου εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐπιδεικνυομένης προόδου εἰς τὴν ἠθικὴν διαβίωσιν.

Ταῦτα δὲ πάντα συστηματικῶς νὰ συντονίζωνται.

Τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας πληροῖ τὸ νέον σύστημα ἀγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἡμερῶν ἐτολμήσαμεν νὰ προβάλωμεν καὶ ὅπερ, ἐφαρμοσθὲν εἰς 13 Σχολεῖα

καὶ δύο κατασκηνώσεις ἐκ χλιάδων νέων, ἐπέφερε καρποὺς ἀνελπίστως θαυμαστούς, τοὺς ὁποίους θὰ ἀκούσετε ἐντὸς ὀλίγου.

Καὶ ταῦτα μέν, πλὴν ἄλλων δευτερευόντων, περὶ τῶν ὁποίων διελάβομεν εἰς τὸ μόλις κυκλοφορῆσαν τεῦχος τοῦ «Προμηθέως», χρειάζεται ἡ σχολικὴ κοινωνία πρὸς μόρφωσιν ὄντως ἠθικῶν χαρακτήρων καὶ ἀποτροπὴν τοῦ παντοίου ἐγκλήματος.

Τί δὲ ἡ ἐνήλικος Ἑλληνικὴ κοινωνία ἔχει ἀνάγκην πρὸς ἠθικὸν ἐξοπλισμόν της;

Ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἔχει ἀνάγκην ἰδεολογίας, ἥτις νὰ παρέχῃ ἐλπίδα καλυτέρας, εὐτυχεστέρας ζωῆς, ἱκανῆς νὰ δίδῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν καὶ θεραπείαν εἰς προβλήματα βασικὰ καὶ θεμελιώδη, τὰ ὁποῖα τὸν ἄνθρωπον ἀπασχολοῦν ἐντόνως καὶ τῶν ὁποίων ἡ λύσις δύναται ἐνσυνειδήτως νὰ καταπαύσῃ τὴν διαρκῆ σήμερον ἀγωνίαν αὐτοῦ, τρέχοντος διαρκῶς ἄνευ ἀναπαύσεως πρὸς ὅσον τὸ δυνατὸν καὶ περισσότερον ἄνευ τέρματος ὑλικὴν ἀπόλαυσιν, πλὴν ἀτυχῶς χωρὶς ποτὲ νὰ μείνῃ ἱκανοποιημένος· χρειάζεται ἰδεολογίαν, ποὺ νὰ τὸν κατευθύνῃ εἰς λιμένα εἰρηνικῆς καὶ πραγματικῆς εὐτυχίας.

Καὶ τὰ προβλήματα αὐτά, τὰ βασικὰ καὶ θεμελιώδη, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν καὶ περιμένουν λύσιν καὶ διαφωτισμόν, εἶναι κοινωνικά, οἰκονομικά, θρησκευτικά, ἠθικά, προβλήματα δηλ. διαφωτισμοῦ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ Κόσμου, Μακροκόσμου καὶ Μικροκόσμου, τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ νόηματος αὐτῶν, τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ τῆς ἐννοίας Αὐτοῦ, τῆς ἀξίας ἢ μὴ τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντος ὡς κατευθυντηρίου δυνάμεως τοῦ πνευματικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ βίου, τῆς πηγῆς καὶ τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς, τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μέγα κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς κοινωνίας καὶ σμικρύνσεως τῆς μεγάλης διαφορᾶς μεταξὺ πτωχῶν καὶ πλουσίων, καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Καὶ ὁ διαφωτισμὸς οὗτος σήμερον ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικώτατα καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς ἐν ὄψει τοῦ ὑπὸ τῆς ἀντιθέτου ἰδεολογίας ὑλιστικοῦ διαφωτισμοῦ διὰ πάσης δυνατῆς προπαγάνδας ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐπιβαλλομένης.

Καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ διαφωτισμὸς αὐτὸς ὄχι μόνον εἰς τὰ Σχολεῖα Μέσης καὶ Ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, δι' ἀλλαγῆς τοῦ προγράμματος τῆς διδακτέας ὕλης καὶ εἰσαγωγῆς εἰς πάσας τὰς Σχολὰς τῆς Μέσης παιδείας μαθήματος στοιχειώδους κοινωνιολογίας, ἀλλὰ διαφωτισμὸς ἐπιτακτικῶς ἄμεσος πρέπει νὰ γίνῃ πάντων τῶν ἐνηλίκων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δι' ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων καθ' ἑβδομάδα ἢ δεκαπενθήμερον τοὐλάχιστον εἰς τὰ σχολικὰ κτίρια ἢ εἰς ἄλλας αἰθούσας, τὰ καλούμενα κοινωνικὰ κέντρα. Καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ ὅ,τι τὸ Σχολεῖον ὀρθόν, ἠθικόν, ἐπωφελὲς παράγει, ἡμεῖς οἱ μεγάλοι, ἡ ἐνήλικος κοινωνία, μὲ τὸ κακὸν παράδειγμά μας πρὸ παντὸς, ἀσβόλης πληροῦμεν, κατηγοροῦντες τὸν διδάσκαλον ἐκεῖ ὅπου πταῖσται εἴμεθα ἡμεῖς, ἡ ἀδιάφορος, ἡ ἄπονος πρὸς τὰ παιδιά μας κοινωνία.

Εἰς τὰς αἰθούσας αὐτάς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων διαλέξεων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κοινωνικῶν προβλημάτων, καὶ κινηματογράφος θὰ πρέπῃ νὰ λειτουργῇ μὲ ἐθνικὰς καὶ ἐπιστημονικάς, θρησκευτικὰς καὶ πρὸς ὁδηγίαν τῶν νέων καὶ νεανίδων ἠθοπλαστικὰς καὶ διδακτικὰς ταινίας. Εἰς τὸ κέντρον τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ λειτουργῇ καὶ βιβλιοθήκη μὲ προσελκυστικὰ καὶ μορφωτικὰ βιβλία, οἷα τὰ ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ τῆς Ο.Η.Ε.Ν., πρὸς ὁδηγίαν καὶ μόρφωσιν τῶν νέων καὶ νεανίδων, καὶ πρὸς ἐπωφελῆ χρῆσιν τοῦ ἐλευθέρου χρόνου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, φθειρομένων σήμερον εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰς χαρτοπαικτικάς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ οἴκου, λέσχας.

Διὰ τοῦ διαφωτισμοῦ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν ὡς ἄνω προβλημάτων ὁ μαθητὴς καὶ ὁ ἐργάτης καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ ἔφηβοι δύνανται νὰ ὁδηγηθῶσιν ἵνα σχηματίσωσι τὸ σχέδιον τῆς ζωῆς ἢ τῆς περὶ τοῦ βίου φιλοσοφίας των, τασσόμενοι ἐλευθέρως καὶ ἐνσυνειδήτως καὶ αὐτοβούλως εἰς τὴν ὀρθὴν παράταξιν καὶ γινόμενοι ἐλπιδοφόροι στρατιῶται πρὸς πραγμάτωσιν ἑνὸς νέου καλυ-

τέρου κόσμου, τὸν ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἡ ὀργῶσα πρὸς μεταβολὴν πλήρης χαρίτων νεότης μας ὁραματίζεται καὶ ἀπαιτεῖ.

Τὸ παμμέγιστον τοῦτο ἔργον πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις τοῦ ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ, εἶναι ἔργον οὐχὶ ἑνὸς ἀνδρός, ἀλλὰ πολλῶν. Εἶναι ἀνάγκη ὀ ρ γ α ν ώ σ ε ω ς ε ὐ ρ υ τ ά τ η ς, κατευθυνομένης ἔκ τινος κέντρου, ἐπεκτεινομένης διὰ παραρτημάτων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων νὰ τεθῶσιν ἄνδρες καὶ γυναῖκες δυναμικοί, ἐμπνευσμένοι, πρόθυμοι πρὸς μελέτην καὶ μάθησιν τῶν ὑποδεικνυομένων μέτρων καὶ μεθόδων ἠθικοῦ ἐπανοπλισμοῦ καὶ κατευθύνσεως τῆς ἐν ὕπνῳ καὶ μαρασμῷ καὶ ἀδιαφορίᾳ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ κατὰ κανόνα διατελούσης Ἑλληνικῆς σήμερον κοινωνίας.

Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀνέλαβεν ἡ Ο.Η.Ε.Ν., ἐν ἀρχῇ μὲ μίαν δωρεὰν μόνον 500 δραχμῶν ἐνὸς πτωχοῦ Καθηγητοῦ Γυμνασίου, Παπανικολάου ὀνόματι.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πεντήκοντα ἄνδρες (Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, Δικαστικοί, Στρατηγοί, καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι Ἕλληνες, ἀνέλαβον ν ό μ ῳ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ο.Η.Ε.Ν., τῆς ὁποίας σκοπὸς ἐν εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ πλήρωσις τῶν ἀνωτέρω ἀναγκῶν καὶ πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις τοῦ ἐπανοπλισμοῦ σχολικῆς καὶ ἐνηλίκου κοινωνίας πρὸς θεραπείαν ἢ μᾶλλον πρόληψιν ὅσον τὸ δυνατὸν τῶν προηγουμένως ἀναφερθέντων ἐγκλημάτων καὶ γενικώτερον τῶν παθολογικῶν φαινομένων τῆς Κοινωνίας.

Τὴν τοιαύτην πλήρωσιν ἡ Ο.Η.Ε.Ν. ἐπιχειρεῖ:

1) Διὰ μεταδόσεως εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς κοινωνίας διὰ τοῦ ὀργάνου αὐτῆς «Προμηθέως» καὶ διὰ βιβλιογραφίας ἰδεοκρατικῆς καὶ διὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς εἰς τὸ κοινόν, τῶν ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀληθειῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων.

2) Δι' ὁμιλιῶν ἀνὰ δεκαπενθήμερον εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῆς,—καὶ ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας 28 τοιαῦτα παραρτήματα, ὅσα καὶ τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ἀναμένοντα ταγοὺς καὶ ἐμπνευσμένους πνευματικοὺς ἡγέτας.

3) Διὰ μεταδόσεως τῶν αὐτῶν ἀληθειῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ λέγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι εἰσέτι οὔτε ὁ κ ι ν η μ α τ ο γ ρ ά φ ο ς οὔτε ὁ τ ύ π ο ς εὑρεστήθησαν νὰ μᾶς βοηθήσωσι,-διὰ π ρ ο β ο λ ῆ ς π ι ν α κ ί δ ω ν ἠ θ ο π λ α σ τ ι κ ῶ ν ἀ π ο φ θ ε γ μ ά τ ω ν, ἀναρτωμένων εἰς πάντα τὰ κεντρικὰ σημεῖα συγκεντρώσεως τοῦ Λαοῦ. Εἶναι δὲ τὰ ἀποφθέγματα αὐτά, τινὰ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ Σχολεῖα ἐτέθησαν, σπόροι ἠθικῆς πρὸς γνῶσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ τοῦ δικαίου, τοὺς ὁποίους, ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος, οἱ κορυφαῖοι τῆς φιλοσοφίας ἀναπτύσσουν εἰς μέγαν ἀριθμὸν τόμων, ἢ εἶναι σύντομοι φράσεις κανόνων τοῦ βίου, αἱ ὁποῖαι δύνανται εὐκόλως νὰ ἐντυπώνωνται εἰς τὴν μνήμην καὶ νὰ ἐπανέρχωνται κατὰ συνήθειαν εἰς τὸν νοῦν ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ καλῇ.

Τὴν ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τούτων ὠφέλειαν καὶ σημασίαν θὰ κατανοήσῃ πᾶς τις, ἂν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ πορίσματα ἐρεύνης ἐπὶ 109 φοιτητῶν, οἵτινες ἐκλήθησαν νὰ ἀπαντήσωσιν ἀνωνύμως, ἀλλ' ἐνόρκως ἐπὶ τῶν ἑξῆς πέντε ἐρωτημάτων:

α) Σὲ ὡδήγησαν εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον αἱ ἀνηρτημέναι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπιγραφαί; (Ἀπαντήσεις: Ναὶ 72, Ὄχι 27).

β) Ποῖαι ἐξ αὐτῶν περισσότερον; (Ἀπαντήσεις: Πᾶσαι 27, Ἀγνότης 37, Αὐτοκριτικὴ 13 κ.λ.π.).

γ) Ἐγέννησαν συζήτησίν τινα εὐμενῆ εἰς τὸν κύκλον Σας; (Ἀπαντήσεις: Ναὶ 77, Ὄχι 21).

δ) Σὲ ἀπέτρεψαν ποτὲ ἀπὸ συγκρούσεως ἢ ἀμφιβολίας περὶ τοῦ πρακτέου; (Ἀπαντήσεις: Ναὶ 57, Ὄχι 19).

ε) Εἰργάσθητε προσωπικῶς διὰ τὴν καλὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐπιγραφῶν τούτων εἰς τοὺς ἄλλους; (Ἀπαντήσεις: Ναί 45, ὄχι 53).

Τὸν ἠθικὸν ἐξοπλισμὸν ἡ Ο.Η.Ε.Ν. ἐπιχειρεῖ:

Δ ι' ἀ σ κ ή σ ε ω ς τ ῶ ν ἀ ρ ε τ ῶ ν, αἵτινες κατὰ παράδοξον τρόπον εἰς

τὰ Σχολεῖα μας Δημοτικὰ καὶ Γυμνάσια κατὰ κανόνα δὲν ἀσκοῦνται. Ἡ δὲ τοιαύτη ἄσκησις κατορθοῦται:

α) Διὰ τῆς καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συνηθείας τῶν μαθητῶν πρὸς Πυθαγόρειον αὐτοκριτικὴν μὲ τὰς γνωστὰς τρεῖς ἐρωτήσεις. 1) Τί ἔκαμα σήμερον (Τί δ' ἔρρεξα). 2) Τί ἁμαρτίαν ἔκαμα (Πῇ παρέβην)· 3) Τί ἀπὸ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμω, παρέλειψα νὰ τὸ κάμω; (Τί δέ μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;) Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον,

β) Διὰ τῆς κατὰ Σάββατον αὐτοκρισίας καὶ βαθμολογίας εἰς τὰς ἓξῆς δώδεκα ἀρετὰς τοῦ «Δελτίου ἀσκήσεως ἀρετῶν», τ.ἔ. θρησκευτικὴ διαβίωσις, ἐγκράτεια, καθαριότης, εὐπρεπὴς συμπεριφορά, θάρρος, συμβολὴ εἰς τὸ γενικὸν καλόν, σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους, φιλεργία, συνεργατικότης, τάξις καὶ ἀκρίβεια, δικαιοσύνη, φιλαλήθεια.

Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δελτίου τούτου;

Τὸ δελτίον τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀρετῶν ἐφηρμόσθη εἰς 15 σχολεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὰς θερινὰς κατασκηνώσεις Ἀθηνῶν καὶ Εὐρυτανίας, ἐφαρμόζεται δὲ καὶ σήμερον εἰς τὰ σχολεῖα ἀπὸ τῆς Σκοτούσης μέχρι τοῦ Ταινάρου καὶ ἀπὸ Κερκύρας μέχρι τῆς Κῶ.

Ἰδοὺ τὰ πορίσματα:

Ἔκθεσις Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων Κῶ Δωδεκανήσου κ. Δ. Ἰωσήφ.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχε τὸ μέτρον ἐν τῇ Περιφερείᾳ παρὰ τῶν γονέων, ὑπῆρξε θαυμασία, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν μαθητῶν ἄριστα. Κατωτέρω παραθέτομεν περικοπάς τινας σχετικῶν ἐκθέσεων τῶν κ.κ. Διευθυντῶν τῶν Σχολείων.

1) Διευθυντὴς Δημ. Σχολείου Καρδαμαίνης Κῶ: «Οἱ γονεῖς ἐξέφρασαν τὸν ἐθνουσιασμόν των διὰ τὴν σπουδαιότητα καὶ διὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα παρετήρησαν εἰς τὰ τέκνα των, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου».

2) Διευθυντὴς Δημ. Σχολείου Ζιᾶς Κῶ: «Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, κ. δάσκαλε, ποὺ θέλετε νὰ μᾶς κάμετε τὰ παιδιὰ μας ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δίνῃ χρόνια αὐτοῦ ποὺ σκέφθηκε ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γράμματα νὰ μᾶς τὰ κάνῃ καὶ καλὰ παιδιά».

3) Διευθυντὴς Α' Δημ. σχολείου Χώρας Καλύμνου: «Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι πράγματι ἄριστον, καθ' ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἠθικῆς διαβιώσεως τῶν μαθητῶν».

4) Διευθυντὴς Β' Δημ. Σχολείου Πυλίου Κῶ: «Ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη μετὰ σχεδὸν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων».

Ἔκθεσις Διευθυντοῦ Δημοτ. Σχολείου Σκοτούσης Σερρῶν: «Παρετηρήθη ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ μεταβολὴ σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς ἀσκηθέντας μαθητὰς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀρετὰς τόσον εἰς τὸ Σχολεῖον, ὅσον καὶ κατ' οἶκον καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ... Ἰδιαιτέρως σημειοῦμεν τὸ ἓξῆς περιστατικόν: Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου εἶναι γηγενεῖς (σλαυόφωνοι) καὶ πρόσφυγες προερχόμενοι ἐκ Καυκάσου. Μεταξὺ των ὄχι μόνον δὲν ἔχουσιν ἀναπτυχθῆ μέχρι τοῦδε κοινωνικαὶ σχέσεις, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑποβόσκει μῖσος, τὸ ὁποῖον ἀτυχῶς καλλιεργεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς τὰς ἁπαλὰς ψυχὰς τῶν τέκνων των. Διὰ τοῦτο σχυχνὰ δημιουργοῦνται ἐπεισόδια μεταξὺ τῶν μαθητῶν γεγενῶν καὶ προσφύγων. Τὸ θλιβερὸν τοῦτο φαινόμενον, ἂν δὲν ἐξηφανίσθη τελείως, πάντως ὅμως περιωρίσθη εἰς μέγαν βαθμόν.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Νικολόπουλος, ἐφαρμόσας τὸ δελτίον ἀσκήσεως ἀρετῶν εἰς τὰς θερινὰς κατασκηνώσεις τοῦ Δήμου, ὡς εἰς τὸ συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 14 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. εἶπεν: «Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σακελλαρίου ἀπέδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα. Οἱ γονεῖς δὲ τῶν παιδιῶν ἐλθόντες εἰς τὸ Δημαρχεῖον, μὲ ηὐχαρίστησαν ὄχι μόνον διὰ τὸ βάρος ποὺ ἐπῆραν τὰ παιδιά των ἀλλὰ πολὺ περισσότερον διὰ τὴν μετα-

βολὴν ποὺ παρετήρησαν εἰς τὴν ἠθικὴν συμπεριφοράν των, ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ σπίτια των. Ἐγὼ δὲ τὸ ἀπόγευμα σήμερον θὰ βραβεύσω 19 ἐξ αὐτῶν ὅσα μοὶ ὑπεδείχθησαν ὡς ἄξια ἐπιβραβεύσεως διὰ τὴν ἀρίστην τούτων συμπεριφοράν».

Τέλος ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως Εὐρυτανίας κ. Κ. Κιούσης, ἐφαρμόσας τὸ διάγραμμα ἀσκήσεως ἀρετῶν γράφει : «Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ διαγράμματος ἀσκήσεως ἀρετῶν εἰς τὰ ὠργανωμένα σύνολα, σχολεῖα, κατασκηνώσεις, κ.λ.π. ἀποτελεῖ ἠθικὴν ἐπανάστασιν εἰς τὰ μέσα ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διαγραμμάτων ἀσκήσεως ἀρετῶν ἐν τῇ κατασκηνώσει :

α) Ἤλλαξεν ἀποτόμως ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς κατασκηνώσεως, διότι ἐτέθησαν κριτήρια ἐναρέτου ζωῆς, ἔλεγχος καὶ ἀξιολόγησις τῶν καλῶν πράξεων.

β) Ἐδημιουργήθη ἀμέσως στίβος εὐγενοῦς ἁμίλλης διὰ τὸ βραβεῖον ἀρετῆς τῶν ἀτόμων, τῶν ὁμάδων καὶ τῶν κοινοτήτων.

γ) Ὁ δημοσίᾳ γενόμενος αὐτοέλεγχος ἐπηρέασε κατὰ πολὺ τὴν συμπεριφορὰν τῶν κατασκηνωτῶν καὶ ἐβελτίωσε τὴν διαγωγήν των.

δ) Τόσον οἱ ὁμαδάρχαι, ὅσον καὶ οἱ κοινοτάρχαι ἠναγκάσθησαν νὰ προσέξουν ἰδιαιτέρως τὴν συμπεριφορὰν ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν κατασκηνωτῶν πρὸς ἀλλήλους.

Γενικώτερον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο προήγαγε τὴν αὐτοσυνειδησίαν καὶ τὴν αὐτοαγωγήν. (Πρβλ. «Προμηθεὺς» Ἔτος Δ' τεῦχ. 1ον, 1954).

Εἰς τὰς κρισιμωτάτας ἡμέρας, τὰς ὁποίας διέρχεται ὁ κόσμος καὶ δὴ κατὰ μείζονα λόγον ἕνεκα τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐπιτακτικωτάτη εἶναι ἡ ἀνάγκη ταχέος ἠθικοῦ ἐπανοπλισμοῦ νέων καὶ ἐνηλίκων μὲ νέα, «σύγχρονα μέσα», μὲ νέαν ἐπαρκῆ ἰδεολογίαν καὶ μὲ καρποφόρους μεθόδους ἀσκήσεως τῶν ἀρετῶν καὶ μορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος, πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος, σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐξόρμησιν τοῦ Ἔθνους πρὸς νέας κατευθύνσεις.

Ἂν τὰ πορίσματα, τὰ ὁποῖα σᾶς ἀνέφερα προηγουμένως, πορίσματα ἐξ ἐφαρμογῆς ἐπὶ χιλιάδων μαθητῶν, καθὼς καὶ τὸ καθημερινῶς ἐκδηλούμενον διαφέρον εἰς 460 μέχρι σήμερον ἀποσταλέντα εἰς 11μηνον μόνον διάστημα ἔγγραφα ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, παρὰ Νομαρχῶν, Διευθυντῶν Σχολείων καὶ Ἐπιθεωρητῶν ζητούντων φῶς καὶ ὁδηγίας πρὸς ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς νεότητος, εἶναι ἀρκετά, ὡς φρονοῦμεν, νὰ πείσουν πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας του σύστημα ἐκπαιδεύσεως συμπληρῶνον τὸ ὑφιστάμενον.

Ἂν διὰ τοῦ νέου συστήματος τούτου ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀκόπου, ἀδαπάνου, Ἑλληνικοῦ σωστικοῦ, τέρποντος παιδιά, γονεῖς καὶ διδασκάλους, τὰ ἐλαττώματα τῆς Φυλῆς δύνανται νὰ ἐλαττωθοῦν.

Ἂν τὸ ὄνειρον καὶ κήρυγμα ἀπὸ 2500 ἐτῶν περίπου τοῦ Πυθαγόρου καὶ τοῦ Πλάτωνος, τ.ἔ. ὅτι σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ ἄσκησις, μόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος, δύναται, ἂν τὸ θελήσωμεν, νὰ πραγματωθῇ, τότε ἔλθετε μαζί μας, ἀγαπητοί μας φίλοι καὶ φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, πλαισιώσατε καὶ ὑποστηρίξατε τὰς προσπαθείας ἐγκρίτων Ἑλλήνων, τῶν μελῶν τῆς Ο.Η.Ε.Ν., ἀγωνισθῆτε εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῆς, συνεργασθῆτε, μεθ' ἡμῶν ἵνα ἐπιτυγχανομένης τῆς ἠθικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς νεότητος καὶ τοῦ ὅλου Ἔθνους, πρωτοπορήσῃ ἡ Ἑλλάς, ἡ αἰωνία διδάσκαλος τῶν Ἐθνῶν, καὶ διαλάμψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν νέαν ἐξόρμησίν της, ποὺ ἡ ἱστορία της, τὸ ἔνδοξον παρελθὸν καὶ τὰ πεπρωμένα της ἐπιβάλλουν πρὸς δημιουργίαν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν πρώτου τῆς Ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου ἑνὸς νέου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

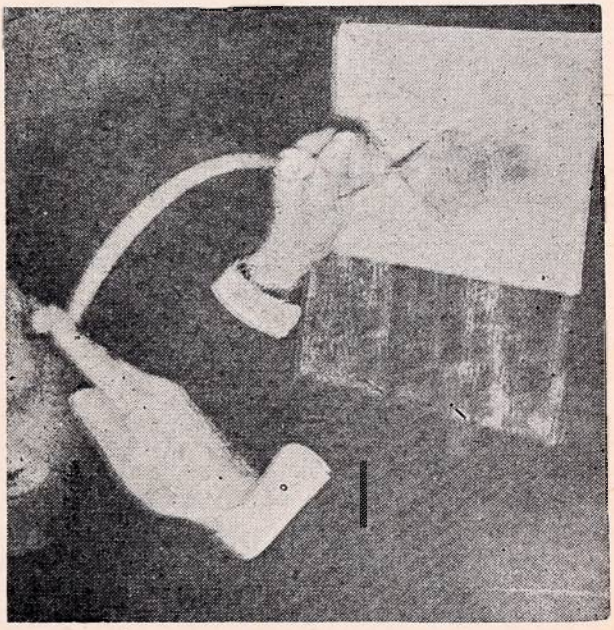
3. Ἐμφάνισις διὰ κρυστάλλων ἰωδίου.
4. Ἐμφάνισις λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου.
5. Ἐμφάνισις λανθανόντων ἀποτυπωμάτων ἐπὶ χάρτου διὰ νινιδρίνης.

***

3. Ἐμφάνισις διὰ κρυστάλλων ἰωδίου.

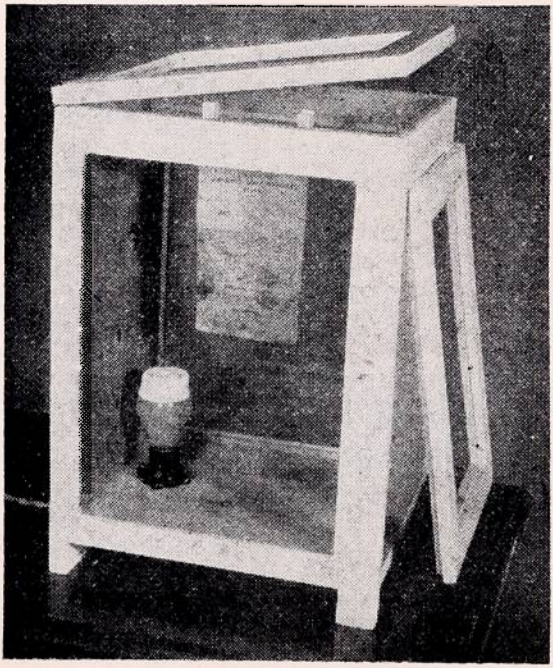
Ὅταν αἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου εὑρεθοῦν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπὸ ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, οὐχὶ βεβαίως ὑπερβολικήν, ἐξαχνοῦνται, δηλαδὴ μεταβάλλεται ἡ στερεὰ αὐτῶν μορφὴ διὰ τῆς θερμάνσεως εἰς ἀτμούς. Οἱ ἀτμοὶ οὗτοι ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῶν τυχὸν λιπαρῶν οὐσιῶν αἵτινες ἔχουσι ἀφεθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου. Ὅθεν ἂν ἐπὶ τοῦ χάρτου ὑπάρχουσι λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ταῦτα θὰ καταστῶσι ἐμφανῆ λόγῳ τῆς ἀπορροφήσεως τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου ὑπὸ τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν τῶν ἐχόντων ἀφεθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου, συνεπείᾳ τῆς ἐκκρίσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ ὕδατος—ἱδρῶτος—μέσῳ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν δι' ὧν ἐθίγη ὁ χάρτης.

Ἡ ἀπόχρωσις τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν ἐμφανιζομένων οὕτω δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι φαιοκιτρίνη. Τὰ διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου καταστάντα ὁρατὰ λανθάνοντα δακτυλ. ἀποτυπώματα, μετὰ πάροδον ὀλίγης ὥρας ἐξικνουμένης μέχρι κατ' ἀνώτατον ὅριον δύο ὡρῶν, ἀφ' ἧς παύσει ἡ ἐπίδρασις τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου βαθμιαίως ἀποσβέννυνται καὶ καθίστανται καὶ πάλιν ἀφανῆ. Ἀλλ' ἂν καὶ ἐκ νέου εὑρεθῶσι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου καὶ πάλιν καθίστανται ὁρατά. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ πολλάκις. Διὸ ὅταν ἀσχολούμεθα μὲ ἐμφάνισιν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δι' ἀτμῶν ἰωδίου παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἑτοίμην φωτογραφικὴν μηχανὴν ἵνα οὕτω προβῶμεν εἰς τὴν ἄμεσον φωτογράφησιν αὐτῶν καὶ τὰ καταστήσωμεν οὕτω μονίμως ὁρατά. Οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου πωλοῦνται εἰς τὰ φαρμακεῖα ἢ τὰ καταστήματα πωλήσεως φαρμακευτικῶν προϊόντων. Ἀναλόγως

Εἰκὼν (1) Α'.
Ὑάλινον μικρὸν ὄργανον ἐμφανίσεως λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δι' ἀτμῶν ἰωδίου.

τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγράφων ἅτινα πρόκειται νὰ ὑποβληθῶσι εἰς τὴν διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου διερεύνησιν πρὸς ἀνεύρεσιν τυχὸν ἐπ' αὐτῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων γίνεται χρῆσις καὶ τοῦ καταλλήλου ὀργάνου δι' οὗ διοχετεύονται οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἰωδίου. Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι διάφορα, ἀλλὰ δύο συνήθως ὡς δείκνυται εἰς τὰς εἰκόνας (1) καὶ (2). Τὸ διὰ τοῦ γράμματος Α' σημειούμενον ἀποτελεῖται συνήθως ἐξ ὑαλίνων σωλήνων καὶ ἐξ ἐλαστικοῦ. Ἐπὶ τοῦ ὑαλίνου σωλῆνος τοποθετοῦνται οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου καὶ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν ὑγροσκοπική τις οὐσία (χλωριοῦχον ἀσβέστιον ὀνομαζομένη). Ἡ οὐσία αὕτη ἔχει τὴν ἰδιότητα ν' ἀπορροφᾷ γενικῶς τὴν ἐν τῷ ἀέρι ὑγρασίαν, εἰδικώτερον δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει καὶ τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀναπνοῆς, εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ διασκορπισμὸς τῶν ἐν τῷ σωλῆνι ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου ἐνεργεῖται δι' αὐτῆς πρὸς ταχυτέραν διερεύνησιν τοῦ χάρτου. Διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ὑγρασία τῆς ἀναπνοῆς ἑνουμένης καὶ μετὰ μικρᾶς ποσότητος σιέλου δυνατὸν νὰ ἐκχυθῇ ὑπὸ μορφὴν σταγόνων ὕδατος ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ προκαλέσῃ κηλίδα. Ὁ σωλὴν ὁ πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ ἐγγράφου περιέχει τοὺς κρυστάλλους τοῦ ἰωδίου οἵτινες ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀναπνοῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος τοῦ διερευνητοῦ διότι καὶ διὰ τῆς παλάμης τῆς χειρὸς του ὁ διερευνητὴς περιβάλλει τὸν σωλῆνα εἰς ὃ σημεῖον εὑρίσκονται οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου, ἐπιταχύνει τὴν ἐξάχνωσιν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς καταλλήλου μετακινήσεως τοῦ σωλῆνος τοὺς κατευθύνει πρὸς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ἐπιφανείας τοῦ διερευνωμένου χάρτου. Τὸ ὄργανον τοῦτο χρησιμοποιεῖται ὁσάκις πρόκειται νὰ διερευνηθῇ μικρὸς ἀριθμὸς ἐγγράφων, διότι τὸ ποσὸν τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδίου τοὺς ὁποίους δύναται νὰ περιλάβῃ εἶναι μικρόν.

Εἰκὼν (2) Β'.
Θάλαμος ἐμφανίσεως δι' ἀτμῶν ἰωδίου λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἂν τὰ ἔγγραφα καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς μέγεθος εἶναι μεγάλα, χρησιμοποιοῦμεν τὸ διὰ τοῦ γράμματος Β' σημειούμενον ὄργανον—θάλαμον—τοῦ ὁποίου ἡ μία τοὐλάχιστον πλευρὰ φέρει ὕαλον μετακινουμένην. Μέσῳ τῆς ὑάλου ὁ ἐρευνητὴς παρακολουθῇ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐμφανίσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ ὅταν διαπιστώσῃ τὴν κατάλληλον εἰς ζωηρότητα ἐμφάνισιν αὐτῶν ἀφαιρεῖ τὸν χάρτην καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἄμεσον φωτογράφησιν τῶν ὁρατῶν καταστάντων πλέον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου τοποθετοῦνται ἐντὸς μικροῦ ὑαλίνου σκεύους ὅπερ δύναται νὰ θερμαίνεται διὰ τῆς τοποθετήσεως αὐτοῦ λ.χ. ἐπὶ κοινῆς ἠλεκτρικῆς

λυχνίας ἵνα ἐπιταχύνεται οὕτω ἡ ἐξάχνωσις τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδίου.

Τὰ πρὸς διερεύνησιν ἔγγραφα ἀναρτῶνται ἐκ τῶν καταλλήλων σημείων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ ὅλου ἔσω χώρου τοῦ θαλάμου τοῦ ὀργάνου.

Ἅμα τῇ ἀναρτήσει τῶν ὑπὸ διερεύνησιν τεμαχίων τοῦ χάρτου καὶ τὴν τοποθέτησιν τοῦ σκεύους ἢ σκευῶν τῶν φερόντων τοὺς κρυστάλλους τοῦ ἰωδίου ὁ θάλαμος κλείεται καλῶς—ἑρμητικῶς. Ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ χάρτου ἐφ' ἧς ὑπάρχει μικρὰ ἢ μεγάλη ποσότης λιπαρᾶς οὐσίας ἀναφαίνονται ὑπὸ κιτρίνην—φαιὰν ἀπόχρωσιν κηλίδες ὡς καὶ θηλοειδεῖς γραμμαὶ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐκ λιπαρῶν οὐσιῶν. Αἱ κηλίδες αὗται ὡς καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀποσβέννυνται ἂν ὁ χάρτης τοποθετηθῇ εἰς ρεῦμα ἀέρος, οἷον ἔμπροσθεν ἀνεμιστῆρος κ.λ.π. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρομεν.

Τὰ διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου καταστάντα ἐμφανῆ λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καθίστανται μονίμως ὁρατὰ οὐ μόνον διὰ τῆς φωτογραφήσεως ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς καταλλήλου ἐπιχρίσεως διὰ τῆς κοινῆς ἀμυλώδους κόλλας ἣν χρησιμοποιοῦν οἱ σιδηρωταὶ τῶν ὑποκαμίσων κ.λ.π.

Ἐπίσης ἡ μονιμότης ἐπιτυγχάνεται δι' ἐπιθέσεως λεπτῶν πλακῶν ἐξ ἀργύρου ὅτε τὸ δι' ἰωδίου ἐμφανισθὲν ἀποτύπωμα μεταφέρεται μονίμως ἐπὶ τῆς πλακὸς ἢ διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ χάρτου ἐφ' οὗ τὸ ἀποτύπωμα μεταξὺ δύο ὑαλίνων πλακῶν κ.λ.π. Αἱ μέθοδοι αὗται βεβαίως δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι πάντοτε καὶ ἰδιαιτέρως εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ χάρτης ἀποτελεῖ ἔγγραφον ἢ πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ καὶ ὑφ' ἑτέρου πραγματογνώμονος καὶ ἐπομένως δέον νὰ ἔχῃ οὗτος τὴν φυσικήν του ἐμφάνισιν. Οὐχὶ ἅπαντα τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου τυχὸν ὑπάρχοντα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα θὰ καταστῶσι ὁρατὰ διὰ τῆς ἐπιδράσεως (ἀπορρόφησις) τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου εἰ μὴ μόνον τὰ ὀφείλοντα τὴν ὕπαρξίν των εἰς τὰ ἴχνη τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν αἵτινες οὐσίαι ὡς καὶ τὸ ὕδωρ (ἱδρὼς) ἐκτὸς τῆς ἐξατμίσεως φυσικὰ ἀπορροφῶνται καὶ ὑπὸ τοῦ χάρτου ταχέως.

Διὸ τὰ διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου καθιστάμενα ὁρατὰ ἐπὶ χάρτου ὑπάρχοντα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν δύνανται νὰ ἀφέθησαν προσφάτως: Δηλαδή: α) ἂν ὁ χάρτης ἔχει λίαν, στιλπνὴν ἐπιφάνειαν (γκλασὲ) πέραν τῶν δύο ἑβδομάδων. β) Ἂν ὁ χάρτης ἔχει τραχεῖαν πως (μάτ) ἐπιφάνειαν κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι 10 ἡμερῶν. γ) Ἂν ὁ χάρτης εἶναι δημοσιογραφικός, πολυγράφου κ.λ.π. κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι 5 ἡμερῶν.

Ἀλλὰ τὸ θέρος συνήθως λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐπὶ τοῦ χάρτου σπανίως ἐμφανίζονται,πέραν τῶν 24 ὡρῶν ἀφ' ἧς ἀφέθησαν. Ἐπίσης ὑπάρχοντα λανθάνοντα ἐπὶ χάρτου δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν καθίστανται ὁρατὰ διὰ τῆς χρήσεως τῶν εἰδικῶν ἐμφανιστικῶν, τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, κόνεων, ἂν ἔχουν παρέλθῃ ἡμέραι τινὲς (δύο ἕως τρεῖς) ἀφ' ἧς ἀφέθησαν. Ὑποστηρίζεται ὑπὸ πολλῶν συγγραφέων δακτυλοσκόπων ὅτι τὸ πρόσφατον τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν λανθανόντων ἐπὶ χάρτου δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δύναναται νὰ διαπιστωθῇ ἂν χρησιμοποιήσωμεν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν α) τὰς συνήθεις εἰδικὰς κόνεις ἐμφανίσεως λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ β) τοὺς ἀτμοὺς τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδίου.

Ἂν ἡ χρῆσις μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἀναφερθεισῶν μεθόδων ἀποβῇ ἀναποτελεσματική, μόνον ἡ χρῆσις τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ τῆς νινιδρίνης δύναται πλέον νὰ καταστήσῃ ταῦτα ὁρατά. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν (πέραν τῶν 15) τὰ μόνα στοιχεῖα τῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐναπομεινάντων οὐσιῶν τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι τὰ χλωριοῦχα ἅλατα καὶ αἱ λευκωματώδεις οὐσίαι.

Ὅθεν τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου ὑπάρχοντα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα

τὰ ἀφεθέντα πρὸ μακροῦ χρόνου διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ τῆς νινιδρίνης δύνανται νὰ καταστοῦν ὁρατά.

Ὁσάκις λοιπὸν ἀνακύπτουν ἢ πρόκειται νὰ ἀνακύψουν ἐρωτήματα περὶ τοῦ χρόνου ἐγκαταλείψεως τυχὸν ἐπὶ χάρτου ὑπαρχόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἡ καλλιτέρα μέθοδος πρὸς ἐμφάνισιν καὶ ἔλεγχον τῆς ἡλικίας αὐτῶν εἶναι οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἰωδίου.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου προκρίνεται διότι δὲν παρακωλύει, ἂν αὕτη ἀποβῇ ἀναποτελεσματική, τὴν χρῆσιν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ τῆς νινιδρίνης.

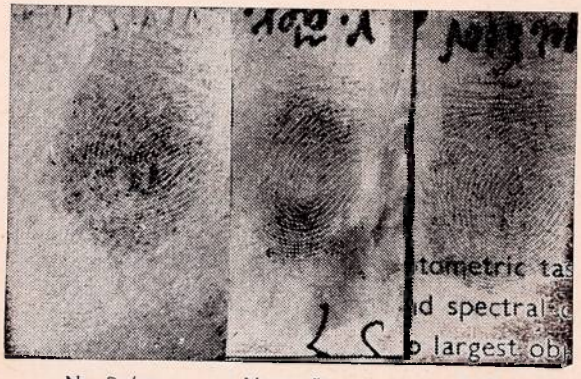
Ἡ χρῆσις τῶν εἰδικῶν ἐμφανιστικῶν κόνεων, δι' ὧν ὄντως δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν ἐμφανῆ τὰ προσφάτως ἐγκαταλειφθέντα λανθάνοντα ἐπὶ τοῦ χάρτου δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν προκρίνεται διότι αὕτη ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς καθαρότητος καὶ σαφηνείας τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Δηλαδὴ ἂν αὕτη ἀποβῇ ἀναποτελεσματικὴ καὶ μετέπειτα ἐφαρμόσωμεν οἱανδήποτε ἐκ τῶ λοιπῶν μεθόδων ἡ καθαρότης καὶ σαφήνεια τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων θὰ εἶναι μειωμένη ἀρκετὰ ἐνοχλητικά.

Τούτου ἕνεκεν ἡ διερεύνησις τοῦ χάρτου πρὸς ἀνεύρεσιν τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου προηγεῖται πάντοτε τῶν λοιπῶν μεθόδων, διότι ἂν προηγηθοῦν αἱ ἄλλαι μέθοδοι, ἡ διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου διερεύνησις ἀποκλείεται. Ἡ μικρὰ χρονικὴ παραμονὴ τῶν χειρῶν τοῦ διερευνητοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου δὲν προκαλεῖ βλάβην ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἀλλ' ἡ παρατεταμένη καὶ συνεχὴς τοιαύτη προκαλεῖ ἐρεθισμὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐνοχλητικόν. Ἐπίσης οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἰωδίου δύνανται νὰ προκαλέσουν καταστροφὴν (ὀξείδωσιν) τῶν πέριξ τοῦ ὀργάνου εὑρισκομένων μεταλλικῶν ἀντικειμένων, διὸ πάντοτε οἱ κρύσταλλοι ὁσάκις δὲν χρησιμοποιοῦνται δέον νὰ τοποθετοῦνται ἐντὸς φιαλῶν φερουσῶν ἐπίσης ὑάλινα πώματα.

4. Ἐμφάνισις λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Ἡ ἐμφάνισις διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου τῶν ἐπὶ χάρτου τυχὸν ἀφεθέντων καὶ μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπιτυγχάνεται λόγῳ τῆς παρουσίας τῶν χλωριούχων ἁλάτων, ἅτινα ὡς προαναφέραμεν ἀποβάλλονται μετὰ τοῦ ὕδατος (ἱδρῶτος) μέσῳ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν συνεπείᾳ τῆς ἐφιδρώσεως, κυρίας αἰτίας τῆς δημιουργίας τῶν μὴ ἐμφανῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Τὰ ἅλατα ταῦτα ἐνούμενα μετὰ τῶν ἁλάτων τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου προκαλοῦν ἀντίδρασιν καὶ δημιουργοῦν τὰ ἅλατα τοῦ χλωριούχου ἀργύρου.

Νινιδρίνη Νιτρ. ἄργυρος Ἰώδιον

Ὁ χλωριοῦχος ἄργυρος εἶναι οὐσία λευκή, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ὑπερβολικὰ εὐαίσθητος εἰς τὸ φῶς, συνεπείᾳ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὁποίου διασπᾶται εἰς ἄργυρον καὶ χλώριον. Αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καθίστανται μονίμως ὁραταὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου, ἔχουσι δὲ ἐρυθρωπὴν-φαιὰν τὴν ἀπόχρωσιν. Ἡ ἐμβάπτισις τοῦ χάρτου ἐντὸς τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἐπιφέρει διάλυσιν τῶν τυχὸν λιπαρῶν ἢ ἐλαιωδῶν οὐσιῶν τῶν

εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου. Διὸ ὡς προαναφέραμεν ὁ χάρτης ὑποβάλλεται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου διερεύνησιν, πρὸς ἐμφάνισιν τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ ὑπαρχόντων λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἂν διαθέτωμε τὰ ἀπαραίτητα σκεύη ὁ τρόπος τῆς διερευνήσεως καὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου εἶναι ἁπλοῦς καὶ ταχύς. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται ὡς ἑξῆς: Ἐμβαπτίζομεν τὸ φύλλον τοῦ χάρτου ἐντὸς τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου καλῶς, ὥστε νὰ διαβραχῇ καὶ διαποτισθῇ πλήρως ἡ ὅλη ἐπιφάνεια αὐτοῦ, εἶτα τὸν τοποθετοῦμε μεταξὺ δύο φύλλων ἀπορροφητικοῦ χάρτου καὶ κατόπιν ἀναρτῶμεν τὸν χάρτην εἰς κατάλληλον θέσιν διὰ νὰ ἀποξηρανθῇ.

Μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν τὸν ἐκθέτομεν εἰς φυσικὸν ἢ τεχνητὸν φωτισμόν. Ὅταν τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἀποκτήσῃ τὴν κατάλληλον ζωηρότητα ἀπομακρύνομε τὸν χάρτην ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτὸς καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν φωτογράφησιν τοῦ ἀποτυπώματος. Τὸ διάλυμα τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου δὲν ἀπαιτεῖ μεγάλην ἀκρίβειαν ποσοτικῆς ἀναλογίας διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς, ἐν τῇ πράξει, ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι διάλυσις 3% ἐπιφέρει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ἂν καὶ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ ἄνω τῶν 10% εἶναι ἀναγκαία. Τὸ ὕδωρ δι' οὗ διαλύεται ὁ νιτρικὸς ἄργυρος δέον νὰ εἶναι ἀπεσταγμένον.

Πολλάκις ἐντὸς τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ρίπτομεν καὶ μικρὰν ποσότητα καθαροῦ οἰνοπνεύματος. Τὸ οἰνόπνευμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιταχύνει τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ χάρτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ κείμενον εἶναι χειρόγραφον καὶ διὰ μελάνης γεγραμμένον περιστέλλει τὴν διάχυσιν τῆς μελάνης. Τὸ διάλυμα αὐτὸ βεβαίως εἶναι πλέον δαπανηρὸν καθ' ὅσον τὸ οἰνόπνευμα κατὰ τὴν χρῆσιν ἐξατμίζεται.

Τὸ διάλυμα τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου δύναται ἐπιτυχῶς πολλάκις νὰ χρησιμοποιηθῇ ἂν φυλάσσεται μακρὰν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτός, ἤγουν ἐντὸς φιάλης μελαίνης ἀποχρώσεως. Τὴν ἱκανότητα τοῦ διαλύματος πρὸς ἐμφάνισιν τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τὴν διαπιστοῦμεν καθ' ἑκάστην χρῆσιν διὰ προηγουμένων δοκιμῶν. Νιτρικὸν ἄργυρον καὶ ἀπεσταγμένον ὕδωρ δυνάμεθα εἰς μικρὰς ποσότητας νὰ προμηθευθῶμεν ἐκ τῶν φαρμακείων, εἰς μεγαλυτέρας δὲ ἐκ τῶν φαρμακαποθηκῶν.

Τὸ κοινὸν πόσιμον ὕδωρ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου, διότι συνήθως τὸ ὕδωρ τοῦτο περιέχει χλωριούχα ἅλατα ἅτινα παρεμποδίζουν τὴν δρᾶσιν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Ἡ ἐργασία τῆς διερευνήσεως τοῦ χάρτου πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἐμφάνισιν τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ δακτυλ. ἀποτυπωμάτων ἐνεργεῖται εἰς χῶρον μὴ φωτιζόμενον καλῶς. Μία λεκάνη ἐμαγιὲ ἢ ἐκ πλαστικῆς ὕλης διαστάσεων 24Χ30 ἑκ. θεωρεῖται διὰ τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων κατάλληλος. Ὁ χάρτης ἐμβυθίζεται ὅπως εἴπομεν πλήρως ἐντὸς τοῦ διαλύματος, ὥστε νὰ διαβραχῇ καλῶς ἡ ὅλη αὐτοῦ ἐπιφάνεια.

Μετὰ ταῦτα τοποθετεῖται ἐπὶ ἀπορροφητικοῦ χάρτου καὶ κατόπιν εἰς μέρος καθαρὸν ἵνα ἀποξηρανθῇ καλῶς καὶ κατόπιν ἐκτίθενται εἰς φυσικὸν ἢ τεχνητὸν φῶς. Ἡ ἐμφάνισις τῶν τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ λανθανόντων ἀποτυπωμάτων συντελεῖται ταχέως ἂν ὁ χάρτης ἐκτεθῇ εἰς ἡλιακὸν φῶς ἢ τεχνητόν, ἀλλὰ μπλὲ ἀποχρώσεως ἢ ὑπὸ τὸ ὑπεριῶδες. Ἂν ὁ φωτισμὸς εἶναι μικρᾶς ἐντάσεως αὐξάνομεν τὴν δόσιν ἀργύρου, δηλαδὴ ἡ ποσοτικὴ ἀναλογία τῶν 3% τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι 10%. Ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν τεμαχίων τοῦ χάρτου εἶναι μεγάλος δὲν ἐκτίθενται εἰς τὸ φῶς ταυτοχρόνως ἅπαντα, διότι εἷς διερευνητὴς δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ εἰς ὅλα συγχρόνως τὰ φύλλα τοῦ χάρτου τὴν πρόοδον τῆς ἐμφανίσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὁ χλωριοῦχος νιτρικὸς ἄργυρος θὰ καταστήσῃ ὁρατὰς τὰς θηλοειδεῖς γραμμάς,

τῶν δακτ. ἀποτυπωμάτων τῶν ὀφειλόντων τὴν ὕπαρξίν των εἰς τὴν παρουσίαν μόνων τῶν χλωριούχων ἁλάτων. Ὅταν ὁ διερευνητὴς διαπιστώσῃ ὅτι ἡ ὅλη μορφὴ τῶν δακτ. ἀποτυπωμάτων ἔχει ἀποκτήσει τὴν ἀπαιτουμένην ζωηρότητα καὶ σαφήνειαν ἀπομακρύνει τὸν χάρτην ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτός, διότι ἂν συνεχισθῇ αὕτη τὸ δακτυλ. ἀποτύπωμα θὰ καταστῇ ὑπερβολικὰ σκοτεινὸν καὶ τέλος θὰ καταστραφῇ.

Διὸ μετὰ τὴν πλήρη ἐμφάνισιν τοῦ δακτ. ἀποτυπώματος ὁ χάρτης τίθεται ἐντὸς φακέλλου μὴ διαπερατοῦ ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοποθετεῖται εἰς σημεῖον μὴ ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἕως ὅτου καταστῇ δυνατὴ ἡ φωτογράφησις τοῦ δακτυλ. ἀποτυπώματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐμφανίσεως τῶν λανθανόντων δακτ. ἀποτυπωμάτων διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ἡ ἄμεσος φωτογράφησις αὐτῶν δὲν εἶναι ἀναγκαία ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου, διότι ἡ διάρκεια τῆς διατηρήσεως τῶν διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἐμφανισθέντων δακτ. ἀποτυπωμάτων ἐξικνεῖται μέχρι 10 ἐτῶν ἂν ὁ χάρτης βεβαίως φυλάσσεται εἰς σημεῖον μὴ προσβαλλόμενον ὑπὸ φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ φωτός.

Δυνάμεθα ὅμως νὰ καταστήσωμε ἀμετάβλητον, δηλαδὴ μὴ ἐπηρεαζομένην πλέον ὑπὸ τοῦ φωτός, τὴν εἰκόνα τῶν ἐμφανισθέντων διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου δακτ. ἀποτυπωμάτων, ἂν τὸν χάρτην ἐμβαπτίσωμεν ἐπὶ τρία ἕως 5 λεπτὰ ἐντὸς διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου (ὑποσουλφίτ). Μετὰ ταῦτα τὸν ὑποβάλλομεν εἰς πλύσιν διὰ ποσίμου ὕδατος καὶ ἀποξήρανσιν. Τὸ δάλυμα τοῦ ὑποθειώδους νατρίου χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν στερέωσιν τῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ χάρτης ἀποτελεῖται ἐκ τεμαχίων μεγάλων διαστάσεων, οἷον χάρτης ἐφημερίδων ἢ χάρτης χρησιμοποιούμενος διὰ περιτυλίξεις δεμάτων κλπ. ἐπιχρίομεν πλέον διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου τὴν ὅλην ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ἡ ἐπίχρισις δύναται νὰ γίνῃ διὰ ποικίλων μέσων ὡς καὶ διὰ τῶν κοινῶν ψηκτρῶν τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐλαιοχρωματιστῶν. Ἡ ψήκτρα αὕτη δὲν καταστρέφει τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐπὶ τοῦ χάρτου λανθάνοντα ἀποτυπώματα διότι τὰ ἐνούμενα μετὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἅλατα ἔχουσι ἀπορροφηθῇ καὶ εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς χαρτομάζης. Τὰ διαβραχέντα διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἔγγραφα χρήζουν μεγάλης προσοχῆς ἵνα μὴ καταστραφοῦν—σχισθοῦν.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ χάρτης εὑρίσκεται ἐπικολλημένος ἐπὶ μεταλλικοῦ κυτίου ἡ ἐπίχρισις διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου δύναται νὰ γίνῃ διὰ τεμαχίου βάμβακος ἢ καταλλήλου ψήκτρας. Ἔγγραφα τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται διὰ διαφόρους λόγους ἡ παραλλαγὴ τῆς ἀρχικῆς φυσικῆς αὐτῶν ἐμφανίσεως, ἡ διερεύνησις πρὸς ἀνεύρεσιν τυχὸν ἐπ' αὐτῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δὲν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου. Πᾶν ἔγγραφον μετὰ τὴν ἐμβάπτισιν ἢ ἐπίχρισιν αὐτοῦ διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἀποκτᾷ ἀπόχρωσιν ἰώδη σκούραν ἥτις δυσκόλως καὶ οὐχὶ πολλάκις ἀκινδύνως δύναται νὰ ἀπαλειφθῇ.

Τούτου ἕνεκεν ὁ ἐνεργῶν τὴν διερεύνησιν δέον νὰ φέρῃ χειρόκτια ἐξ ἐλαστικοῦ διότι ὁ νιτρικὸς ἄργυρος ἐπικάθηται καὶ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τῶν ὀνύχων καὶ διὰ νὰ ἀπαλειφθοῦν τὰ ἴχνη αὐτοῦ θὰ παρέλθῃ μακρὸς χρόνος. Ἐπίσης σταγόνες αἵτινες θὰ ἐπικαθίσουν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων, οὐδέποτε ἀπομακρύνονται, διὰ τῆς παρόδου δὲ τοῦ χρόνου καθίστανται σκοτεινότεραι. Ἂν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπομακρύνωμεν ἐκ τοῦ ἐγγράφου τὰ διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἐμφανισθέντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δέον νὰ χρησιμοποιήσωμεν ἕτερον διάλυμα ἐκ νιτρικοῦ ὑδραργύρου.

Ἐντὸς τοῦ διαλύματος αὐτοῦ ἐμβαπτίζομεν τὸ ἔγγραφον μέχρις ὅτου ἐξαφανισθοῦν τὰ ἴχνη τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν. Μετὰ ταῦτα τὸ ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς πλύσιν καλὴν δι' ἠπίως ρέοντος καθαροῦ ποσίμου ὕδατος διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν τὰ ἴχνη τοῦ νιτρικοῦ ὑδραργύρου διότι ἡ παραμονὴ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου θὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ. Ἡ χρῆσις τοῦ διαλύματος τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ νι-

τρικοῦ ὑδραργύρου δὲν ἐπιφέρει βλάβην τινὰ εἰς τὸν διερευνητήν. Οὐχ ἧττον ὅμως τὸ διάλυμα τοῦ νιτρικοῦ ὑδραργύρου εἶναι καυστικὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου καλὸν εἶναι ὁ διερευνητὴς νὰ φέρῃ χειρόκτια, ἰδίως ὅταν τὰ ἔγγραφα εἶναι πολλά.

5. Ἐμφάνισις λανθανόντων ἀποτυπωμάτων ἐπὶ χάρτου διὰ νινιδρίνης.

Ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρομεν ἡ ἡμετέρα ὑπηρεσία χρησιμοποιεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐπὶ χάρτου τυχὸν ὑπαρχόντων λανθανόντων δακτυλικῶν ἢ παλαμικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τὴν χημικὴν οὐσίαν ἥτις ὀνομάζεται: «Νινιδρίνη».

Τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς λίαν ἱκανοποιητικά. Ἡ νινιδρίνη ἐμφανίζει τὰ λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τὰ περιέχοντα τὴν πλέον ἐλαχίστην ποσότητα ἐκ τῶν ἐκκρινομένων μέσῳ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν οὐσιῶν, δηλαδὴ τὰς λευκωματώδεις οὐσίας αἵτινες ἀντιπροσωπεύουν τὰ 0.045 $^0/_0$. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐλαχιστοτάτην ποσότητα τῶν λευκωματωδῶν οὐσιῶν ἡ νινιδρίνη ἐπιδρᾷ καὶ καθιστᾷ ἐμφανῆ τὰ τυχὸν ἐπὶ τοῦ χάρτου λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἔστω καὶ ἂν ἀφ' ἧς ἀφέθησαν ἔχουν διαρρεύσει ἀρκετὰ ἔτη. Τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν δραστικότητα τῆς νέας ταύτης χημικῆς οὐσίας. Λεπτομερεστάτην καὶ ἐμπεριστατωμένην περιγραφὴν περὶ τῆς καταλληλότητος καὶ ἱκανότητος τῆς νινιδρίνης νὰ καθιστᾷ ὁρατὰ τὰ λανθάνοντα ἐπὶ τοῦ χάρτου δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἔχει δημοσιεύσει ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Archiv für Kriminologie» τὸν Ἀπρίλιον 1955, ὁ παρὰ τῇ Δ.Ε.Υ. χημικὸς—ἀστυνόμος—κ. Μενέλαος Κορνηλάκης.

Ὁ χάρτης ἐπιχρίεται καλῶς κατ' ἐπανάληψιν διὰ τεμαχίου βάμβακος ἔχοντος

Ἐμφάνισις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπὶ χάρτου, δι' ἀλουμινίου καὶ διὰ μαύρης κόνεως (φοῦμο).

ἐμβαπτισθῇ εἰς τὸ ἐξ ἀκυτόνης διάλυμα τῆς νινιδρίνης καὶ μετὰ ταῦτα τοποθετεῖται εἰς καθαρὸν καὶ κατάλληλον σημεῖον. Τὰ τυχὸν λανθάνοντα ἐπ' αὐτοῦ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν καθίστανται ἀμέσως ὁρατά, ἀλλὰ μετὰ πάροδον πολλῶν ὡρῶν ἔστω καὶ ἂν ὁ χάρτης ἐκτεθῇ εἰς τὸ ἡλιακὸν ἢ τεχνητὸν φῶς.

Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἂν τοποθετήσωμεν τὸν χάρτην εἰς χῶρον μὲ ὑψηλοτέραν τῆς συνήθους θερμοκρασίαν. Πάντως ἡ φυσιολογικὴ ἐμφάνισις τῶν διὰ τῆς νινιδρίνης ἐπὶ χάρτου λανθανόντων δακτυλ. ἀποτυπωμάτων ἐπιτυγχάνεται ὑπὸ κανονικὴν θερμοκρασίαν ἐντὸς 24 ὡρῶν. Τὸ διάλυμα τῆς νινιδρίνης

δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ φυλάσσεται εἰς εἰδικὴν φιάλην, διότι δὲν προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ φωτός.

Οὐχ ἧττον ὅμως ἀφ' ἧς τὰ λανθάνοντα ἐπὶ τοῦ χάρτου δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καταστῶσι ὁρατὰ ὁ χάρτης δέον νὰ μὴ ἐγγίζεται πλέον διὰ τῶν χειρῶν διότι ἐμφανίζονται νέα ἐπ' αὐτοῦ ἀποτυπώματα.

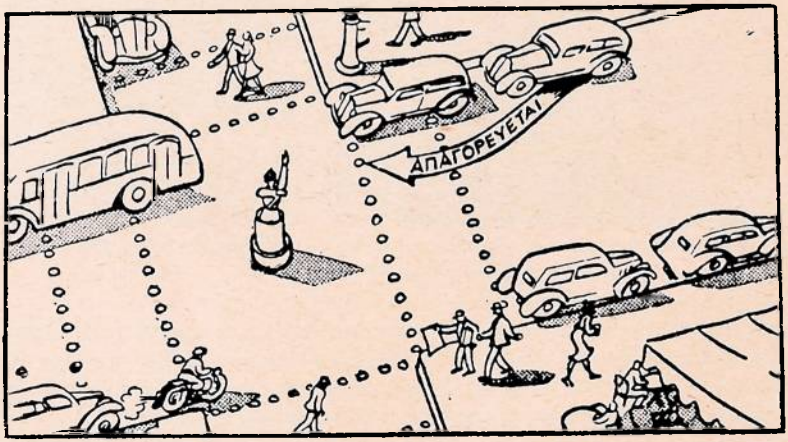
Αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ λαμβάνουν ἀνοικτὴν ἰώδη ἀπόχρωσιν, δηλαδὴ παραπλησίαν πρὸς τὴν ἀπόχρωσιν τῶν διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ἐμφανισθέντων. Τὴν αὐτὴν ἀπόχρωσιν ἀποκτᾷ καὶ ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τοῦ χάρτου ἂν αὕτη ἔχῃ ἐπιστρωθῇ διὰ ζωϊκῆς κόλλας. Ἐπομένως ἂν τὸ ἔγγραφον δὲν ἐπιτρέπεται δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἀποβάλῃ τὴν ἀρχικὴν φυσικὴν αὐτοῦ μορφήν, ἡ διερεύνησις πρὸς ἀνεύρεσιν τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου. Ἐπίσης τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου θὰ ὑποστῇ μικρὰν τινὰ ἀλλοίωσιν—διάχυσιν—ἂν εἶναι γεγραμμένον διὰ μελάνης ἢ μελαίνης μολυβδίδος.

Δὲν ὑφίσταται δυνατότης ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ χάρτου τῆς ἀποχρώσεως τῆς νινιδρίνης. Διάλυμα 0,5 % ἕως 0,8 % ἐντὸς ἀσετὸν θεωρεῖται ὡς λίαν ἀποδοτικόν. Τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρήσεως τῆς νινιδρίνης θεωροῦνται ὡς ἱκανοποιητικά, διότι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε καταστάντων ὁρατῶν διὰ τῆς νινιδρίνης λανθανόντων ἐπὶ χάρτου δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, κατ' ἐπανάληψιν διεπιστώθησαν οἱ ἄγνωστοι δρᾶσται.

Διὰ τῆς νινιδρίνης δὲν δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς στιλπνῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα διότι ὡς γνωστὸν ἡ ὁλικὴ ἢ μονομερὴς στίλπνωσις τοῦ χάρτου γίνεται διὰ ζωϊκῆς κόλλας, δηλαδὴ οὐσίας πλουσίας εἰς λευκωματώδεις οὐσίας. Τὰ ἐπὶ τῆς στιλπνῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐμφανίζονται ἄριστα : α) διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ ἰωδίου, β) διὰ τῶν εἰδικῶν κόνεων ἐμφανίσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ γ) διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ προσπερνᾶτε ποτὲ ἄλλο αὐτοκίνητο κοντὰ σὲ διασταύρωσι, σὲ διαβάσεις πεζῶν, σὲ καμπές, σὲ γωνίες ὁδῶν ἢ ὅταν φθάσετε στὸ τέρμα ἑνὸς ἀνηφορικοῦ δρόμου. Ὁ ὁδηγὸς ποὺ προσπερνᾷ χωρὶς νὰ βλέπῃ ἀκριβῶς τί γίνεται ἐμπρὸς του ἀποτελεῖ ἀληθινὸ κίνδυνο γιὰ τὴν τροχαία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

'Απόψεις τοῦ Προέδρου τῆς Διεθνοῦς 'Εγκληματολογικῆς 'Επιτροπῆς κ. **ΛΟΥΒΑΖ**

Περιοδικὰ καὶ σποραδικὰ καὶ σὲ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου βλέπομεν καμπάνιες στὸν τύπο ἐναντίον τῆς 'Αστυνομίας, κατηγορουμένης ὅτι χρησιμοποιεῖ συστηματικά, ἀθεμίτους καὶ ἀπανθρώπους μεθόδους ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων.

Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις τὸν Σεπτέμβριον 1931 συνελθοῦσαν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐλέγομεν τὰ κάτωθι κυρίως ἐν τῇ 6ῃ ἐκθέσει ἡμῶν.

'Η 'Εγκληματολογικὴ 'Αστυνομία ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου αἰσθάνεται βαρύνουσαν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν ὑποψίαν τῆς κατὰ τὰς δικαστικὰς ἀνακρίσεις προσφυγῆς αὐτῆς εἰς μεθόδους αὐθαιρέτους, ἀθεμίτους, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπανθρώπους. 'Η φήμη αὐτὴ εἶναι ψευδὴς καὶ ἄδικος, ὡς κάθε κρίσις ἡ ὁποία ἀπὸ ἓν μεμονωμένον γεγονὸς ἐξῆγεν γενικὰ συμπεράσματα, ὡς ἐπίσης κάθε ἰσχυρισμὸς μεροληπτικός. Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ ὑπογραμμισθῇ πόσον ἡ φήμη αὐτὴ ἀποβαίνει βλαβερὰ εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας. Ὑποσκάπτει τὴν ἐμπιστοσύνην, τῆς ὁποίας αἱ ὑπηρεσίαι των ἔδει νὰ ἀπολαύωσιν ἐκ μέρους τῶν καλῶν πολιτῶν. Μειοῖ τὴν ἐκτίμησιν, ἣν δέον νὰ τρέφωσιν αἱ ἀρχαὶ ἔναντι τῆς ἀστυνομίας. 'Εκνευρίζει κατὰ τὰς ἐνεργείας των τὰ μέλη της, τὰ ὁποῖα βλέπουν οὕτω ἑαυτὰ ἀδίκως καὶ διαρκῶς καθιστάμενα ὕποπτα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ τοιαῦται ἐπιθέσεις προέρχονται συνήθως ἐκ μέρους ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἔχουσι σπουδαίους λόγους νὰ μὴ ἀγαπῶσι τὴν 'Εγκληματολογικὴν 'Αστυνομίαν, ἰδίᾳ λόγῳ τοῦ ὅτι αὕτη συνέβαλεν εἰς τὴν καταδίκην των ἐπὶ ἀδικήμασιν ἄτινα ἤθελον παραμείνει ἀτιμώρητα ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἀστυνομικῶν.

Παρὰ ταῦτα ἐνίοτε συναντᾷ τις ἄλλα ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐκ καλῆς πίστεως ἢ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχήν μας ἡ δημαγωγία ἔχει πέρασιν, ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ὀργανισμῶν μας καὶ ὑπονοοῦν ὅτι μεταχειριζόμεθα μεθόδους διὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἔρευνα. Γνωρίζομεν ἀκόμη καὶ διαπρεπεῖς ἐμπειροτέχνας ἐν τῇ Τεχνικῇ 'Αστυνομίᾳ, οἱ ὁποῖοι ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἰδέαν, ὅταν προκύψῃ ἀποτέλεσμα ἕν τινι ὑποθέσει, ὅπου τῶν ἐπιστημονικῶν ἐνδείξεων ἐλλειπουσῶν μόνη ἡ πεποίθησις καὶ ἡ λογικὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀνακριτοῦ ἔλυσαν τὸ πρόβλημα, ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς ἐκεῖνος θὰ ἐχρειάσθη νὰ προβῇ εἰς ἐξωδικαστικὰς ἐνεργείας διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό. Εἶναι ἐκπληκτικόν, ὅτι πρόσωπα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε διετέλεσαν ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν μας ἀκούοντα ἐνίοτε εἰς κακοβούλους διαδόσεις τείνουσι πρὸς αὐτὰς εὐήκοον οὖς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ρηθείσης Συνελεύσεως τοῦ 1931 ἡ 'Επιτροπὴ ἔλαβεν κατόπιν συζητήσεως τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν.

«'Η κοινὴ γνώμη πιστεύει κατά τι μέρος ἕνεκα τῆς ἀγνοίας τῶν παρὰ ταῖς δικαστικαῖς ἀστυνομίαις χρησιμοποιουμένων μεθόδων, ὅτι αὗται περιλαμβάνουν ἀθέμιτα καὶ ἀπάνθρωπα μέσα. 'Η Δ.Ε.Ε.Α. διαμαρτύρεται κατὰ τῆς τοιαύτης μομφῆς, ἡ ὁποία εἶναι ὅλως ἄδικος.

'Απὸ μηνῶν τινων παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ δημοσιεύονται ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ ἄρθρα καὶ ἐκδίδονται βιβλία τείνοντα νὰ σταθεροποιήσουν τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ὅταν ἡ ἀστυνομία εὑρίσκεται πρὸ κατηγορουμένου ὀλίγον διατεθειμένου νὰ ὁμολογήσῃ γεγονότα, τὰ ὁποῖα διέπραξεν ἢ οὔ, ποιεῖται χρῆσιν πιεστικῶν μέσων, στερήσεων, ἐκβιάσεων, ὁτὲ μὲν ἐξ ὀκνηρίας, ὁτὲ δὲ ἐξ ἀγνοίας τῶν τεχνικῶν ἀνακριτικῶν μεθόδων, πάντοτε κατὰ παραβίασιν τοῦ ἀστυνομικοῦ κώδικος καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι ἀρκούντως περίεργον νὰ διαπιστώσῃ τις, ὅτι πολλαὶ τῶν τοιούτων ἐπι-

θέσεων ἤδη ἐκτεταμέναι προβάλλουν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς χρήσεως pentothal ἢ ἄλλων μέσων τεινόντων νὰ θίγωσι τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν «ἐκβιάζοντα τὴν συνείδησιν» καίτοι τὰ τοιαῦτα μέσα οὐδέποτε ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῆς 'Εγκληματολογικῆς 'Αστυνομίας.

'Ο ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῶν τοιούτων δημοσιευμάτων ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς θὰ τύχῃ εὐχερεστέρας κατανοήσεως ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὅλα τὰ δημοσιεύματα παραβάλωσι «τὰς ἀστυνομικὰς μεθόδους» μὲ τὴν πάντοτε μεθοδικήν, ἐπιστημονικὴν καὶ θεμιτέαν ἀνάκρισιν τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ δικαστικοῦ λειτουργοῦ.

Τὸ συμπέρασμα τῶν δημοσιευμάτων μαντεύεται, ἂν δὲν εἶναι ρητῶς ἐκπεφρασμένον. 'Η ἀστυνομία δὲν θὰ ὤφειλε νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ἀναζητήσεις καὶ δικαστικὰς ἀνακρίσεις, τοῦ ἔργου τούτου ἀνατιθεμένου ἀποκλειστικῶς εἰς δικαστικοὺς λειτουργούς. Εἶναι ὅλως περιττὴ ἡ ἐπέκτασις τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν καταστρεπτικῶν συνεπειῶν, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐκ παρομοίας ἀποφάσεως. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ δικαστικὴ ἢ ἡ 'Εγκληματολογικὴ 'Αστυνομία δὲν θὰ ἐλάμβανε πλέον μέρος εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἢ δὲν θὰ συνειργάζετο πλέον εἰς τὴν δικαστικὴν ἀνάκρισιν σχεδὸν μόνα τὰ αὐτόφωρα ἀδικήματα, τὰ διαπραττόμενα ὑπὸ γνωστοῦ προσώπου, θὰ παραπέμπωνται πρὸ τοῦ δικαστηρίου. 'Απὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀριθμός τις κακοποιῶν θὰ καταστῇ ἱκανὸς νὰ δρᾷ ἐν πλήρει ἀτιμωρησίᾳ. Λόγου χάριν οἱ μεταχειριζόμενοι ἀπατηλὰς μεθόδους ἢ περιπεπλεγμένην τεχνικὴν ἐξ ἐπαγγέλματος κακοποιοὶ ὡς durs (ψημμένοι, σκληροὶ) ἢ ὠργανωμέναι κλπ. καλῶς ἐξωπλισμέναι σπεῖραι.

Δὲν φανταζόμεθα, ὅτι παρομοίαν ἀτιμωρησίαν θὰ ἀπεφάσιζον αἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ νομοθέται.

'Αλλ' ἐξ ἀντιθέτου μετὰ λύπης πρέπει νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔρχεται εἰς φῶς εἰς κάθε γεωγραφικὸν μῆκος καὶ πλάτος ὑπόθεσις καθ' ἣν ἀστυνομικός τις ἐχρησιμοποίησε μεθόδους, τὰς ὁποίας ἡ Commission κατεδίκασεν ἐπισήμως. 'Εξεφράσαμεν ἐπ' αὐτοῦ τὰς προσωπικὰς γνώμας μας διαδοχικῶς δὲ εἰς τὰ ἡμέτερα ἔργα «Τεχνικὴ καὶ Τακτικὴ» καὶ «Ψυχολογία καὶ 'Εγκληματικότης». 'Εγράφομεν ἐκεῖ:

'Ακόμη καὶ ὁ δράστης φρικτοῦ ἐγκλήματος δέον νὰ γίνῃ ἀντικείμενον καλῆς μεταχειρίσεως, καθ' ὅτι ἐὰν ποινή τις θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνίας, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπόκειται εἰς μόνον τὸ δικαστήριον. 'Ο ἀστυνομικὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' αὐξάνῃ προώρως τὴν ποινὴν αὐτήν.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται κακὴ μεταχείρισις κατηγορουμένου προσώπου. Καθ' ὅσον γνωρίζομεν οὐδεμία ἀστυνομία ἀξία τοῦ ὀνόματός της εἶναι ἔνοχος τοιούτων κτηνωδῶν πράξεων. Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι, συμβαίνει πολλάκις, κατηγορούμενοι ἔχοντες ὁμολογήσει εἰς τὴν ἀστυνομίαν, δικαιολογοῦσιν εἰς τοὺς δικηγόρους των τὴν τοιαύτην λιποψυχίαν των λέγοντες ὅτι ἡ ὁμολογία των ἐξεμαιεύθη δι' ἀπειλῶν καὶ ξυλοδαρμῶν ἀκόμη.

Δὲν σκοποῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ δικηγόροι ἐνθαρρύνουσι τὰς τοιαύτας καταθέσεις, οὐδὲ πιστεύομεν τοιοῦτό τι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι συνήγοροί τινες τείνουσιν εἰς τοιούτου εἴδους κατηγορίας, ὑπεράγαν εὐήκοον οὖς, οἱ μὲν διότι, ὀλίγην ἔχουσι πεῖραν τῶν μεθόδων τῶν ἐγκληματιῶν, οἱ δὲ διότι, τοῦτο στηρίζει, ἄριστα τὴν δημηγορίαν των.

'Αλλ' ἡ ἀλήθεια ἔχει οὕτως : "Ολοι οἱ μεγάλοι προϊστάμενοι τῆς ἀστυνομίας (καὶ εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ διαπιστώσωμεν κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις συνεδρίαν τῆς Commission Internationéle de polis Criminelle) ὅπου ἐξητάσαμεν τὸ ζήτημα, ἐξέδοσαν αὐστηροτάτας διαταγάς, ἵνα μὴ χρησιμοποιοῦνται παρὰ τῶν ὑποδεεστέρων των τοιαῦται μέθοδοι καὶ γνωρίζομεν ἐξ ἴσου, ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι γνωρίζουσι νὰ σέβωνται τὰς διαταγὰς ἐκείνων. 'Εξ ἄλλου ἐὰν μεμονωμένη περίπτωσις διεπιστοῦτο,

ὁ παραπτωματίας ἀστυνομικὸς δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπισύρῃ ἐναντίον ἑαυτοῦ αὐστηρὰς κυρώσεις.

Προσθέτομεν, ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ποινικῆς νομοθεσίας οὐ μόνον δὲν ἐπιτρέπει πλέον παρομοίαν ἐπαίσχυντον τακτικήν, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐποπτεία εἶναι τοιαύτη, ὥστε παρομοία τακτικὴ θὰ ἀπεκαλύπτετο πάραυτα. Ἡ ὑπεράσπισις, ὁ τύπος, ἡ δημοσιότης τῶν δικαστικῶν ἐνεργειῶν θὰ διέχυον τὴν εἴδησιν ἀνὰ τὸ κοινόν. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θὰ παρουσίαζε τοιαύτην ἀντίδρασιν κατὰ τοιαύτης ἀπαραδέκτου συμπεριφορᾶς, ὥστε ἡ ὑπηρεσία εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ὑπηρετοῦν τοιαῦτα ὄργανα θὰ παρεδίδετο εἰς τὴν περιφρόνησιν, χάνουσα κάθε γόητρον.

Ὅταν ἀστυνομικοὶ προϊστάμενοι ἀκούουν περὶ ὑφισταμένων, οἵτινες συγχρόνως παραβαίνουσι τὸν νόμον καὶ παρακούουσιν εἰς ἐπανειλημμένας δοθείσας διαταγὰς δι' ἀπανθρώπου καὶ ἀθεμίτου συμπεριφορᾶς των ἔναντι κατηγορουμένων ἀτόμων καθῆκον των εἶναι, ὅπως πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηρεσιῶν των καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ πληροφορῶσι πάραυτα τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς περὶ τοιούτων πράξεων.

Ἄτομον υἱοθετοῦν τοιαύτας μεθόδους δὲν εἶναι ἄξιον νὰ ἀνήκῃ εἰς Ἀστυνομικὸν Σῶμα, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ ἔννομος προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν εὐγενεστέραν τῶν προσπαθειῶν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατό τις νὰ εὐχηθῇ καὶ τὴν ὁποίαν συμφέρον εἶναι νὰ τηρῆται ἀπὸ μεμονωμένας παρεκτροπὰς ἀνθρώπων τινῶν.

Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων ἀντιπροσώπων οἵτινες προσῆλθον ἐδῶ ἐξ ὅλων τῶν Ἠπείρων, δὲν εὑρίσκεται εἷς, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ παραδέχεται τὰς ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω ἐξαγγελεθείσας ἀρχάς, ἀλλὰ εἶναι ὅλοι πεπεισμένοι ὅτι αἱ ἀθέμιτοι μέθοδοι μόνον εἰς τὸ αἴσχος, τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ἀποτυχίαν ἄγουσιν.

Ἡ Ἐπιστημονικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἀστυνομία ἢ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦμεν «Ἀστυνομικὴ Τεχνική», ἡ γνῶσις τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ψυχολογίας, μᾶς παρέχουν ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ λύσωμεν τὰ πολυπλοκώτερα ἐγκληματολογικὰ προβλήματα. Ἡ ζωηρὰ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχουν αἱ ἀναζητήσεις διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς τεχνικῆς αὐτῆς, εἶναι πολὺ πλέον σημαντικὴ ἀνταμοιβή, ἐκείνης τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προκαλέσουν αἱ αὐθόρμητοι ὁμολογίαι.

Δι' ἕνα ἀληθῆ ἀστυνομικὸν αἱ ὡραῖαι ἀναζητήσεις δὲν εἶναι αἱ ἀφορῶσαι ἐγκλήματα ἐντυπωσιακά, ἀλλὰ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπέτρεψαν διὰ τῶν συμπερασμάτων του, τῶν συλλογισμῶν του, διὰ τῆς ἐργασίας του τῆς ἐπιμελοῦς καὶ καρτερικῆς νὰ φέρῃ εἰς ἀμηχανίαν τὸν ἔνοχον.

Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι ἐνέχει σημασίαν, ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ καταστήσῃ ἀκουστὴν τὴν φωνήν της καὶ λάβῃ σαφῆ θέσιν ἔναντι τοῦ προβλήματος τούτου.

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ... ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ, ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

— ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. —

Δημοσίευμα ἐφημερίδος
«Βραδυνὴ» τῆς 27-7-57

Εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν σημεῖον της ἔφερεν ἡ νέα μεγάλη διαταραχὴ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας τὴν ἀπὸ ἐτῶν τώρα ἐπικρατοῦσαν σύγχυσιν ἰδεῶν καὶ πραγμάτων εἰς τὸ πεδίον τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἀπὸ σαφῆ διαστρελβωτικὴν τῆς πραγματικότητος καὶ τοὺς ἰδίους σκοποὺς ἐξυπηρετοῦσαν πρόθεσιν οἱ μέν, ἀπὸ ἐγκεφαλικὴν νεφέλωσιν οἱ δέ, ἀπὸ διανοητικὴν ἀδράνειαν οἱ ἄλλοι, ἔχομεν ἀποκτήσει τὴν κόμμοδην κακὴν συνήθειαν νὰ δίδωμεν πολιτικούς, ἰδία, χαρακτηρισμοὺς εἰς τὸν ἀντίπαλον, ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται πάντοτε πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἰδεολογικὴν πολιτικὴν πραγματικότητα. Ἀναλόγως τῆς θέσεως, ποὺ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν ἀποκαλοῦμεν ἀσυλλόγιστα τὸν ἀντιφρονοῦντα «μοναρχοφασιστὴν» ἢ «κουκουὲν» ἢ «ἐθνικῶς ἀπαράδεκτον», φρονοῦντες, ἀνοήτως, ὅτι... ἐλύσαμεν τοιουτοτρόπως τὸ πρόβλημα καὶ ὅτι... κατετροπώσαμεν τὸν ἀντίθετα ἀπὸ ἡμᾶς φρονοῦντα.

Τὸ κακὸν δὲν περιορίζεται εἰς μίαν συγκεκριμένην χώραν—τὴν Ἑλλάδα, ἂς εἴπωμεν—ἀλλ' ἔχει καταστῆ διεθνές, ὅπως φαίνεται, φαινόμενον ποὺ ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν ἑκάστοτε ὀξύτητα μόλις ἡ ἐθνικὴ ἢ ἡ διεθνὴς πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα θολωθῆ ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.

Χαρακτηριστικὸν τῆς οὕτως δημιουργουμένης καταστάσεως εἶναι ὅτι ἕνα πραγματικὰ διεθνὲς ἢ μᾶλλον παγκόσμιον πολιτικὸν περιοδικόν, ὅπως «Ὁ Κόσμος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν», ποὺ οἱ δεσμοί του, ἰδεολογικοί, τοὐλάχιστον, μὲ τὸν Ο.Η.Ε. εἶναι γνωστοὶ ἐπὶ ἔτη τώρα, ἀγωνίζεται μὲ ἀντικειμενικότητα νὰ ἀποσαφηνίσῃ τὰς βασικὰς πολιτικὰς ἐννοίας, καταβάλλον εἰλικρινῆ προσπάθειαν νὰ «ξελαγαρίσῃ» τὰ θολωμένα πολιτικὰ πράγματα τῆς ἐποχῆς. Οὕτως, τὸ 1947 ἤδη ἀφιέρωσεν ὁλόκληρην μελέτην εἰς τὴν ἔννοιαν «Κομμουνισμός», τὴν ὁποίαν μελέτην ἠκολούθησεν ἄλλη, τὰς ἀρχὰς τοῦ 1948, μὲ θέμα «Καπιταλιστικὴ Δημοκρατία», ἄλλη τὸ αὐτὸ ἔτος περὶ «Σοσιαλισμοῦ» καὶ ἄλλη πάλιν, ὑστερώτερα, περὶ «Φασισμοῦ».

Ἀντικειμενικαὶ ἱστορικαὶ καὶ θεωρητικαὶ μελέται ὑπῆρξαν αἱ ἔρευναι αὐταὶ τοῦ διεθνοπολιτικοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον, τώρα, προφανῶς διὰ νὰ τὰς συμπληρώσῃ καὶ «πρακτικοποιήσῃ», δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον του, ἕναν «τυφλοσούρτην», θὰ ἐλέγαμεν, περὶ Φασισμοῦ, Κομμουνισμοῦ καὶ Δημοκρατίας, τοῦ ὁποίου θεωροῦμεν ἐκτάκτως ἐπίκαιρην καὶ χρήσιμην τὴν παράθεσιν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας. Παραπέμπον διὰ τὴν θεωρητικὴν εἰς τὸ θέμα ἐμβάθυνσιν εἰς τὰς παλαιοτέρας ἐρεύνας του, τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν δίδει εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην του τὰς γενικάς, ἀντικειμενικάς, πρακτικὰς γραμμὰς τῶν τριῶν αὐτῶν βασικῶν πολιτικῶν κατευθύνσεων, προσθέτον ἀκόμη, κατὰ τὴν προσφιλῆ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς συνήθειαν, καὶ ἕνα εἶδος «τὲστ» ἂς εἴπωμεν, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς ἕνας... «Μετρητὴς Γκέϊγκερ», ποὺ ἀνακαλύπτει τὴν κρυμμένην ραδιενέργειαν διὰ τὴν...ἀνακάλυψιν τοῦ Δημοκράτου, τοῦ Κρυπτοφασιστοῦ ἢ τοῦ Κρυπτοκομμουνιστοῦ, ἔστω καὶ μέσα εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους...

***

Φασιστής, μᾶς λέγει, εἶναι ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὴν ἰσότητα ἀνθρώπων, ἐθνῶν, φυλῶν καὶ φύλων. Ἀκολουθεῖ τυφλὰ τὸν «θριαμβευτικὸν» ἡγέτην του καὶ ζητεῖ τὴν αὐτὴν τυφλὴν ὑπακοὴν ἀπὸ ἐκείνους, τῶν ὁποίων πολιτικῶς, διοικη-

τικῶς κλπ. ἡγεῖται ὁ ἴδιος. Βασικῶς χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἕνα—εἰλικρινὲς ἢ προσποιητόν;—σύμπλεγμα ἀνωτερότητος ὡς πρὸς τὴν φυλήν του, ἀπὸ μῖσος ἔναντι τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας, ἀπὸ ἀντιδραστικὴν καὶ ἀντιεπιστημονικὴν πνευματικὴν στάσιν καὶ διάθεσιν, ἀπὸ φανατικὴν ἀντίθεσιν πρὸς οἱανδήποτε διεθνῆ συνεργασίαν καὶ ἀπὸ ἀπόλυτον μισαλλοδοξίαν ἔναντι τοῦ ἀντιφρονοῦντος. Δὲν εὐνοεῖ ἁπλῶς τὴν ἐξόντωσιν τῶν κατὰ τὴν γνώμην του «κατωτέρων» φυλῶν καὶ γενικῶς παντὸς ἀντιφρονοῦντος, ἀλλὰ καὶ διακρίνεται ἀπὸ ἰδιαιτέραν κλίσιν πρὸς τὴν ὠμότητα, τὸν σαδισμόν, τὰ βασανιστήρια καὶ τὴν δολοφονίαν. 'Ο ἀριθμὸς τῶν συγκεκριμένων βασανιστηρίων, τὰ ὁποῖα διέπραξε ἢ τῶν ὁποίων διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ὁ βαθμὸς τῆς προσωπικῆς του συμμετοχῆς εἰς αὐτὰ εἶναι διὰ τοὺς Φασιστὰς τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς δυνάμεως, τοῦ θάρρους, τῆς...ἀνδροπρεπείας τοῦ «καλοῦ» Φασιστοῦ καὶ τῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὸ σύστημα.

'Ως πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰς μεθόδους του, ὁ Φασιστὴς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ὅποιο μέσον καὶ ὅποιαν μέθοδον νομίζει ὅτι ἐξυπηρετοῦν ἀποτελεσματικῶς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπόν του, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ θρίαμβος τῆς φασιστικῆς ἰδέας καὶ τοῦ φασιστικοῦ ἡγέτου—«'Αρχηγοῦ», «Φύρερ», «Ντοῦτσε», καὶ ὅπως ἄλλως καλοῦνται εἰς τὰς διαφόρους χώρας ὅπου ἐπεκράτησαν οἱ φασιστικοὶ ἀρχιτύραννοι. Τὸ ψεῦδος, ἡ ἀπάτη, ὁ ἐκβιασμός, ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ σεξουαλικὰ ὄργια εἶναι τὰ κυριώτερα βοηθήματα τοῦ Φασιστοῦ εἰς τὴν δρᾶσιν του καὶ ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν του.

Δυσχερὴς εἶναι εἰς τὴν σημερινὴν μας ἐποχήν, ἡ ὁποία βασικῶς ἔχει ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς καταδικάσει τὸν Φασισμόν, ἡ ἀνακάλυψις τῶν πολυαρίθμων, ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη, κρυπτοφασιστῶν. Τὰ βασικά των γνωρίσματα ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκρύψουν οὔτοι εὐχερῶς. 'Η φανερὴ καὶ ἐπίμονη ἐμμονή του εἰς τὴν θεωρίαν περὶ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων φυλῶν, ἡ ἐξ ἴσου φανερὴ καταφρόνησίς του ἀτόμων, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὰς κατὰ τὴν γνώμην του κατωτέρας αὐτὰς φυλὰς καὶ ἡ θεωρία του, ὅτι αἷμα, ἔδαφος—τῆς χώρας του—μυστικισμὸς καὶ νομιμοφροσύνη εἶναι αἱ ὑψηλότεραι ἀνθρώπιναι ἀξίαι τὸν ἀποκαλύπτουν εὐχερῶς. 'Ως κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ δημοκρατικοῦ συστήματος ὁρίζει ὁ Φασιστὴς τὴν πολιτικὴν διαφθοράν, διαφθορὰν ποὺ συνήθως παρουσιάζει ὡς συνέπειαν ἑβραιομασονικῶν ἐπιρροῶν. Τὴν εὐθύνην διὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἀποδίδει εἰς τοὺς 'Εβραίους καὶ πάντοτε ὑποστηρίζει τὸ δικαίωμα τῶν πτωχῶν—«τῶν μὴ ἐχόντων καὶ κατεχόντων», ὅπως λέγει—Κρατῶν, νὰ φθάσουν καὶ μέχρις ἐπιθετικοῦ πολέμου διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸν «ζωτικὸν χῶρον», ποὺ «χρειάζονται». Οὐδέποτε θὰ παραδεχθῇ, ἐξ ἄλλου, ὁ Φασιστὴς τὸ βασικῶς ὑγιὲς τῆς Δημοκρατίας, οὐδέποτε θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰσοτιμίαν Σλάβων, Μαύρων, 'Εβραίων, 'Ασιατῶν, καὶ 'Αφρικανῶν μὲ τὰς «ἀνωτέρας» φυλάς. Πάντοτε δὲ συγχέει τὰς ἐννοίας : «λαὸς» καὶ «φυλή».

***

'Ο Κομμουνιστὴς πιστεύει καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἑνὸς κοινωνικοῦ συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος, ὡς σύνολον, κατέχει καὶ ἐξουσιάζει πᾶσαν ἰδιοκτησίαν καὶ ὅλα τὰ μέσα παραγωγῆς. 'Η κοινωνία αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ, κατ' αὐτόν, ὕστερα ἀπὸ μίαν μεταβατικὴν περίοδον διακυβερνήσεως, τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου, καὶ ἀφοῦ αὕτη θὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὴν συντριβὴν τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ καπιταλιστικοῦ Κράτους καὶ κάθε «ἀστικοῦ» καταλοίπου. 'Ο χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ διαρκέσῃ ἡ Δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου, τὴν ὁποίαν θὰ διαδεχθῇ ἡ «ἀταξικὴ κοινωνία», μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἡ «κυβέρνησις» δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἁπλῆ «διοικητικὴ ὑπηρεσία» δὲν καθορίζεται. Τὰ 90 % περίπου τῶν εἰς 20.000.000 ὑπολογιζομένων ἐγγεγραμμένων μελῶν τῶν διαφόρων Κ.Κ. τῆς γῆς εἶναι σήμερον «σταλινικοὶ» κομμουνισταί. Οὗτοι πιστεύουν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι ἡ μητέρα τοῦ παγκοσμίου προλεταριάτου καὶ ὅτι οἱ ἡγέται της ἀποτελοῦν τὴν 'Ανωτάτην 'Αρχὴν

τοῦ παγκοσμίου κομμουνισμοῦ. Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τοῦ Μαρξισμοῦ, ὁ καθορισμὸς τῆς τακτικῆς καὶ τῆς στρατηγικῆς εἰς τὸν παγκόσμιον ταξικὸν ἀγῶνα καὶ ἡ διαμόρφωσις καὶ ἑκάστοτε ἀλλαγὴ τῆς «γραμμῆς» εἶναι προνόμιον ἀναφαίρετον τῶν ἡγετῶν τῶν Σοβιέτ.

Ἡ μέθοδος τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ἡ φανερὰ προπαγάνδα τῶν ἰδεῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, τακτική των δὲ εἶναι τὰ «ἡνωμένα μέτωπα» μὲ μὴ κομμουνιστικὰς δυνάμεις. Ἡ διάρκεια τῶν «ἡνωμένων μετώπων» δὲν εἶναι καθωρισμένη καὶ κατὰ κανόνα εἶναι βραχεῖα. Τὰ «μέτωπα» αὐτὰ διαλύονται ἢ ὅταν οἱ Κομμουνισταὶ ἀδυνατοῦν πλέον νὰ τὰ κρατήσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των ἢ ὅταν ἔχουν συμπληρώσει τὸν παραμερισμόν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τῶν μὴ κομμουνιστικῶν μελῶν. Νόμοι καὶ ἠθικὴ τῆς «καπιταλιστικῆς» κοινωνίας δὲν εἶναι δεσμευτικοὶ διὰ τὸν Κομμουνιστήν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπίσης πάντοτε ὁ «σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα».

Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀποκάλυψίν του ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν τὰ ἑξῆς δεδομένα: Ὑπεράνω προσωπικῆς του ζωῆς, ἀγάπης καὶ φιλίας ὁ Κομμουνιστὴς τοποθετεῖ τὸ Κόμμα. Τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ Κόμματος ἠμπορεῖ νὰ συγκαλύψῃ ὅταν τὸ ἐπιβάλλῃ ἡ περίστασις, κατόπιν ὅμως ὁδηγίας καὶ ἐντολῆς τοῦ Κόμματος. Οὐδέποτε θὰ ἐπικρίνῃ ὁ Κομμουνιστής, ἐκτὸς ἐὰν ἐκτελῇ συγκεκριμένην ἐντολὴν κομματικῆς ἢ ἐθνικῆς κατασκοπίας, ὁποιανδήποτε ἐνέργειαν τῶν Σοβιὲτ ἢ τοῦ Στάλιν. Ἠμπορεῖ νὰ μὴν λάβῃ μέρος εἰς συζήτησιν φανερά, ὅμως ποτὲ δὲν θὰ ἐπικρίνῃ τὴν Μόσχαν. Ἀσφαλῆ γνωρίσματά του εἶναι ἡ ἀνέκκλητη ἐκ μέρους του καταδίκασις τοῦ Φιλελευθερισμοῦ, τοῦ Σοσιαλισμοῦ, τοῦ Τροτσκισμοῦ καὶ—τελευταίως—τοῦ Τιτοϊσμοῦ καὶ ἡ πρόβλεψις τῆς καταρρεύσεως τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας. Ἠμπορεῖ νὰ συνεργασθῇ μὲ συντηρητικούς, ἰδίᾳ τεχνικούς, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς... μηχανὰς ποὺ ἠμποροῦν νὰ εἶναι χρήσιμαι εἰς οἱανδήποτε μορφὴν κοινωνίας, καμμιὰ ὅμως συνεννόησις δὲν ὑπάρχει δι' αὐτὸν μὲ τοὺς φιλελευθέρους.

Οὐδέποτε, τέλος, θὰ παραδεχθῇ ἕνας Κομμουνιστὴς ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἢ μία ἀπὸ τὰς «Λαϊκὰς Δημοκρατίας» ὑπέχει οἱανδήποτε εὐθύνην διὰ τὴν παροῦσαν παγκοσμίαν κρίσιν. Οὐδέποτε θὰ ἐπικρίνῃ ἕναν συγκεριμένον πολιτικὸν ἡγέτην τῆς Ρωσίας ἢ μιᾶς δορυφόρου χώρας. Οὐδέποτε θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀτομικὴν ἀκεραιότητα ἑνὸς «ἀποστάτου» τοῦ κομμουνισμοῦ. Οὐδέποτε θὰ παραδεχθῇ ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῶν «Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν» εἶναι τυφλὰ ὄργανα τῆς Μόσχας. Καὶ οὐδέποτε θὰ ὁμολογήσῃ δημοσίᾳ τὸν φόβον, ποὺ τὸν κατέχει, ὅτι εἶναι δυνατὸν νά... ἐκκαθαρισθῇ ὁ ἴδιος μίαν ἡμέραν!

***

Δημοκράτης εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει ὅτι θεμέλιον τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας εἶναι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ κυβέρνησις ἡ ὁποία ἀντλεῖ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐξουσίαν της, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀπὸ τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν ἑνὸς Κράτους. Πιστεύει εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, τοῦ συνέρχεσθαι καὶ τῆς θρησκείας.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν οἰκονομικὴν δημοκρατίαν καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, οἱ Δημοκράται, ὡς ἄτομα, εἶναι ἀνεπανορθώτως διῃρημένοι. Αἱ πεποιθήσεις των σχετικῶς ποικίλλουν εἰς ποικιλωτάτας συνθέσεις καὶ διαθέσεις ἀπὸ τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθέρας ἐπιχειρήσεως μέχρι τῶν ἀντιλήψεων τῆς Σχεδιασμένης Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ. Δὲν ὑπάρχει κοινὸς παρονομαστὴς οἰκονομικῆς ἢ κοινωνικῆς φιλοσοφίας μεταξὺ τῶν καθ' ἕκαστον Δημοκρατῶν. Τὸ μόνον ποὺ ἔχουν κοινὸν εἶναι ἡ πίστις των εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου, καὶ ἐπὶ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει κάθε ἄτομον νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς κοινότητος.

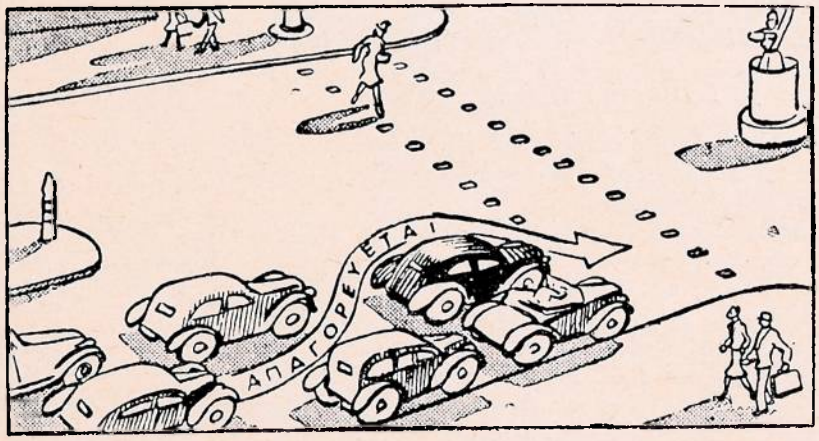
Ὡς πρὸς τὰς μεθόδους των, οἱ περισσότεροι Δημοκράται περιορίζουν τὴν δρᾶσιν των εἰς τὸ νὰ ψηφίζουν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐκλογάς, σπανίως δὲ καταβάλλουν συγκεκριμένην καὶ ἔντονην προσπάθειαν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ δημοκρατικοῦ ἰδεώ-

δους. Σπανίως ὁ Δημοκράτης προσπαθεῖ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν «δυναμικὴν» ἰσχὺν τοῦ Φασιστοῦ ἢ τοῦ Κομμουνιστοῦ. 'Η βασικὴ μέθοδός του διὰ τὸν προσηλυτισμὸν ἀντιφρονούντων εἶναι ἡ παιδεία καὶ ἡ πειθώ. 'Οπωσδήποτε θὰ ἀρνηθῇ ὁ σωστὸς Δημοκράτης νὰ χρησιμοποιήσῃ μὴ δημοκρατικὰ μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς δημοκρατικῆς κοινωνίας. Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ἡ δημοκρατικὴ μέθοδος εἶναι μέθοδος παθητική, ἐξικνουμένη ὡστόσον εἰς ἀνώτερα ὕψη κατὰ ἐποχὰς ἐκτάκτου ἀνάγκης.

Νὰ «ἀνακαλύψῃς» ἢ νὰ «ἀποκρύψῃς» τὸν Δημοκράτην δὲν χρειάζεται. Διότι «Κρυπτοδημοκράται» κατὰ τὴν μέθοδον τῶν «Κρυπτοφασιστῶν» ἢ «Κρυπτοκομμουνιστῶν», δὲν ὑπάρχουν. Τὸ κύριον χαρακτηριστικόν, πάντως, τοῦ Δημοκράτου εἶναι ἡ ἀνοχή του τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν τῶν μὴ συμφωνούντων μὲ αὐτόν, ἡ ἔλλειψις πάσης μισαλλοδοξίας, ἡ... ἀδράνειά του καὶ ἡ... παθητικότης του. Πάντοτε ὑποστηρίζει ὁ Δημοκράτης τὴν ἐξέλιξιν καὶ οὐδέποτε θὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν βίαν. Θὰ ἐφαρμόσῃ πάντοτε τὸν νόμον, ὡς τὸν ἀνώτατον ρυθμιστὴν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Οὐδέποτε, ἐξ ἐξ ἄλλου, θὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ δημοκρατικὴ κοινωνία δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς κοινωνικὰς ἢ φυλετικὰς διακρίσεις, τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν. Οὐδέποτε θὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁποιοσδήποτε ὁλοκληρωτισμὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ εὐτυχίαν εἰς τὸν κόσμον. Οὐδέποτε θὰ δεχθῇ τὴν κατάλυσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου.

Οὐδέποτε θὰ παραδεχθῇ ὁ Δημοκράτης ὅτι ἡ βία ἠμπορεῖ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

"Οταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ F.B.I.

'Εκ τοῦ περιοδικοῦ «The Police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. ΛΙΟΝΤΟΥ**

Κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα εἰς τὸ Radio city Music Hall τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ κοινόν, κινηματογραφικὸν ἔργον, μὲ θέμα τὴν ἱστορίαν τοῦ F.B.I. «The F.B.I. story». Τὸ ἔργον τοῦτο ἐγυρίσθη ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν ἑταιρίαν «Warner Brothers» βάσει πραγματικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος.

'Η ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν στενὴν συνεργασίαν τοῦ F.B.I. μετὰ τῶν διασήμων ἠθοποιῶν τοῦ Χόλλυγούντ Jimmy Stewart καὶ Vera Miles ὡς καὶ τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρίας «Warner Brothers» Mervyn Le Roy, ἑνὸς ἐκ τῶν διασήμων παραγωγῶν τῆς 'Αμερικῆς.

Τὸ ἔργον αὐτὸ παρουσιάζει τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἐπιτυχίας ἑνὸς λαγωνικοῦ τοῦ F.B.I. καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς τριακονταετοῦς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ τῆς οἰκογενείας του. 'Ωσαύτως παρουσιάζει σειρὰν ἐπιτυχιῶν τοῦ F.B.I. κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων πρὸς καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος, ὅπως εἶναι π.χ. αἱ πασίγνωστοι εἰς τὸ κοινὸν ὑποθέσεις: «Baby Face» Nelson, «Pretty Roy» Floyd, «Machine Gun» Kelly, «Ma» Barker καὶ Jack Graham. 'Εντύπωσιν καὶ φρίκην προκαλεῖ βεβαίως ἡ ἐγκληματικότης ἑνὸς νεαροῦ, ὁ ὁποῖος ἐτοποθέτησε ὡρολογιακὴν βόμβαν καὶ ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα ἀεροσκάφος μὲ 44 ἐπιβάτας, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀσφάλειαν ζωῆς τῆς ἐπιβαινούσης εἰς αὐτὸ μητρός του.

'Ο Διευθυντὴς τοῦ F.B.I. κ. J. E. Hoover μετὰ τῶν: 1) Mervyn Le Roy καὶ 2) Jimmy Stewart.

'Επὶ πλέον τὸ film αὐτὸ παρουσιάζει ἐπιτυχίας τοῦ F.B.I. ἐν σχέσει μὲ τὴ δρᾶσι τῶν Ναζὶ εἰς τὰς Νοτίους καὶ Κεντρικὰς Πολιτείας τῶν Η.Π. τῆς 'Αμερικῆς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, ὡς καὶ τὴν πάταξιν τῆς μετέπειτα κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Τὸ γύρισμα τῆς ταινίας ἐγένετο εἰς τὰ στούντιος τῆς Warner Brothers ἐν Barlant τῆς Καλλιφορνίας. 'Επίσης πολλαὶ σκηναὶ ἐλήφθησαν εἰς τοπικὰ σημεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ Οὐασιγκτῶνος, εἰς τὴν 'Εθνικὴν 'Ακαδημίαν τοῦ F.B.I. καὶ εἰς τὴν Ναυτικὴν Βάσιν Quantico τῆς Πολιτείας Βιργινίας.

Εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔργον τὰ γεγονότα εἶναι πραγματικὰ καὶ οὐχὶ φανταστικά.

'Η ἱστορία τοῦ F.B.I. εἶναι μία συνεχὴς πάλη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, μέσῳ πολλῶν περιπετειῶν καὶ ἀγώνων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σοβαρᾶς ἀποστολῆς του ἔναντι τοῦ Ἔθνους. Κατεβλήθησαν παρ' αὐτοῦ μεγάλαι προσπάθειαι διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς.

Δ. ΛΙΟΝΤΟΣ

ΑΠΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ὑπὸ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Ἀστυνόμου Α΄ κ. **F. FRANSSEN**

Μία ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου ὑπῆρξε καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τοῦ συναλλάγματος εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας.

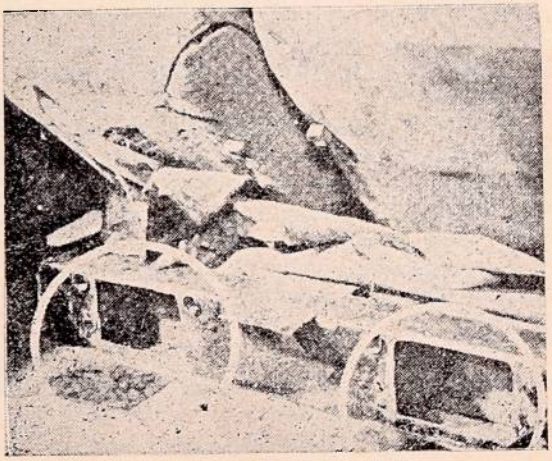
Ἐκ τούτου προέκυψε μία ἀθέμιτος ἐμπορία εἰς μεγάλην κλίμακα πρὸ τῆς ὁποίας αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας δὲν δύνανται νὰ παραμένωσιν ἀδρανεῖς.

Πράγματι, εἰς ὅλα τὰ κράτη, ὁ ἔλεγχος τῆς κυκλοφορίας τοῦ νομίσματος κατέστη ἀναγκαῖος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καί, κατ' ἀκολουθίαν, τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας.

Ὁ χρυσὸς καὶ τὸ συνάλλαγμα ἀποτελοῦσιν ἀπανταχοῦ σήμερον πραγματικὸν ἐθνικὸν κεφάλαιον, ἡ δὲ ἐμπορία των ἐπιφέρει εἰς κάθε ἔθνος ζημίαν τόσον σοβαρὰν ὅσον καὶ ἡ παραχάραξις νομισμάτων. Τὸ λαθρεμπόριον τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ συναλλάγματος εἶναι ἄλλωστε ἰδιαζόντως ἐπικερδὲς δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸ διενεργοῦν. Τείνει νὰ ἀποβῇ μία ὑπεξαίρεσις «πολυτελείας».

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ πλεῖστον, λαθρεμπορικαὶ πράξεις ποιᾶς τινος σοβαρότητος, ἀνακαλυφθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ὑπῆρξαν ἔργα διεθνῶν ὀργανώσεων χρησιμοποιουσῶν τὸ αὐτοκίνητον, μέσον κατ' ἐξοχὴν κατάλληλον διὰ τὴν δολίαν διασκέλισιν τῶν συνόρων πρὸς μεταφορὰν συναλλάγματος ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, οἷα τὰ κοσμήματα καὶ τὰ ναρκωτικά.

Πρό τινος ἐδέησε νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ μίαν ὑπόθεσιν τοῦ εἴδους τούτου ἐν Βρυξέλλαις καὶ κατεπλάγημεν ἀπὸ τὴν ἀγχίνοιαν τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀπατεώνων πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὀργάνων τοῦ Τελωνείου.

Αἱ ὑπὸ τὰ καθίσματα κρύπται.

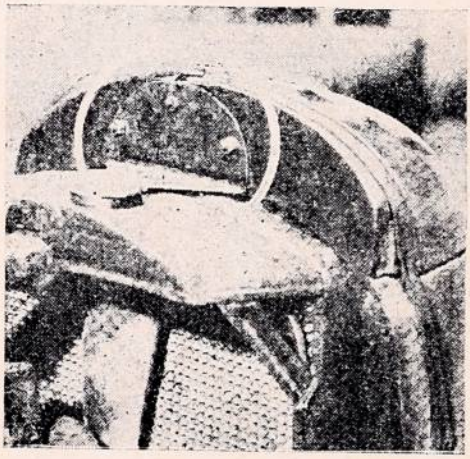
Ἐν προκειμένῳ ἐκρατήθησαν εἰς τὰ σύνορα καὶ ἠρευνήθησαν δύο αὐτοκίνητα. Τὸ πρῶτον αὐτοκίνητον εἶχε τρεῖς κρύπτας, δύο ὑπὸ τὰ καθίσματα ἔμπροσθεν καὶ τὴν τρίτην ἐντὸς τοῦ καλύμματος τοῦ ψυγείου. Τὰ πρόσθια καθίσματα ἠδράζοντο ἐπὶ ἑνὸς ἐγκαρσίου κοίλου στηρίγματος. Ἡ ταπετσαρία τῶν καθισμάτων, ὅταν ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κανονικήν των θέσιν, ἐκάλυπτε τὸ μέρος τοῦτο τοῦ σκελετοῦ (chassis) τοῦ αὐτοκινήτου. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ μεσαίου τμήματος ἑκάστου καθίσματος καὶ πρὸς τὸ ὀπίσθιον μέρος, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὀχήματος εἶχεν ἀποκόψει ἐπὶ τοῦ κοίλου ἐγκαρσίου στηρίγματος δύο ὀρθογωνίους πλάκας (διαστάσεων 25×10 ἑκατ.), αἵτινες ἀκολούθως εἶχον προσαρμοσθῆ ἐκ νέου διὰ κοχλιῶν.

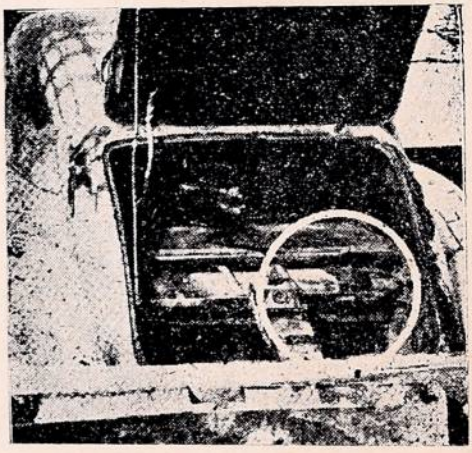
Ἡ τρίτη κρύπτη εἶχε κατασκευασθῆ εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ ψυγείου διὰ τῆς προσαρμογῆς μιᾶς μεταλλικῆς πλακὸς ἀποτελούσης τὸν πυθμένα τοῦ κυτίου καὶ ἐχούσης τὸ σχῆμα τοῦ ψυγείου εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν κρύπτην αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ κάλυμμα τοῦ κινητῆρος τοῦ αὐτοκινήτου καὶ νὰ ἀφαιρέσωμεν τοὺς κοχλίας μιᾶς χαλυβδίνης πλακὸς ἥτις ἐσχημάτιζε τὸ στόμιον τοῦ ἀνοίγματος.

Εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκρυβῇ ὁ χρυσὸς κεκλεισμένος ἐντὸς μικρῶν σακκιδίων ἀπὸ ὕφασμα, ὁμοίων πρὸς τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρύπτην μὲ τὴν ὁποίαν ἦτο ἐφωδιασμένον τὸ δεύτερον αὐτοκίνητον, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αὕτη ἦτο τελεία καὶ ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς ἦτο

Αἱ ἐντὸς τοῦ ψυγείου κρύπται Α' καὶ Β'.

καλῶς μελετημένη. Ἦτο πράγματι κατεσκευασμένη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀποθήκης τῆς βενζίνης.

Εἰς τὸ ὄχημα τοῦτο προεβλέπετο ὀπίσθιος χῶρος ἀποθηκεύσεως ὅπου ὑπῆρχεν ἀνταλλακτικὸς τροχὸς προσηρμοσμένος δι' ἑνὸς μηχανισμοῦ ἀσφαλείας. Ὁ πυθμὴν τοῦ χώρου τούτου ἀπετελεῖτο ἀπὸ μίαν πλάκα ἔχουσαν τὸ αὐτὸ πλάτος μὲ τὸν σκελετὸν τοῦ αὐτοκινήτου καὶ προσηρμοσμένην ἐπ' αὐτοῦ διὰ κοχλιῶν.

Ὅταν ἐσηκώσαμεν τὴν πλάκα ταύτην, ἀπεκαλύψαμεν τὴν ἀποθήκην τῆς βενζίνης, τοποθετημένην ἐγκαρσίως πρὸς τὸν σκελετὸν καὶ στερεωμένην διὰ δύο μεταλλίνων συνδέσμων, περισφιγγόντων ταινίας ἐκ πιλήματος πρὸς παρεμπόδισιν τῆς φθορᾶς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὀχήματος διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ ταινία τοῦ πιλήματος, ἡ τοποθετημένη ὑπὸ τὸν δεξιὸν μετάλλινον σύνδεσμον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τοποθετημένην ὑπὸ τὸν ἀπέναντι σύδεσμον, παρουσίαζεν ἔκδηλον φθοράν. Ὑπὸ τὴν ταινίαν ταύτην τοῦ πιλήματος εὑρίσκοντο δύο κοχλίαι συγκρατοῦντες μίαν ὀρθογώνιον πλάκα, ἀποκεκομμένην ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς ἀποθήκης βενζίνης. Ἡ πλὰξ αὕτη ἀπετέλει τὸ κάλυμμα κυτίου τοποθετημένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐν λόγῳ ἀποθήκης.

Ἐπειδὴ τὸ κυτίον τοῦτο δὲν ἦτο στεγανόν, ἡ ἐντὸς τῆς ἀποθήκης βενζίνη εἶχεν εἰσρεύσει ἐντὸς τοῦ κυτίου. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς λύσεως τῆς ἀποθήκης βενζίνης, ἥτις εἶχε διασκευασθῇ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, ἀνευρέθησαν πολλὰ χιλιόγραμμα χρυσῶν κερμάτων περιεχόμενα ἐντὸς σακκιδίων ἐξ ὑφάσματος, ἐμβαπτισμένων ἐντὸς τῆς βενζίνης.

Τὸ ναρκωτικὸ

(Τριστὰν Μπερνὰρ)

Ἐλεύθερη διασκευὴ Δ.Μ.Κ.

Σὲ μία μονοκατοικία, λίγο ἀπόμερη, στὰ κάτω Πατήσια, κάθεται μία ἡλικιωμένη κυρία, μὲ μόνη συντροφιὰ μιᾶς ἐπίσης ἡλικιωμένης ὑπηρέτριας.

Ἡ φήμη, γύρω στὴ γειτονιά, τὴ φέρνει σὰν ἀρκετὰ εὔπορη, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ξέρει τὶ εἰσοδήματα ἔχει καὶ ἀπὸ ποῦ, συγκεκριμένα, προέρχονται τὰ χρήματα ποὺ διαθέτει γιὰ τὴν συντήρησί της καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ της.

Κεῖνο τὸ βραδάκι,—ἦταν καλοκαίρι ἀκόμη—ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια μπῆκε βιαστικὴ στὴ κάμαρα τῆς κυρίας της, καὶ μὲ κομμένη φωνή, διακόπτοντας τὸ διάβασμα μιᾶς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδας τῆς κυρίας της, φωνάζει :

—Κυρία!, ἕνα παιδί, ἔφερε αὐτὴ τὴ στιγμὴ αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα. Εἶναι λέει γιὰ μένα. Γιὰ ρῖξτε μιὰ ματιά; Τὶ νὰ συμβαίνῃ ;

Ἡ κυρία 'πῆρε τὸ χαρτὶ καὶ τὸ κύτταξε. Ἦταν πραγματικὰ ἔντυπο τοῦ τηλεγραφείου, καὶ διάβασε, ἀρκετὰ δυνατά, γιὰ ν' ἀκούσῃ καὶ ἡ ὑπηρέτρια.

—«Ἀσθενῶ ἀνάγκη ἔλθῃς ἀπόψε σπίτι. Στόπ. ἡ κόρη σου».

—Μπᾶ!, μπᾶ!, Θεὸς φυλάξει! ἡ κόρη μου λέει, εἶν' ἄρρωστη. Τὶ νἄχῃ μουρμούρισε ἡ γρηά.

—Εἶν' αὐτὴ ποὺ κάθεται στὸ Μοσχάτο; ρώτησε ἡ κυρία.

—Ναὶ κυρά μου. Τώρα τὶ νὰ κάνω;

—Ἔ! Τὶ νὰ κάνῃς; Νὰ πάρῃς τὸν ἠλεκτρικὸ καὶ νὰ πᾶς. Νά! πάρε καὶ τὰ ναῦλά σου. Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἡ κυρία ἔβγαλε ἀπὸ τὴ τσέπη της καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα χαρτονόμισμα.

—Εὐχαριστῶ πολύ, κυρία. Ψιθύρισε ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια. Καὶ σὲ λίγο, εἶπε δυνατότερα, μ' ἕνα ἰδιαίτερο τόνο, ποὺ ἔδειχνε βαθειὰ τὸ ἐνδιαφέρο της.

—Μὰ νὰ φύγω καὶ νὰ σᾶς ἀφίσω μονάχη, κυρία;

—Ἔ! Τὶ φοβᾶσε μὴ μὲ κλέψουνε; Εἶπε μὲ χαμόγελο ἡ ἡλικιωμένη κυρία. Καὶ συνέχισε : «Πιστεύω νὰ μὴν εἶναι σοβαρὰ ἄρρωστη ἡ κόρη σου καὶ νὰ γυρίσῃς τὸ πρωΐ».

—Βέβαια, βέβαια, τὴ διέκοψε, ἡ ὑπηρέτρια. Τὸ πρωΐ, ὅ,τι καὶ νὰ συμβαίνῃ θὰ γυρίσω νωρίς, κι' ἔπειτα θὰ ἰδοῦμε τὶ θὰ γίνῃ, ἂν εἶναι ἀνάγκη...

—Καλὰ λοιπόν, ἀπάντησε ἡ κυρία. Κλείδωσε τὴ πόρτα ὑπηρεσίας καὶ πάρε τὸ κλειδὶ μαζί σου. Ἄντε πήγαινε πρὶν νυκτώσῃ καὶ προσπάθησε νὰ γυρίσῃς τὸ πρωΐ 'νωρίς.

—Καλά, κυρία, σ' εὐχαριστῶ. Τὸ πρωΐ θὰ εἶμ' ἐδῶ πρὶν τὶς ἑφτά.

Καὶ ἀφοῦ ντύθηκε πρόχειρα ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια, καληνύχτησε τὴ κυρία της καὶ ἔφυγε.

Μένοντας μόνη ἡ κυρία, συνέχισε τὸ διάβασμα τῆς ἐφημερίδας της γιὰ λίγο, καὶ ἔπειτα, σὰν σκοτείνιασε, σηκώθηκε καὶ πῆγε καὶ ἄνοιξε τὸ παράθυρο ποὔβλεπε στὸ δρόμο, νὰ πάρῃ λίγη βραδυνὴ δροσιά. 'Ἀπὸ' κεῖ εἶδε νὰ στέκουν στὴ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ δύο ἄνθρωποι ποὺ 'βαστοῦσαν ἕνα καλάθι μὲ μπουκάλια, καὶ μάλιστα κείνη τὴ στιγμὴ ὁ ἕνας χτυποῦσε τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. Ὅπως ἦταν φυσικό, τοὺς ρώτησε τὶ θέλουν.

—Ἔχουμε παληὸ μποτιλιαρισμένο κρασί, πολὺ ὡραῖο. Εἶναι ἀπὸ τὰ κατασχεμένα τοῦ Τελωνείου, καὶ τὸ πουλᾶμε φτηνά. Θέλετε ἕνα-δύο μπουκάλια; Φέρτε ἕνα ποτηράκι νὰ δοκιμάσετε, εἶπε ὁ ἕνας.

—Ἡ δοκιμὴ δωρεάν. Ἂν σᾶς ἀρέσῃ πέρνετε, πρόσθεσε ὁ δεύτερος.

Ἡ ἡλικιωμένη κυρία, ποὺ φαίνεται, σὰν ἀγαποῦσε λίγο κρασάκι στὸ φαΐ της, τοὺς ἀπάντησε.

—Γιὰ σταθῆτε νἄρθω στὴν πόρτα.

Ἔκλεισε πάλι τὸ παράθυρο καὶ σὲ λίγο βρέθηκε στὴν ἐξώθυρα, βαστῶντας ἕνα ποτηράκι τοῦ κρασιοῦ. Ἄνοιξε τὸ τζάμι, καὶ πέρασε τὸ χέρι της μὲ τὸ ποτήρι λέγοντας :

—Γιὰ βάλτε μου λίγο νὰ δοκιμάσω.

Ἀμέσως ὁ ἕνας ἔβγαλε ἀπ' τὸ καλάθι ἕνα μπουκαλάκι ἀνοιγμένο, γέμισε τὸ ποτηράκι τῆς κυρίας καὶ τῆς τὸ δίνει λέγοντας :

—Εἶναι γλυκόπιοτο, σὰν κεφαλωνίτικη ρομπόλα, κυρία. Πιέτε το ἄφοβα...

—Ἡ ἡλικιωμένη κυρία, τὸ παίρνει, τὸ δοκιμάζει, καὶ χωρὶς δισταγμὸ τὸ κατεβάζει ὁλόκληρο. Ἀφοῦ τὸ ἔπιε, φάνηκε εὐχαριστημένη καὶ σὰν γυναῖκα, ἄρχισε νὰ παζαρεύῃ γιὰ ν'ἀγοράσῃ ἕνα μεγαλούτσικο μπουκάλι. Τέλος συμφωνήσανε, καὶ ὅταν ὁ ἕνας ἔκανε νὰ σκύψῃ γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ μπουκάλι ἀπὸ τὸ καλάθι τους, κ' ἐκείνη ἄνοιγε τὴ πόρτα, θυμήθηκε, πὼς δὲν βαστοῦσε λεφτὰ στὴν τσέπη της—τὰ εἶχε δώσῃ στὴν ὑπηρέτρια—καὶ ἀφίνοντας τὴ πόρτα ἀνοιχτὴ ἐγύρισε, καὶ προχωρόντας πρὸς τὸ βάθος τοῦ σπιτιοῦ, ἔλεγε :

—Μία στιγμὴ νὰ σᾶς φέρω τὰ χρήματα.

Οἱ πωληταὶ τῶν κρασιῶν μπῆκαν μέσα, ἔκλεισαν τὴν πόρτα καὶ τὸ τζάμι της, ἄφισαν τὸ καλάθι μὲ τὰ μπουκάλια ἐκεῖ, καί, σὰν νοικοκυραῖοι, προχώρησαν στὸ διάδρομο. Στὸ δεύτερο ἀριστερὰ δωμάτιο, ποὺ ἦταν ἡ κρεβατοκάμαρα τῆς κυρίας, τὴν εἶδαν ξαπλωμένη σὲ μία πολυθρόνα, νὰ τρίβῃ ἀλαφρὰ τὸ μέτωπό της. Στάθηκαν στὴ πόρτα, ἐπιφυλακτικά. Ἡ κυρία οὔτε φάνηκε πὼς ἀντελήφθηκε τὴν παρουσία τους, ἀλλὰ σὲ λίγο, τὸ χέρι της ποὺ ἔτριβε τὸ μέτωπο ἔπεσε ἄτονα, ἔγειρε τὸ κεφάλι της, καὶ κοιμήθηκε βαθειά.

Ἦταν φανερὸ πὼς αὐτὸ περίμεναν κι' αὐτοί.

—Ἐν τάξει, ψιθύρισε ὁ ἕνας.

—Ἄς μὴν ἀνάψουμαι φῶτα, ἔχω τὸ φαναράκι μου, πρόσθεσε ὁ ἄλλος· καὶ σὲ λίγο συνέχισε :

—Γρήγορα νὰ ψάξουμε... Δὲν ξέρεις καμμιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ γυρίσῃ ἡ ὑπηρέτρια...

Ἄρχισαν νὰ ψάχνουν παντοῦ. Στὸ κομὸ δὲν βρῆκαν τίποτα, ἂν καὶ τὸ ἄδειασαν συστηματικὰ πετῶντας τὰ ἐσώρουχα, ἄλλα στὸ κρεβάτι καὶ ἄλλα κάτω. Ἔπειτα ἄνοιξαν τὴ ντουλάπα. Στὸ ἀπάνω μέρος βρῆκαν ἕνα κουτὶ ρὸζ δεμένο μὲ κορδελλίτσα, τοῦ ἴδιου χρώματος, τὸ ἄνοιξαν βιαστικά. Μερικὲς παληὲς ἐπιστολὲς καὶ κάτι φακελλάκια μὲ μποῦκλες μαλλιῶν καὶ μικρὰ σημειώματα : «10 χρονῶν», «14 χρονῶν»... «25 χρονῶν». Στὴ γωνιὰ ὅμως βρῆκαν ἕνα πορτοφόλι. Τὸ ἄνοιξαν βιαστικά, ἀλλὰ δὲν εἶχε παρὰ μία ἀπόδειξι ἐξωφλημένη καὶ τρία δεκάρικα... Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ἔψαξαν στὸ μπουφέ, μέχρι καὶ τὰ συρτάρια τῆς κουζίνας... ἀλλὰ ἄλλο ἀπὸ μερικὰ ψιλά, ποὺ θὰ ἦταν τὸ χαρτζηλίκι τῆς ὑπηρέτριας, δὲν βρῆκαν. Γύρισαν στὴν κρεββατοκάμαρα καὶ ἀφοῦ σήκωσαν τὰ στρώματα κι' ἔψαξαν καὶ τὸ κρεβάτι της, τὴν ξάπλωσαν σ' αὐτὸ καὶ ἔψαξαν καὶ τὴ πολυθρόνα ποὺ καθότανε καὶ εἶχε ἀποκοιμηθῆ. Ἀλλὰ καὶ κεῖ δὲν ἦταν τυχερώτεροι. Ποιὸς ξέρει ποὺ φύλαγε τὸ κομπόδεμα ἡ κυρία.

Μὴ ἔχοντας τίποτ' ἄλλο νὰ κάμουν ἔφυγαν βλαστημῶντας γιὰ τὴν ἀτυχία τους.

Βλαστημῶντας γύρισε καὶ ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια τὸ πρωΐ, γιατὶ δὲν τὴ βρῆκε τὴ κόρη της στὸ σπίτι της, στὸ Μοσχάτο. Τὸ τηλεγράφημα θὰ ἦταν ψεύτικο τῆς εἶπε μία γειτόνισα,—μακρυνὴ συγγενής τους. Ἡ κόρη της ἦταν πολὺ καλὰ καὶ εἶχε πάει μὲ τὸ ἄνδρα της δύο μέρες πρίν, στὸν ἀδερφό του, ποὺ εἶχε μαγαζάκι καὶ σπίτι στὴ Βουλιαγμένη.

Ἡ ὑπηρέτρια διανυκτέρευσε στὸ σπίτι αὐτῆς τῆς γειτόνισας (γιατὶ τὸ σπίτι τῆς κόρης της, ἦταν σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ καὶ ἡ γρηὰ δὲν ἔβλεπε καλὰ τὴ νύχτα γιὰ νὰ γυρίσῃ) καὶ τὸ πρωὶ σηκώθηκε νωρὶς καὶ ἔφυγε καὶ στὶς $7\,^1/_2$ ἄνοιξε τὴ πόρτα ὑπηρεσίας καὶ μπῆκε στὸ σπίτι τῆς κυρᾶς της. Στὴν ἀρχὴ δὲν κατάλαβε τὶ νὰ συνέβηκε, βλέπωντας ἄνω κάτω τὰ πάντα. Σὰν μπῆκε ὅμως στὴ κρεβατοκάμαρα καὶ εἶδε τὴ κυρά της νὰ κοιμᾶται ἀκόμα βαθειά, ὑποπτεύθηκε ὅτι κἄτι σοβαρὸ ἔγινε. Πῆγε νὰ τὴν ξυπνήσῃ καὶ τὸ κατώρθωσε μὲ πολὺ κόπο, τραντάζοντάς την. Τέλος ἡ κυρία ξύπνησε καὶ τῆς διηγήθηκε τὶ εἶχε συμβῆ μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πουλοῦσαν τὸ κρασί.

Ἡ ὑπηρέτρια μὴ ξέροντας τὶ εἶχαν κλέψει, ἐπρότεινε νὰ πάῃ ἀμέσως στὴν Ἀστυνομία γιὰ νὰ τοὺς πιάσουν. Μὲ ἀπορία της ὅμως εἶδε πὼς ἡ κυρά της (ποὺ φαίνεται πὼς ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε βεβαιωθῆ ὅτι δὲν τῆς εἶχαν κλέψει παρὰ τὶς 30 δραχμὲς) δὲν ἔδειχνε νὰ ἦταν σύμφωνη καὶ μὲ κατάπληξι τὴν ἄκουσε σὲ λίγο νὰ τῆς λέῃ :

—Ἄ! αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μοῦ κάμανε μεγάλο καλό! Δὲν ξέρω τὶ μοῦ ’δωσαν, νὰ πιῶ, ἀλλὰ εἶναι ἡ πρώτη νύχτα ποὺ κοιμήθηκα καλά, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια! Εἶχα δοκιμάσῃ τόσα φάρμακα παὺ μοῦ ’χαν δώσει οἱ γιατροὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἂν μποροῦσες νὰ τοὺς βρῇς, θὰ τοὺς ἔδινα εὐχαρίστως ἕνα πεντακοσάρικο νὰ μοῦδιναν λίγο ἀπ’ αὐτὸ τὸ ναρκωτικό τους...

Ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια σταυροκοπήθηκε, καὶ μουρμούρισε κἄποια προσευχή, νομίζοντας, ἴσως, πὼς ἡ κυρά της τὰ εἶχε χαμένα.

Δ. Μ. Κ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΚΧΟΥ

Ἡ μεγαλυτέρα ἀντιαλκοολικὴ ἐκστρατεία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ποτοαπαγορεύσεως ἤρχισεν ἀπὸ κοινοῦ ἀπὸ τοὺς θεατρικοὺς κύκλους, τὰς θρησκευτικὰς ὀργανώσεις καὶ τὰ συνδικᾶτα τῶν γονέων.

Διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ ἀπαρνηθοῦν τὰ ποτὰ—πρόσφατοι στατιστικαὶ μαρτυροῦν ὅτι τὸ ἀλκοὸλ εἶναι ὑπεύθυνον δι’ ἐλάττωσιν τῆς παραγωγῆς, διὰ πολυάριθμα αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα καὶ πρὸ παντός, δι’ ἕνα νέον κῦμα ἐγκληματικότητος—ὁ δόκτωρ Ρόμπερτ Σίλιγκερ, τοῦ νοσοκομείου Τζὼν Χόπκινς, διετύπωσε τὸ ἀκόλουθον ἐρωτηματολόγιον :

1) Πίνετε, διότι εἶσθε ἀκοινώνητος;

2) Ἔχετε τὴν συνήθειαν νὰ πίνετε ὅλας τὰς ἡμέρας τὴν ἰδίαν ὥραν;

3) Πίνετε ἐνίοτε διὰ νὰ ἀποκτήσετε ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν ἑαυτόν σας;

4) Ἔχετε ἤδη χάσει χρόνον ἐκ τῆς ἐργασίας σας κατόπιν ὑπερβολικῆς μέθης;

5) Προτιμᾶτε νὰ πίνετε μόνος;

6) Ἡ φήμη σας ἔχει κηλιδωθῆ ἀπὸ τὴν συνήθειάν σας νὰ πίνετε;

7) Ὑποφέρετε ἀπὸ τύψεις τὴν ἐπομένην τῆς μέθης σας;

8) Ἐπάθατε ποτὲ ἀπώλειαν μνήμης ὀφειλομένην εἰς τὸ ἀλκοόλ;

Κατὰ τὸν δόκτορα Σίλιγκερ καὶ ἕνα μόνον «ναὶ» ὡς ἀπάντησις εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς σημαίνει ὅτι ἔχετε πάρει ἤδη τὸν μοιραῖον κατήφορον τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Δύο «ναί» : Ἔχετε μεγάλας πιθανότητας νὰ γίνετε ἀλκοολικός. Ἑπτὰ ἑκατομμύρια Ἀμερικανοί, συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ «τέστ», ἀνήκουν εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

Τρία «ναί» : Ἔχετε ἤδη φθάσει εἰς τὸ χαρακτηριστικὸν στάδιον τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Εἶσθε ἕνας ἀπὸ ἐκείνους, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων τὸ Ἀμερικανικὸν Ἔθνος ἔχασε, τὸ 1959, 352 ἑκατομμύρια ὡρῶν ἐργασίας καί, κατὰ συνέπειαν, πλέον τῶν 5 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Μυτιλήνη

Ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Σιγῶσ' ἀδρανὴς ἠρεμεῖ τοῦ ἀπείρου
Αἰγαίου ἡ θάλασσα ἡ ὁμαλή.
Καμμία πνοὴ δὲν ταράττει ζεφύρου
Τοῦ πόντου τὴν ἔκτασιν τὴν νωχελῆ.
Ὑπόκωφος ἂν εἰς τῆς πέραν ἠπείρου
Τὰς ἄκρας ἀκούεται Θροῦς νὰ λαλῇ.
Τὸ κῦμα ἐκπέμπον βοὴν οἰμογῆς
Τὰ κράσπεδ' ἀσπάζετ' ἐκείνης τῆς γῆς.

(Ἀπὸ τὸν «Πλάνητα» τοῦ Δ. Ν. Βερναρδάκη)

***

Ἀφίνοντας τὴ Χῖο καὶ μπαίνοντας στὴ λεσβιακὴ θάλασσα, δὲν μπορεῖς νὰ μὴ θυμηθῇς τοὺς στίχους αὐτοὺς τοῦ ποιητῆ. Σὲ θέλγει ἡ ἀδράνεια τῆς θάλασσας μόλις περάσῃς τὸ «Κάβο ντ' ὄρο» μεταξὺ Χίου καὶ Λέσβου καὶ ἡ θέα τῶν ἀπέναντι Ἀσιατικῶν ἀκτῶν σὲ κάνει νὰ θυμηθῇς ἕνα ἔπος καὶ μιὰ καταστροφή. Ἕναν τιτάνειο πολιτισμὸ καὶ μιὰ πτύχωση ἀπὸ πνιχτὸ σκοτάδι βαρβαρισμοῦ, ποὺ ἐκδηλώθηκε πρὶν ἀπὸ σαρανταπέντε χρόνια καὶ συνεχίζεται στὶς ἡμέρες μας.

Βρισκόμαστε στὴν περιοχὴ τοῦ Αἰολισμοῦ. Εἴμαστε κάπου ὀχτακόσιες ψυχὲς πάνω στὸ πλοῖο. Ἀφετηρία μας ὑπῆρξε ἡ Ἀττικὴ γῆ, τέρμα ἡ Αἰολική. Θέλουμε τρεῖς ὧρες ταξίδι ἀκόμα ὥς που νὰ πλευρίσουμε στὸ λιμάνι τῆς Μυτιλήνης, κι' αὐτὸ μᾶς κάνει ὅλους νὰ στρέφουμε τὸ βλέμμα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Πῶς νἄναι τὸ νησὶ τῆς Σαπφοῦς; Τὶ θὰ βροῦμε ἐκεῖ ποὺ θὰ πᾶμε;

Λόγια, ἀνησυχίες καὶ σκέψεις τοῦ κάθε ταξιδιώτη ποὺ πηγαίνει σὲ μέρη ἄγνωστα. Μὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι δευτερεύοντα καὶ μὲ πολλὴ λίγη σημασία ζητήματα. Τὸ τὶ θὰ βροῦμε, εἶναι κάτι ποὺ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ. Ἀξία ἔχει τὸ τὶ ἔχουμε αὐτὴ τὴ στιγμή, τὴ στιγμὴ ποὺ διαβαίνουμε τὴν αἰολικὴ περιοχή.

Λένε ὅτι τὸ ὑποκειμενικὸ στοιχεῖο ἑρμηνεύεται καλλίτερα. Γιὰ τοὺς ἄλλους, δὲν εἶσαι τόσο βέβαιος, γιὰ τὸ τὶ σκέπτονται, τὶ βλέπουν, πῶς ἐννοοῦν καὶ νοιώθουν. Ἄβυσσος ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ ὅσο καλὰ κι' ἂν τὴ γνωρίζῃς. Λοιπόν, ἑρμήνεψε τοὺς στοχασμούς σου, τὶς ἐντυπώσεις σου, καὶ δῶσε γιὰ τοὺς ἄλλους μόνον ὅ,τι βλέπεις ἐπιφανειακά. Ἔτσι θὰ εἶσαι πιὸ ἀληθινός.

***

Ἐγὼ εἶμαι ἀληθινὰ μεθυσμένος ἀπὸ συγκίνηση. Βρίσκομαι στὴ πολύτιμη περιοχὴ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Αἰολικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ σκέφτομαι ὅτι, ὅταν πατήσω τὸ πόδι μου στὴ Λέσβο, τότε θὰ βρίσκωμαι στὴν πατρίδα τοῦ Αἰολικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ πνεύματος. Ἀλλά, ἀφοῦ μιλῶ γιὰ Αἰολισμό, θὰ πρέπῃ νὰ πῶ τὸ τὶ ἀκριβῶς ἐννοῶ. Ἐννοῶ λοιπὸν μονάχα τὴν τοπικὴν ἐκδοχὴ τοῦ Αἰολισμοῦ. Τὴ περιοχὴ αὐτὴ ποὺ ξανοίγεται μπροστά μου, ποὺ ἀγκαλιάζουν οἱ Ἀδραμυτινὲς ἀκτὲς καὶ ποὺ λέγεται Λεσβιακὴ χώρα. Ἀκόμα, ἐννοῶ τὶς ἀντίπερα ὄχθες ποὺ ρίζωσε καὶ ξεχύθηκε ὁ Αἰολικὸς Πολιτισμός : Τὸ Ἀϊβαλί, τὰ Μοσχονήσια, τὸ Δικελί, τὸ Ἀδραμύτι, ποὺ γειτονεύουν καὶ ἀντικρύζονται μὲ τὰ Λεσβιακὰ χωριὰ περισσότερο ἀπ' ὅτι αὐτὰ ἀναμεταξύ τους. Ὅλη αὐτὴ ἡ περιοχὴ τῶν Μικρασιατικῶν παραλίων καὶ τῆς Λέσβου, ὅσο κι' ἂν χωρίστηκε στὰ τελευταῖα χρόνια σὲ Ἑλληνικὴ καὶ Τουρκική, δὲν παύει νὰ εἶναι γνήσια Ἑλληνική. Στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔζησαν τὸν ἐνιαῖο Αἰολικὸ Πολιτισμό, ὑπάρχει μιὰ ἀδιάκοπη παρουσία καὶ μιὰ σωστὴ ψυχικὴ ἀνταπόκριση. Ὑπάρχει με-

γάλη ψυχικὴ συγγένεια, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συγγένειας καταγωγῆς. Ὅλη ἡ Αἰολικὴ περιοχή, τὰ νησιὰ καὶ τ' ἀκρογυάλια τοῦ Ἀδραμυτινοῦ κόλπου, ἔχουν τὴν ἴδια μοῖρα, τὴν ἴδια ζωή. Ἡ Λέσβος ὑπῆρξε πάντα ἡ Μητρόπολη, ποὺ σκορπίσθηκε ὁ πληθυσμός της καὶ βρῆκε στ' ἀντικρυνὰ μέρη μιὰν ἄνετη ζωή. Οἱ ἄποικοι Μυτιληνιοὶ δημιούργησαν τὸ σπουδαιότερο χωριὸ στὴν Ἀδραμυτινὴ Ἀνατολή, τὸ Ἀϊβαλί. Ἡ ἀδιάκοπη καὶ ζωηρὴ ἐπικοινωνία τῶν κατοίκων τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν μὲ τοὺς Λεσβίους, δημιούργησαν τόσες ἀλληλεπιδράσεις, τόση ἀνάμιξη πληθυσμοῦ, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃς κατὰ τὶ διαφέρουν οἱ Ἀϊβαλιῶτες καὶ οἱ Μοσχονησιῶτες, μὲ τοὺς ντόπιους Λεσβίους.

Καθὼς τὸ πλοῖο προχωρεῖ πρὸς τὸ λιμάνι τῆς Μυτιλήνης, ἕνα σωρὸ σκέψεις μοὔρχονται στὸ μυαλό. Σκέπτομαι πὼς ἡ στενὴ λουρίδα τῆς θάλασσας ποὺ χωρίζει τὰ μέρη αὐτά, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κάνῃ νὰ θέσουμε ἀντιρρήσεις καὶ νὰ διαμφισβητήσουμε τὴν ταυτότητα καὶ τὴ στενὴ συγγένειά τους. Σὰν ἐπικύρωση γιὰ ὅλα αὐτά, μοὔρχεται στὸ νοῦ ὁ Ἠλίας Βενέζης, ὁ σοφὸς ἀκαδημαϊκὸς μας, ποὺ γεννήθηκε μὲν στὸ Ἀϊβαλί, σπούδασε ὅμως καὶ μεγάλωσε καὶ δημιουργήθηκε στὴ Μυτιλήνη. Ἕνας ἄλλος λόγιος, ὁ καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς καὶ Τουρκικῆς, Κ. Σταυρίδης, γεννήθηκε στὴ Μυτιλήνη μὰ μεγάλωσε στὸ Ἀϊβαλί. Ὁ Κόντογλου, εἶναι Ἀϊβαλιώτης. Ὁ ἀρχαιολόγος Σ. Πελεκίδης, γεννήθηκε στὸ Δικελί, μὰ εἶναι ἀπὸ τὴ Λέσβο ἡ καταγωγή του. Ἐπίσης ὁ Σημηριώτης καὶ ἄλλοι πολλοί...

Ὁ «Κολοκοτρώνης» σφυρίζει καὶ οἱ σκέψεις πᾶνε περίπατο. Ἴσως νᾶναι καλλίτερα ἔτσι. Ταξίδι ἔκανα, ὄχι... ἀναδρομὴ στὰ περασμένα. Ἀλλὰ βλέπετε, τὰ περασμένα εἶναι τόσο στενὰ δεμένα μὲ τὰ σημερινά.

Ἂς πάρουμε ὅμως τὶς βαλίτσες νὰ κατεβοῦμε, γιατὶ τὸ πλῆθος δὲν ἀστειεύεται. Ἐμπρὸς λοιπόν. Προσγείωσις στὴν πραγματικότητα : Στὸ σημερινὸ τμῆμα τῆς Αἰολικῆς γῆς, στὴ Λέσβο μόνον, γιατὶ δὲν ἀποκλείεται ἂν πλησιάσουμε πρὸς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴ—ἔστω καὶ νοερῶς—νὰ μᾶς μπουμπουνίσουν καμμιὰ κανονιά. Ἢ νὰ μᾶς πάρουν σὰν ψαράδες ποὺ ψαρεύουμε στὰ «χωρικὰ» τους νερὰ καὶ νὰ μᾶς περιποιηθοῦν ὅσο μποροῦν περισσότερο σὲ κανένα μπουντρούμι τοῦ Ἀϊβαλί. Βλέπετε, ὅσο κι' ἂν λάμπῃ τὸ Αἰολικὸ πνεῦμα, οἱ Ἀσιάτες εἶναι πάντα Ἀσιάτες.

***

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἤρθα στὴ Λέσβο μόνο γιὰ τὴ... Σαπφώ. Ἀπ' τὰ νεανικά μου χρόνια μὲ συγκινοῦσε ἡ μυθικὴ αὐτὴ μορφὴ τῆς Μούσας ποὺ τραγούδησε τὸν ἔρωτα κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα. Τραγούδησε πιὸ πολὺ τὸν Ἄδωνι ἡ Σαπφώ, μὲ τὸ δικό της μέτρο ποὺ λέγεται ἀ δ ώ ν ε ι ο :

«Κατθνάσκει Κυθερεῖ, ἄβρος Ἄδωνις· τίκε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι, καὶ κατερύκεσθε χίτωνας...»
(Πεθαίνει ὁ ὄμορφος Ἄδωνις, Κυθέρεια· τί νὰ κάνουμε;
Κορίτσια στηθοδέρνεστε, ξεσκίστε καὶ τὰ ροῦχα σας).

Ὁ Ἄδωνις, γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ Σαπφὼ τραγούδησε τὰ πιὸ σπαρακτικὰ τραγούδια της, εἶναι ὁ Φάωνας, νέος ποὺ ὄμορφος καὶ ἐλκυστικός. Φτερούγιζαν λοιπὸν γύρω του οἱ ἔριτες καὶ οἱ γυναῖκες τὸν κυνηγοῦσαν. Τὸν ἐρωτεύθηκε παράφορα ἡ θεὰ Ἀφροδίτη, καὶ ὅταν ὁ Φάωνας φθάνει στὴν παρακμὴ τοῦ βίου του, τοῦ δίνει μιὰ μαγικὴ ἀλοιφή. Ἀλείφεται μ' αὐτὴν ὁ Φάωνας καὶ ξανανοιώνει. Οἱ ἔρωτες κι' οἱ γυναῖκες ποὺ τὸν ἀποχαιρέτησαν ὅταν ἦταν ἕνας θλιβερὸς γέρων, τὸν τριγυρίζουν πάλι τώρα. Τὸν κρατᾷ στὴν ἀθανασία ἡ Ἀφροδίτη μὲ τὴ μαγικὴ ἀλοιφὴ καὶ γεύεται τὸν ἔρωτα τὸ θεσπέσιο. Τὸν ἐρωτεύεται ὅμως καὶ ἡ μοῦσα Σαπφώ. Δίνεται μεγάλη μάχη μεταξὺ Κυθέρειας Ἀφροδίτης καὶ Σαπφοῦς, χωρὶς νὰ ἐξουδετερωθῇ καμμιὰ ἀπὸ τὶς δυό. Γεύονται ἔτσι καὶ οἱ δυὸ τὸν ἔρωτα τοῦ Φάωνος (φθαρτοῦ), ποὺ τώρα, μὲ τὸ μαγικὸ

φίλτρο τῆς Ἀφροδίτης ἔγινε Ἄδωνις (Ἄρχων—ἄφθαρτος). Ὅμως, φθονερὴ μοῖρα μίσεψε τὸν ἔρωτα τῶν δύο γυναικῶν καὶ ὁ Ἄδωνις χτυπήθηκε ἀπὸ ἕνα ἀγριογούρουνο σὲ κάποιο ἀπ' τὰ ἀναρίθμητα κυνήγια του, καὶ ξεψύχησε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἀφροδίτης. Ἀπαρηγόρητη ἡ Σαπφώ, κλαίει τώρα τὸν θάνατο τοῦ ὡραίου νέου, ποὺ λατρεύτηκε ἔκτοτε ὡς Θεὸς στὰ Συριακὰ παράλια, στὰ παράλια τῆς Φοινίκης, στὴν Κύπρο, Λέσβο καὶ Ἀττική...

Καταλαβαίνετε λοιπὸν τὴν ἀπογοήτευση ποὺ δοκίμασα ὅταν δὲν βρῆκα πουθενὰ τὴ Σαπφώ. Κάπου-κάπου, σὲ λιγοστὰ καταστήματα καὶ γραφεῖα τῆς Μυτιλήνης, βρίσκεις τὴν εἰκόνα τῆς Σαπφοῦς καὶ καταλαβαίνεις ὅτι αὐτὴ δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὴν μυθικὴ Σαπφώ. Οἱ πίνακες ποὺ εἶδα εἶναι κακότεχνοι καὶ παρουσιάζουν τὴ Σαπφὼ σὰν μιὰ σημερινὴ γυναίκα ἐλευθερίων ἠθῶν καί... τίποτα παραπάνω. Μόνο στὸ πάρκο τῆς Μυτιλήνης βλέπει ὁ ἐπισκέπτης ἕνα ὑποτυπῶδες ἄγαλμα τῆς Σαπφοῦς, ν' ἀγκαλιάζῃ τὸν Ἄδωνι καὶ νὰ στέκεται γεμάτη ἔκσταση κι' αἰσθησιασμό.

Ἀντίο λοιπὸν μυθολογία. Ἀντίο φαντασία. Καταλαβαίνω ὅτι πρέπει νὰ προσγειωθῶ, γιὰ νὰ δῶ τίποτα ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἀξιοθέατα τοῦ νησιοῦ.

Πηγαίνω πρὸς τὸ Κάστρο μὲ τὴ συντροφιά μου. Ὅμορφο τοῦτο τὸ Κάστρο μὲ τὴν ὀδοντωτὴ κορυφή του, τοὺς πύργους του, τὶς πολεμίστρες. Ἕνα μεγάλο πεῦκο σμίγει στὴν κορυφή του μὲ τὴν Ἑλληνικὴ σημαία. Μέσα σὲ τοῦτο τὸ Κάστρο γίνηκε μεγάλο μακελειὸ κατὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ νησιοῦ, τὸ 1912. Σφάχθηκαν ἀρκετοὶ Τοῦρκοι, σφάχθηκαν καὶ Ἕλληνες, μὰ ἡ σημαία μας στήθηκε ἀπὸ τότε χωρὶς νὰ μετακινηθῇ μέχρι σήμερα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς. Βλέπεις ἀπὸ δῶ ὅλες τὶς δαντελωτὲς ἀκτὲς ποὺ σφίγγει ἡ θάλασσα καὶ καταλαμβάνεσαι ἀπὸ ἀγαλλίαση. Βλέπεις τὰ γύρω ὑψώματα κατάφυτα ἀπὸ ἐληές, πεῦκα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα κάθε λογῆς, καὶ ὁραματίζεσαι τὸν κῆπο τῆς Ἐδέμ. Κάτω, στὴν προκυμαία, μεγάλη κίνηση. Εἶναι δειλινό, καὶ οἱ Μυτιληνιοὶ κάνουν τὸν περίπατό τους δίπλα ἀπὸ τὰ ψαροκάϊκα, τὶς τράτες καὶ τὰ ἕνα-δυὸ πλοῖα ποὺ ἐκτελοῦν τὴ συγκοινωνία μὲ τὴν πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Πιὸ κεῖ, στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τῆς παραλίας, μερικοὶ ψαράδες μπαλώνουν τὰ δίχτυα τους.

Μένουμε μιὰ νύχτα στὴν πόλη τῆς Μυτιλήνης. Μαγευτικὰ ὄμορφη ἡ νύχτα τούτη, μὰ ὁ κόσμος μαζεύτηκε στὰ σπίτια ἀπὸ τὶς ἐνὰ ἡ ὥρα. Λιγοστοὶ περιπατηταί, ξένοι ὅλοι σχεδόν, ἀνταμώνουμε στὴν παραλιακὴ λεωφόρο. Ἀκούω νὰ λένε ὅτι ἡ ἐπαρχία ἀπεχθάνεται τὴ νυχτερινὴ ζωὴ καὶ δὲν τὸ πιστεύω. Πιστεύω μόνον πὼς τοῦτος ὁ κόσμος ἔχει πολλὴ δουλειὰ αὔριο στὰ κτήματα, στὰ λιγοστὰ ἐργοστάσια, στὸ ψάρεμα. Γι' αὐτό, νομίζω, χάθηκε καὶ τόσο νωρίς.

***

Πρωῒ παίρνουμε τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴ Λεσβιακὴ ὕπαιθρο. Πηγαίνουμε γιὰ τὴ Πηγή, ἕνα χωριουδάκι ποὺ ἀπέχει μιὰ ὥρα μὲ τὸ λεωφορεῖο. Διαβαίνουμε ἀνάμεσα ἀπὸ δάση ἐληᾶς καὶ μακαρίζουμε τοὺς κατοίκους ποὺ τὰ καλλιεργοῦν, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ἄλλες περιοχὲς τόσο ἄγονες. Παραβάλλω τὴν περιοχὴ τούτη λ.χ. μὲ τὴν ὀρεινὴ Ρούμελη καὶ μὲ καταλαμβάνει δέος. Ἐκεῖ βλέπεις ξερόβραχα, ἄγονο ἔδαφος, ἐνῷ ἐδῶ ἀνθεῖ καὶ θάλλει τὸ κλαρὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Καὶ εἶναι τόσο πλούσιο τὸ εὐλογημένο τοῦτο δέντρο καὶ τόσο ἀποδοτικό.

Νὰ ἡ Πηγή. Εἶναι κλεισμένη μέσα σὲ ἕξη λόφους γεμάτους ἀπὸ ἐληές, ποὺ ἐμποδίζουν νὰ τὴν δῇς πρὶν μπῇς στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Σπίτια δίπατα, μικρά, κατάλευκα ἀπ' τὸν ἀσβέστη. Ἕνα παληὸ τζαμὶ μᾶς θυμίζει δυσάρεστους καιρούς. Σταματοῦμε κάτω ἀπ' ἕναν θεόρατο πλάτανο καὶ κατεβαίνουμε. Μᾶς ὑποδέχονται καμμιὰ εἰκοσαριὰ βρακοφόροι γερόντοι, καπνίζοντας ἀρειμάνια καὶ ἔχοντας μπροστά τους ἀρκετὰ «καραφάκια». Τὸ οὔζο, ἐδῶ, ἀντικαθιστᾷ τὴ ρετσίνα τῶν Ἀθηναίων. Πίνουν οὔζο καὶ μόνον οὔζο. Ντόπια εἶναι ἡ παραγωγή, καὶ μᾶς προσφέρουν ἀρκετὸ χωρὶς

νὰ δεχθοῦν λεπτά. Τὸ γευόμαστε καὶ ζητᾶμε τοὺς δικούς μας φίλους, τοὺς συγγενεῖς νὰ πᾶμε νὰ ξεκουρασθοῦμε λίγο... Ἄμ' δέ! Οἱ γερόντοι ἐπιμένουν καὶ μᾶς ἀναγκάζουν νὰ καθήσουμε κάτω ἀπ' τὸν πλάτανο. Μᾶς ρωτοῦν γιὰ τὸ ταξίδι μας καὶ παραγγέλνουν ἀπό... ἕνα καραφάκι γιὰ τὸν καθέναν! Ἐδῶ τὰ μπλέξαμε. Ὅσοι εἶναι «γερὰ ποτήρια» τὰ καταφέρνουν κάπως, οἱ ἄλλοι ὅμως καθόμαστε σὰν αἰχμάλωτοι, περιμένοντας τὴ μοιραία καταδίκη μας. Κι' ἡ καταδίκη ἔρχεται ὑπὸ μορφὴν περιποιήσεως : «Ἐβίβα», «καλῶς ὡρίσατε» καὶ δός του ἄδειασμα τὸ ποτήρι. Ξαναγέμισμα, «ἐβίβα» καὶ πάλι τὰ ἴδια...

Κάνει ζέστη καὶ ζητᾶμε τρεῖς-τέσσερις κανένα μπουκάλι μπύρα. Ἀδύνατον! Εἶναι ἐξωστρακισμένο ποτὸ ἡ μπύρα ἐδῶ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, «ὅσοι τὴν πίνουν δὲν εἶναι ἄνδρες!!!». Φαντάζεσθε τὴν ἔκπληξή μας. Νὰ θέτουν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὸν ἀνδρισμό μας ἐπειδὴ ζητᾶμε μπύρα, εἶναι ὁμολογουμένως κάτι ποὺ δὲν τὸ περιμέναμε.

Μείναμε στὴ Πηγὴ μιὰ βδομάδα. Τοῦτο τὸ χωριὸ εἶναι πραγματικὰ μιὰ μεγάλη πηγὴ νεροῦ, λαδιοῦ καὶ οὔζου. Νερὰ ὑπάρχουν ἄφθονα, λάδι ὑπάρχει πολύ, οὔζο ἀρκετό. Ἀξέχαστη θὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὸ νοῦ ἡ φιλοξενία καὶ τὸ φιλότιμο τῶν κατοίκων. Κανένα σπίτι δὲν ἔμεινε ποὺ νὰ μὴν μᾶς καλέσῃ «σὲ τραπέζι». Καὶ «τὸ τραπέζι» τὸ ποικίλουν ἐδῶ νόστιμες μυντζίθρες, κεφαλοτύρια, γιαούρτι ἔξοχο, ψάρια φρεσκότατα, ψητὸ ἀπὸ «καραμάνικο» ἀρνί. Ἀναρωτιέμαι γιὰ τὸ... πότε δουλεύουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι. Τετρακόσιες οἰκογένειες εἶναι στὸ χωριὸ καὶ ὑπάρχουν περὶ τὰ εἴκοσι καφενεῖα. Καὶ σὲ ὅλα, πίνεται ἀπὸ τὴν αὐγὴ τοῦ Θεοῦ οὔζο, οὔζο καὶ μόνον οὔζο. Ἡ μπύρα θεωρεῖται... γυναικεῖο ποτὸ καὶ ἡ ρετσίνα εἶναι ἀνύπαρκτη. Κάπουκάπου βλέπει κανεὶς μερικὰ σφραγισμένα μπουκάλια ρετσίνας, νὰ φιγουράρουν στὰ ράφια τῶν καφενείων καὶ τῶν παντοπωλείων. Καὶ αὐτὰ παραμένουν ἀζήτητα. Βαρέλι μὲ ρετσίνα δὲν ὑπάρχει πουθενά. Οὔτε ἕνα, ἔστω γιὰ δεῖγμα!...

Πᾶμε τώρα στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Εἶναι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς μαζί. Στέκομαι ἐκστατικὸς μπροστὰ στὸ «ἁγίασμα»—στὴν πηγὴ τοῦ νεροῦ ποὺ βγαίνει μέσα στὴν Ἐκκλησία—καὶ στὴ χρυσωμένη εἰκόνα τῆς Παναγίας ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπ' τὴ πηγή. Ζ ω ο δ ό χ ο ς Π η γ ή, ὄνομα καὶ πρᾶγμα. Καὶ τὸ νερὸ τοῦτο γιατρεύει, μᾶς λένε, ὅλους ὅσους τοὺς πονοῦν τὰ μάτια τους. Ἀρκεῖ νὰ πληθοῦν μ' αὐτό...

Γεμίζει κάθε γιορτὴ ἡ Ἐκκλησία ἀπ' τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Ὕτερα, οἱ καλοὶ Πηγιῶτες ξεχύνονται στοὺς δρόμους καὶ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, χορεύοντας καὶ πίνοντας τὸ ρακί τους.

***

Μοῦ λένε ὅτι τὸ νησὶ τῆς Σαπφοῦς εἶναι πολὺ λησμονημένο ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, καὶ ὅτι ἔχει ἀξιοθέατα τόσα, ὅσα κανένα ἄλλο νησί μας. Γιὰ ἀπόδειξη, μοῦ φέρνουν τὴν ὀρεινὴ τοποθεσία «Ταῦρος» ποὺ ἀπέχει ἕξ ὧρες μὲ αὐτοκίνητο ἀπ' τὴ Μυτιλήνη. Πᾶμε λοιπὸν στὸν Ταῦρο. Καὶ τί νὰ δοῦμε. Ἕνα τοπίο ποὺ τὸ ὅμοιό του δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ σὲ πολλὰ ἀντίγραφα. Ἐδῶ συναντοῦνται γῆ καὶ οὐρανός, θάλασσα καὶ δάση, σὲ μιὰ ἀπροσμέτρητη μαγεία καὶ ἁρμονία. Εἶναι ἕνα ὕψωμα ἀπότομο, μὲ τὸ ξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στὴν κορφή. Ἀπὸ πάνω, ὁ οὐρανὸς σκυθρωπός, κάτω ἡ θάλασσα ἀκύμαντη, ἀσάλευτη. Πλούσια βλάστηση σὲ θάμνους κάθε εἴδους, σὲ ἐληὲς πελώριες, σὲ πεῦκα πανύψηλα, σὲ βαλανιδιὲς μὲ κισσούς, σὲ κυπαρίσια. Θαυμάζεις τούτη τὴν ἐναλλαγὴ τοῦ πράσινου καὶ δὲν μπορεῖς νὰ ἐξηγήσῃς τὴ... συνύπαρξη τόσων ἀνόμοιων φυτῶν καὶ δέντρων. Γύρω-γύρω, ἀκοῦς τὶς φωνὲς τῶν τσοπάνων καὶ τὸ βραδάκι ἀναρίθμητες φωτιὲς φωτίζουν τὴν περιοχή. Εἶναι οἱ φωτιὲς τῶν τσελιγκάδων. Ἐδῶ ἡ φύση συνθέτει μιὰ ἀληθινὴ μυσταγωγία, μία πρωτόφαντη ἁρμονία τῶν στοιχείων ποὺ στόλισαν τὴ γῆ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς Δημιουργίας. Εἶναι ἡ πιὸ ὀρεινὴ καὶ ἡ πιὸ κτηνοτροφικὴ περιοχὴ τοῦ νησιοῦ. Ἐδῶ πάνω, μοῦ λέγει ἕνας συγγραφεὺς τῆς Μυτιλήνης καὶ φιλόλογος καθηγητὴς

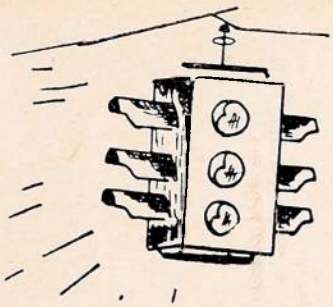
συνάμα, πρέπει νὰ ζήσῃς τὸ πανηγύρι ποὺ γίνεται κατὰ τὰ μέσα Μαΐου. Εἶναι «κινητὸ» τὸ πανηγύρι καὶ τὸ κανονίζει κάποιος σύλλογος. Λοιπόν, ἐδῶ μαζεύεται ὅλο τὸ νησὶ τὶς τρεῖς ἡμέρες ποὺ διαρκεῖ τὸ πανηγύρι. Ἔρχεται ὁ κόσμος μὲ αὐτοκίνητα, μὲ κάρρα, μὲ ἄλογα, μὲ μουλάρια καὶ γαϊδουράκια. Τὸ βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πανηγυριοῦ, ὁ Δεσπότης, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸ «Δήμιο» σφάζει ἕναν Ταῦρο ποὺ τρέφεται ὅλο τὸ χρόνο γι' αὐτὴ τὴ θυσία. Τὸ κρέας τοῦ Ταύρου διαβάζεται ἀπ' τὸν Δεσπότη καὶ θεωρεῖται ἔτσι ἱερό. Μετὰ τὴν σφαγὴ λοιπόν, τεμαχίζεται σὲ πολλὰ κομμάτια καὶ διανέμεται στοὺς προσκυνητάς. Πρέπει νὰ σημειώσῃς ὅτι ὁ Ταῦρος ζυγίζει πολλὲς φορὲς καὶ τετρακόσιες ὀκάδες. Παίρνουν λοιπὸν οἱ πανηγυριῶτες ἀπὸ ἕνα κομμάτι καὶ τὸ μαγειρεύουν τὴ νύχτα στὴν ὕπαιθρο. Φυσικά, σφάζουν καὶ πολλὰ δικά τους ζῶα, ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ πάρῃ ἡ κάθε οἰκογένεια καὶ ἀπὸ ἕνα κομμάτι τοῦ ἱεροῦ Ταύρου. Ἐπακολουθεῖ ἕνα τριήμερο βακχικὸ ὄργιο, σὰν ἐκεῖνα τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς τοῦ εἰδωλολατρικοῦ καιροῦ νὰ ποῦμε. Γιατί, τὸ ἔθιμο τοῦτο, ἔρχεται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Τὸ τί γίνεται λοιπὸν στὶς τρεῖς ἐκεῖνες ἡμέρες, εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Γλέντια ὁλονύκτια, χοροὶ ἀπὸ τοὺς νησιῶτες μας, τραγούδια, ξεφάντωμα. Τὸ πνευστὸ χαλοῦν τὸν κόσμο καὶ χιλιάδες Ἀθηναῖοι ποὺ παρευρίσκονται δὲν ξέρουν σὲ ποιὰ παρέα νὰ πρωτοπᾶνε. Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι οἱ νησιῶτες μας, τὸ θεωροῦν προσβολὴ νὰ σὲ καλέσουν στὴ παρέα τους καὶ νὰ μὴν πᾶς. Λοιπὸν σὲ καλοῦν ὅλοι καὶ δὲν ξέρεις ποιὸν νὰ πρωτοευχαριστήσῃς. Τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ πανηγυριοῦ γίνονται ἀγῶνες ὅλων τῶν εἰδῶν, ἀκόμα καὶ μουλαροδρομίες καὶ γαϊδουροδρομίες. Οἱ νικηταὶ παίρνουν γιὰ ἔπαθλο ἀπὸ ἕνα μαντήλι ποὺ τὸ προσφέρουν δροσερὲς καὶ νέες κοπέλλες. Ἐπακολουθοῦν ὕστερα οἱ ὁμαδικοὶ χοροί, ποὺ μπορεῖς νὰ χορέψῃς μὲ ὁποιαδήποτε κοπέλλα... σὲ θελήσει, τὸν χορὸ τῆς τράτας καὶ τὸ «τσιφτεντέλι». Ἀρκεῖ νὰ ξέρῃς τοὺς χορούς. Τὸ νοῦ σου ὅμως, γιατὶ ὁ χορὸς αὐτός, προκειμένου γιὰ ξένους ἰδίως, ἐγκυμονεῖ κινδύνους. Ἀποβλέπει πιὸ πολὺ στὸ νὰ χορέψῃς ἕναν ἄλλο χορό : Τὸ χορὸ τοῦ Ἡσαΐα...

Νοιώθω ἀνατρίχιασμα ἀκούγοντας τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ καθηγητοῦ. Καὶ φεύγω καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν τοποθεσία τοῦ Ταύρου, ὑποσχόμενος νὰ γυρίσω ὁπωσδήποτε τοῦ χρόνου τὸ Μάη γιὰ νὰ παρακολουθήσω τὸ πανηγύρι καὶ νὰ χορέψω μ' ὅποια κοπέλλα μὲ καταδεχτῇ. Κι' ὅτι... βρέξει ἂς κατεβάσει σχετικὰ μὲ τὸν συμπαθῆ ἐρημίτη Ἡσαΐα...

Δυὸ μέρες ἀργότερα βρίσκουμαι στὴ Σκαμνιά. Εἶναι ἕνα εἰδυλλιακὸ χωριό, καταπράσινο καὶ βαθυστόχαστο. Ἴσως, γιατὶ ἐδῶ γεννήθηκε ἕνας μεγάλος σύγχρονος πεζογράφος, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Δασκάλας μὲ τὰ Χρυσὰ μάτια», τῆς «Ζωῆς ἐν τάφῳ», τοῦ «Ἀργοναύτη», τοῦ «Βασίλη Ἀρβανίτη», τῆς «Παναγιᾶς τῆς Γοργόνας»... Εἶναι τὸ χωριὸ τοῦ Στράτη Μυριβήλη, ποὺ δοξάζει τὰ σύγχρονα Ἑλληνικὰ γράμματα στὸν τόπο μας καὶ στὸ Ἐξωτερικό. Φεύγω γρήγορα ὅμως γιατὶ σὲ δυὸ ἡμέρες πρέπει νὰ συνεχίσω τὰ μαθήματά μου στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή... Φεύγοντας, περνῶ ἀπ' τὸ Μόλυβο, τὸ χωριὸ ποὺ γεννήθηκε ὁ φωτισμένος ἰδεολόγος καὶ πρωτοπόρος τῆς πνευματικῆς μας ἀναγέννησης, ὁ Ἀργύρης Ἐφταλιώτης. Δὲν ἔχουμε καιρὸ ὅμως νὰ σταθοῦμε. Σταματῶ γιὰ λίγο στὴν Ἁγιάσο, νὰ δῶ «τὸ γεφύρι τοῦ Τσίγκου», καὶ στὴν Ἁγία Παρασκευὴ «τὸ γεφύρι τῆς κρεμαστῆς». Θαυμάζω, ὀνειροπολῶ, καὶ τρέχω μὲ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ τὴ Μυτιλήνη πάλι. Ὁ «Κανάρης» μὲ περιμένει γιὰ νὰ διασχίσῃ τὸ Αἰγαῖο καὶ νὰ μὲ φέρῃ στὸν Πειραιᾶ πρωΐ—πρωΐ, στὶς ἓξ καὶ μισή.

Καλημέρα Ἀθήνα, λοιπόν. Ἤρθα χωρὶς τὴ Σαπφώ, ἀλλὰ χορτασμένος ἀπὸ τὴ μαγεία καὶ τὸ φῶς τοῦ κομματιοῦ αὐτοῦ τῆς Αἰολικῆς γῆς. Καὶ πιὸ πολύ, χορτασμένος ἀπ' τὸ γαλάζιο χρῶμα τῶν νησιῶν ποὺ ἀντίκρυσα στὴ μετάβαση καὶ στὴν ἐπιστροφή. Ὁ Ζέφυρος τοῦ Αἰγαίου δὲν θὰ πάψῃ ποτὲ νὰ μοῦ ψιθυρίζει τὶς ὄμορφες στιγμὲς ἑνὸς ταξιδιοῦ ποὺ ἔζησα μὲ ὅλη μου τὴν ψυχή. Τοῦ ταξιδιοῦ γιὰ τὴ Μυτιλήνη, τὴ γαλάζια χώρα τοῦ θρύλου καὶ τῆς πανέμορφης πραγματικότητας.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Κοπὴ τῆς Βασιλόπιττας καὶ διανομὴ τῶν δώρων στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν

Τὸ Σάββατο 9.1.1960 εἰς τὰς 11 π.μ. διεξήχθη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν μιὰ σεμνὴ τελετὴ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἐκόπη ἡ πίττα καὶ ἐν συνεχείᾳ διενεμήθησαν πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας τὰ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς Πρωτευούσης προσφερθέντα, τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς, δῶρα.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Στρατηγὸς κ. Νάτσινας, ὁ Στρατηγὸς Γενικὸς Διευθυντὴς Χωροφυλακῆς κ. Βαρδουλάκης, ὁ Ἀρχηγεύων Ἐπιθεωρητὴς Ἀστυνομίας κ. Νέρης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας κ. Ἀρχιμανδρίτης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Ρακιντζῆς, ὁ Διοικητὴς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσος, καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Καρανάσος καὶ Μουρούσιας. Ἐπίσης παρέστησαν ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς οἱ κ.κ. Τζάκσον καὶ Εἴλς. Ἐξ ἄλλου ἐτίμησαν τὴν τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας των ἐκπρόσωποι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου ὡς οἱ κ.κ. Εὐσταθ. Θωμόπουλος, οἱ ἀδελφοὶ Κ. καὶ Γ. Παπαχριστοφίλου καὶ ὁ Σταμ. Τσούτας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς ἐνῶ κόπτει τὴν πίτταν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς τῶν δώρων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της.

Ἡ τελετὴ διεξήχθη εἰς μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος τῆς Τροχαίας ὅπου, ἦσαν συγκεντρωμένα καὶ ταξιθετημένα, ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευτικῆς τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίας, τὰ δῶρα.

Πρὸ τῆς κοπῆς τῆς πίττας ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆς λαβὼν τὸν λόγον καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν παριστάμενον κ. Ὑφυπουργὸν ἀνέπτυξε, διὰ βραχέων, τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς γόνιμον, ἐν συνεχείᾳ ἐξῆρεν τὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου συμβολὴν τοῦ συνόλου τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ ἀπένειμεν τὸν δίκαιον πρὸς αὐτοὺς ἔπαινον.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας, τοὺς ὁποίους ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀθλητὰς καὶ πρωτεργάτας τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῶν συγχρόνων Ἀθηνῶν. Περατώσας τὴν βραχείαν ὁμιλίαν του ὁ κ. Ὑφυπουργός, ἔκοψε τὴν πίττα καὶ διένειμε τὰ πρῶτα τεμάχια εἰς τοὺς ἐπισημωτέρους τῶν παρισταμένων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι εἰς τὴν τελετήν, παρέστησαν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς κληρώσεως καὶ διανομῆς μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ προσερθέντων δώρων.

Ἀφοῦ παρηκολούθησαν ἐπ' ὀλίγον τὴν κλήρωσιν οἱ προσκεκλημένοι ὡδηγήθησαν ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Χατζηελευθερίου εἰς τὸ γραφεῖον του ὅπου ὑπῆρχεν ἤδη πλουσιώτατος μπουφὲς καὶ τοὺς προσεφέρθησαν μεζέδες καὶ ποτά. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς εἰς τὸν χῶρον ὅπου ὁ μπουφές, διεξήχθησαν, εἰς ἀτμόσφαιραν ἐξαιρέτου ἐγκαρδιότητος, ἐνδιαφέρουσες συνομιλίες μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων καὶ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Τροχαίας. Ὑπὸ τῶν τελευταίων ὑπεβλήθησαν αἰτήματα, πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργόν, τὰ ὁποῖα ηὐδόκησεν νὰ υἱοθετήσῃ, κατόπιν μάλιστα τῆς ἐκθύμου ὑποστηρίξεώς των καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ρακιντζῆ. Ὥστε ἡ τελετὴ πλὴν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐθιμικῆς της πλευρᾶς, ἀπέδωσεν καὶ πρακτικὰ ὀφέλη.

Ἤδη δὲν θὰ ἦτο, ἴσως, ἄσκοπος μία σύντομος περιγραφὴ τοῦ τρόπου διανομῆς τῶν δώρων. Τὰ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ προσφερόμενα δῶρα παραλαμβάνονται καὶ καταγράφονται λεπτομερῶς, ὑπὸ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκροτουμένης ἐπιτροπῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ κατανέμονται εἰς μέρη ἴσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας καὶ ἰσοδύναμα, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀπὸ ἀπόψεως ἀξίας μεταξύ των. Κατ' ἐξαίρεσιν ὑπάρχουν καὶ ὡρισμένα (8—10) διακεκριμένα δῶρα ἀξίας μεγαλειτέρας, κατὰ πολύ, τοῦ μέσου ὅρου. Ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν κλήρων τοποθετεῖται ἀριθμός. Ἐντὸς κληρωτίδος τοποθετοῦνται λαχνοὶ ἰσάριθμοι πρὸς τὸ συνολον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἠριθμημένοι ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 450 περίπου. Ἀρχομένης τῆς κληρώσεως προσέρχεται ἕνας ἕκαστος ἐκ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀνασύρει ἐκ τῆς κληρωτίδος ἕνα λαχνόν, ἀποκαλύπτει, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν ἀριθμόν του καὶ παραλαμβάνει ἐν συνεχείᾳ τὸ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν ἀριθμόν του δῶρον. Κατ' αὐτὸν τὸν δημοκρατικώτατον τρόπον διανομῆς ἐξισοῦνται, ὡς πρὸς τὴν μερίδα ἐκ τῶν δώρων, ὅλοι ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου καὶ ὅλοι ἔχουν τὶς αὐτὲς πιθανότητες νὰ κερδίσουν ἁπλοῦν ἢ ἕναν ἐκ τῶν ἐλαχίστων διακεκριμένων κλήρων. Βεβαίως ἡ κλήρωσις παρακολουθεῖται μὲ ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ πέραν τοῦ ὑλικοῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν στερεῖται πρακτικῆς σημασίας διὰ μετριώτατα ἀμοιβομένους βιοπαλαιστὰς ὡς οἱ ἀστυνομικοί, προβάλλει ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ ἠθικὴ ἀξία ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατηρήσεως τοῦ ἄκρως πολιτισμένου καὶ εὐγενοῦς ἐθίμου τῆς καθ' ἑκάστην παραμονὴν νέου ἔτους καταθέσεως δώρων παρ' ὁδηγῶν καὶ πεζῶν πρὸ τῶν βάσεων τῶν ἀστυφυλάκων—ρυθμιστῶν τῆς κυκλοφορίας. Τὸ ἔθιμον τοῦτο μεταφυτευθέν, ὑπὸ ὁμάδας διακεκριμένων Ἀθηναίων, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, πρὸ 25ετίας, περίπου καὶ συνεχιζόμενον ἔκτοτε ἀποτελεῖ χειρονομίαν ἰδιαιτέρως ἐνισχυτικὴν τοῦ ἠθικοῦ τῆς ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας, διότι ἑρμηνεύεται παρ' αὐτῶν ὡς εὐγενὴς ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὴ φειδώμενοι κόπων καὶ θυσιῶν, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ἀδιαλείπτως καὶ ὑψηλοφρόνως φροντίζουν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς κυκλοφοριακῆς τάξεως, εὐρυθμίας καὶ ἀσφαλείας εἰς τὰς πολυσυχνάστους καὶ αὐτοκινητοβριθεῖς ὁδοὺς τῆς Πρωτευούσης. Ἀλλ' ἀκόμη ἑρμηνεύεται, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔθιμον, ὡς ἔμπρακτος ἀνανέωσις τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς τροχονόμους των.

Ἔθιμα ὡς τὸ ἀναφερόμενον ἀμβλύνουν τὰς μοιραίως ὑφισταμένας ἀντιθέσεις μεταξὺ Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ, προάγουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου κατανοήσεως καὶ συνεργασίας μεταξύ των καὶ κυρίως, κατ' ἀναμφισβήτητον τρόπον, ἀποδεικνύουν τὸ ὑψηλὸν πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ. *Α.Γ.Ν.*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΙΣΤ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

- ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ -

Ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

—Τὴν Πέμπτην, 31/12/1959, στὸ προαύλιο τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ποὺ εἶχε κατάλληλα διακοσμηθῆ, ἔλαβε χώραν σεμνὴ τελετὴ ὁρκωμοσίας 120 νέων Ἀρχιφυλάκων τῆς 16ης Ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ.κ. Ἐλευθεριάδη, ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς ἐκλεκτῆς χορῳδίας τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως.

Παρέστησαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Νέρης, ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Κεφαλᾶς καὶ Δασκαλόπουλος, ἀντιπροσωπεῖαι Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ τῶν Σχολῶν, οἱ κ.κ. βαθμοφόροι τῆς Σχολῆς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν νέων Ἀρχιφυλάκων.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν μίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἐμ. Ἀρχοντουλάκης, ὁ ὁποῖος παραστατικὰ ὑπεγράμμισε τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑπο-

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ν. Νέρης, ὁ Γεν. Δ/ντὴς Ἀστυν. Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης, ἐν μέσῳ τῶν νέων Ἀρχιφυλάκων καὶ τῶν κ.κ. καθηγητῶν των.

χρεώσεις αὐτῶν ἀπέναντι τῶν κατωτέρων των, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Ἡ ὁμιλία ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κύριε Ἀρχηγέ,

» Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν τῆς παρουσίας Σας κατὰ τὴν σημερινὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν 120 νέων ἀρχιφυλάκων.

» Νέοι Ἀρχιφύλακες,

» Διὰ τοῦ ὅρκου πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα τὸν ὁποῖον ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου, ἐγίνατε βαθμοφόροι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

» Εἶναι τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρον, τὸ ὁποῖον μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν σᾶς προσφέρει ἡ Σχολή, ὡς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν σας κατὰ τὴν δεκάμηνον ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαίδευσίν σας.

» Ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀρχιφύλακος ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

» Δὲν προτίθεμαι νὰ σᾶς ἀναπτύξω τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ » βαθμοῦ σας.

» Αὐτὰ σᾶς ἀνεπτύχθησαν μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμονὴν καὶ προσοχήν, κατὰ τὴν » διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεώς σας, ἐκ μέρους τῶν ἐκλεκτῶν καθηγητῶν σας, πρὸς » οὓς καὶ ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς » Σχολῆς καὶ τοῦ Σώματος.

» Σήμερον ἁπλῶς ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ φύσις τῶν καθηκόντων σας » θὰ σᾶς φέρῃ εἰς ἄμεσον καὶ καθημερινὴν ἐπαφὴν μὲ τοὺς ὑφισταμένους σας, μὲ » τοὺς ἀστυφύλακας, μὲ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον δηλαδὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Οἰκοδο- » μήματος.

» Οἱ ἀστυφύλακες ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πλειονότητα τῶν μελῶν τοῦ Ἀ- » στυνομικοῦ Σώματος, ἡ δὲ συμβολή των εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Σώματος ἵνα » ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὴν ἀποστολήν του, εἶναι σοβαρωτάτη.

» Διὰ τοῦτο ἔχετε καθῆκον σοβαρὸν νὰ τοὺς παρακολουθῆτε εἰς ὅλας τὰς » ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς των ζωῆς καὶ διὰ συνεχῶν συμβουλῶν, » νουθεσιῶν, ὁδηγιῶν καὶ συστάσεων νὰ τοὺς συγκρατῆτε καὶ νὰ τοὺς κατευθύνε- » ται εἰς τὴν ἔντιμον καὶ εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

» Νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύετε ἠθικῶς καὶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ ζῆλον » μαζὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ Ἀστυνομία, διὰ » τὴν συντήρησιν δηλαδὴ τῆς ὑποστάσεως τῆς Πατρίδος, τὴν διατήρησιν τῆς δη- » μοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τοῦ » Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

» Νὰ προσέξετε ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα τῆς συμπεριφορᾶς σας καὶ τῆς συμπε- » ριφορᾶς τῶν κατωτέρων σας ἔναντι τῶν πολιτῶν.

» Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κακὴ συμπεριφορά, ἐλαχίστων εὐτυχῶς ἀστυνομικῶν, » νὰ σκιάζῃ τὴν αἴγλην τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ δίδῃ ἑκάστοτε ἀφορμὴν εἰς δυσμενῆ » σχόλια τοῦ τύπου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ κύ- » ρους τοῦ Σώματος.

» Πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις ὅλων μας ὅτι μόνον μὲ τὴν εὐγενῆ συμπεριφο- » ράν μας, ἡ Ἀστυνομία θὰ ἀποκτήσῃ τὴν φιλίαν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ » εἰς τὸ ἐπίμοχθον καὶ ἰδιότυπον ἔργον της.

»Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ὁ προσανατολισμὸς ὅλων μας.

» Νέοι Ἀρχιφύλακες.

» Σᾶς βλέπω ὅλους νὰ ἀτενίζετε πρὸς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχι- » κῆς κλίμακος τῆς Ἀστυνομίας.

» Σᾶς εὔχομαι νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά σας, οἱ πόθοι σας, αἱ φιλο- » δοξίαι σας.

» Δὲν ἀρκοῦν ὅμως οἱ ὁραματισμοὶ καὶ αἱ εὐχαὶ διὰ νὰ σταδιοδρομήσετε καὶ » νὰ ἐξελιχθῆτε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

» Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν πειθαρχικότητα, κατάρτισιν, ἐργατικότητα, » δρᾶσιν καὶ ἀπόδοσίν σας.

» Θὰ εὐδοκιμήσετε ἐὰν καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἀστυνομικοὶ σταθῆτε εἰς ὑψηλὸν » ἐπίπεδον διαγωγῆς, ἀξιοπρεπείας καὶ ἐντιμότητος καὶ ἐὰν γενικῶς ἐκτελῆτε τὸ » καθῆκον σας, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν Θεὸν » διὰ τοῦ ὅρκου σας.

» Μόνον ἔτσι θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ὁραματισμοί σας.

» Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Σώματος,

» Σᾶς εὔχομαι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

» Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Καὶ ἡ ὁμορφη τελετὴ ἔκλεισε μὲ παρέλαση τῶν νεορκισθέντων, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν προσεφέρθησαν ὀρεκτικοὶ μεζέδες καὶ ἄφθονη μπύρα. Οἱ ἐξελθόντες ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως:

Α'. 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν 'Αθηνῶν:

'Αγγελόπουλος Παναγιώτης, 'Αδαμόπουλος Γεώργιος, 'Αλεξόπουλος 'Αναστάσιος, 'Αλεξόπουλος Γεώργιος, 'Ανδριτσόπουλος Γεώργιος, 'Αντωνόπουλος Γεώργιος, 'Αντωνόπουλος 'Ιωάννης, 'Αντίοχος Διονύσιος, Βασιλόπουλος Γεώργιος, Βλάχου 'Αθανάσιος, Βουλγαρίδης Νικόλαος, Γεωργιάκης Μιχαήλ, Γιαννακόπουλος Νικόλαος, Γκέκης 'Ιωάννης, Γκουρβέλος 'Αδάμ, Νταλιάνης Παναγιώτης, Δημόπουλος 'Ιωάννης, Ζάννης 'Αναστάσιος, Ζιάνης Νικόλαος, Ζουριδάκης Στυλιανός, Θεοδωρόπουλος Γεώργιος, Κάϊλας Λουκᾶς, Καλαμπόκης Σπυρίδων, Κανακάρης Κων/νος, Καραθανάσης Κων/νος, Καραμπάτσος Θεόδωρος, Κατσαρέας Γεώργιος, Καρακωνσταντόπουλος 'Αλέξανδρος, Κολεύρης Κων/νος, Κόλλιας Γεώργιος, Κοκκινάκης Γεώργιος, Κοκοβίλας Νικόλαος, Κολάτος 'Ιωάννης, Κοτταρίδης 'Ηλίας, Λαψάνης Κων/νος, Λεπεσιώτης Γεώργιος, Λέκκας Θεόδωρος, Λιάσκας Παντελῆς, Λιάσκος Λουκᾶς, Λύρης Παναγιώτης, Μάλλιος Δημήτριος, Μαρῖνος Χρῖστος, Μάρκου Παναγιώτης, Μουντζουρώνης Κων/νος, Μπαφοῦτσος Δημήτριος, Μπελης γιάννης 'Απόστολος, Μπόβης Νικόλαος, Μποσινάκης 'Εμμανουήλ, Μπότσης Γεώργιος, Μπούσης Θεοφάνης, Ναξάκης 'Αντώνιος, Νικητόπουλος Χρῖστος, Νικολόπουλος Δημήτριος, Νομικὸς 'Ιάκωβος, Παπαδάκης Χρῖστος, Παπαδόπουλος Διονύσιος, Παπαθανασίου 'Ιωάννης, Παπασπηλιόπουλος Κωνσταντ., Πασχάκης Παναγιώτης, Παυλάκης 'Ιωάννης, Πάτσης Νικόλαος, Ροδιτάκης 'Ιωάννης, Σαλοῦρος Κων/νος, Σαμαρᾶς Νικόλαος, Σκούρας Γεώργιος, Σπανὸς Γεώργιος, Σπηλιόπουλος Παναγιώτης, Στάμου Κων/νος, Σταυρουλάκης Νικόλαος, Τζώτζης Εὐάγγελος, Τηλιγάδας Γεώργιος, Τομαδάκης 'Εμμανουήλ, Τσιατούρας 'Αθανάσιος, Φειδᾶς Βασίλειος, Φιλτίσης Δημήτριος, Χαραλαμπόπουλος 'Αθανάσιος, Χριστόπουλος Δημήτριος καὶ Χριστόπουλος Χρῖστος.

Β'. 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς:

'Αρφανάκος Μιχαήλ, Βασιλείου Δημήτριος, Δίπλας Βασίλειος, Θεοδωρολέας Κυριάκος, Καρπογιάννης Χρῖστος, Καραγιάννης Χαράλαμπος, Καραμίντζιος Γεώργιος, Κουκουνάκης Γεώργιος, Κυριακόγκωνας Γεώργιος, Λεβαντῆς Κων/νος, Μακκὸς Σπυρίδων, Μπούρας 'Ιωάννης, Οὐρανὸς Μιχαήλ, Μαντελάκης Γεώργιος, Παλαιοδῆμος Κων/νος, Τσαλτάκης Δημήτριος, Τσίντζος Κων/νος καὶ Φουντουκόπουλος Χρῖστος.

Γ'. 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν:

Βεργανελάκης Γεώργιος, Γιαννοῦκος Δημήτριος, Θεοδωρόπουλος Παναγιώτης, 'Ιωνᾶς 'Ιωάννης, Κατσίκας Παῦλος, Καψοκαβάδης 'Αλέξανδρος, Κοκκινάκης Νικόλαος, Λιόντος 'Ιωάννης, Μεσιακάρης Βασίλειος, Νικολακόπουλος Δημήτριος, Παπαδόπουλος Δημήτριος, Πετρόπουλος Σωτήριος καὶ Τζανετουλάκος Παναγιώτης.

Δ'. 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας:

Γεωργῆς Λάμπρος, Κάντας Σπυρίδων, Κωνσταντινίδης Βασίλειος, Λαμπρόπουλος Μαρίνης, Μαυροειδῆς Γεώργιος, Μίαρης Γεράσιμος, Μπουζαλᾶς Λεωνίδας, Παπαχαραλάμπους 'Ιωάν., Παναγόπουλος Χρῖστος, Σταυρορράβδης 'Ανδρέας, καὶ Τζουρμπάκης Γεώργιος.

***

—'Εξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἐσημείωσε καὶ ἐφέτος ἡ καθιερωμένη γιορτὴ τῆς βασιλόπιττας στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή, ποὺ ἔλαβε χώραν σὲ στενὸ οἰκογενειακὸ κύκλο τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου, 9/1/1960. Κατ' αὐτὴν ἐπεκράτησε πλούσιο κέφι καὶ παρουσιάσθηκαν διάφορα αὐτοσχέδια ἀστυνομικὰ νούμερα ἀπὸ μαθητὰς τῆς Σχολῆς. Στὸ ἐπιτυχημένο αὐτὸ γλέντι, ποὺ ἔγινε στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Σχολῆς, μέσα σὲ μιὰ ταιριαστὴ διακόσμηση ἔλαβαν μέρος ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. 'Αρχοντουλάκης, οἱ κ.κ. 'Αξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς καὶ οἱ μαθηταὶ 'Υπαστυνόμοι μὲ τὶς

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

.....

Κι' ἂν δὲν μπορῇς νὰ κάνῃς ἀπολύτως τίποτα γι' αὐτὸ τὸ ἄγριο παιδὶ κι' αὐτὸ τὸ μαρτυρικὸ σκύλο, γιὰ ὅλα γενικῶς αὐτὰ τὰ χαμένα παιδιά, ποὺ δὲν εἶναι ἀσφαλῶς δικά σου, τότε διατὶ δὲν κλείνεις μ' ἀδιαφορία αὐτὸ τὸ βιβλίο ; Διατί δὲν τὸκλεισες ἀπ' τὴν ἀρχή ;

...Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ κι' ὁ σύντροφός του τρυπώνουν σ' ἕνα γκαράζ... γλυστροῦν μέσα σ' ἕνα αὐτοκίνητο,...ξαπλώνονται ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον καὶ (εἶναι ἡ μόνη χάρη ποὺ τοὺς ἔμεινε) ἀποκοιμοῦνται...

...Τὸ ἄλλο πρωΐ, βγαίνοντας ἀπ' τὸ γκαράζ, βρέθηκαν μέσα σὲ μιὰ πόλη χλιαρή... Ὁ ἥλιος τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου εἶχε ἔρθει νὰ κάνῃ μιὰ βόλτα πάνω στὸν Δεκέμβριο... Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πουλιὰ ἔπεφταν στὴν παγίδα, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὰ δένδρα...

Περνῶντας ἀπὸ μιὰ βιτρίνα μαγαζιοῦ ὁ Ἀλὲρ Ρομπὲρ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ τζάμι καὶ ἀποτραβήχτηκε ἔκπληκτος... Δὲν μπόρεσε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν ἑαυτό του ποὺ καθρεφτίζονταν μέσα...

Ἦταν τόσο ἀλλαγμένος! τόσο αἰσιόδοξος! Χαμογελοῦσε! Καὶ εἶχε μιὰν ἐλπίδα ἀνεξήγητη στὴν καρδιά του ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε στὸ τέλος καλά. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του ἔνοιωθε τὴν εὐεργετικὴ ἐπίδραση μιᾶς γλυκειᾶς ἐλπίδας...

Σκεφτόταν ὅτι αὐτὴ τὴν ὥρα, οἱ σύντροφοί του στὸ Τερνεραὶ ἦταν στὴν τάξη μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο πρὸς τὸν ἥλιο, ὅπως κάνουν τὰ λουλούδια... ἐνῶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία νὰ σταματήσῃ σ' ἕνα ἀρτοποιεῖο, νὰ διασχίσῃ ὁποιον δρόμο προτιμᾷ, νὰ διαλέξῃ ἕνα ὁποιοδήποτε μαγαζὶ καὶ νὰ μπῇ μέσα... ν' ἀγοράσῃ ἕνα γλυκὸ ἢ καὶ νὰ καθήσῃ καὶ σ' ἕνα παγκάκι ἀκόμα... Ἀλλὰ ὄχι! Ὄχι! Στὸ Παρίσι δὲν πρέπει νὰ κάθεται κανεὶς ποτὲ πάνω σὲ παγκάκι. Εἶναι τόσο ἐπικίνδυνο!!!

Ἦταν πρωΐ... Ἕνα ἡλιόλουστο χειμωνιάτικο πρωϊνό... Κι' ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔνοιωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ πλυθῇ, νὰ φρεσκαρισθῇ, λιγάκι.. Μά, πῶς; Στὴ δύσκολη

οἰκογένειές του. Ποικιλία ὀρεκτικῶν μεζέδων, κρασί, φροῦτα καὶ γλυκὰ ἀπετέλεσαν τὸ ἐκλεκτὸ μενοῦ τῆς βραδυᾶς. Στὸ γλέντι συμμετεῖχαν καὶ διάφοροι καλλιτέχναι ὅπως ὁ Γιάννης Βέλλας, ὁ Περικλῆς Βάγια, ὁ Κανδηλιώτης, ὁ Γιῶργος Πάρης, ὁ Πᾶνος Ἀναστασόπουλος, ὁ Κώστας Πικέας καὶ ἄλλοι, ποὺ ἐψυχαγώγησαν ὅμορφα τοὺς καλεσμένους τῆς Σχολῆς.

Ἡ γιορτὴ ἄνοιξε μ' ἕνα σύντομο χαιρετισμὸ τοῦ κ. Ἀρχοντουλάκη, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξήγησε τὴν προέλευση τοῦ ἐθίμου τῆς βασιλόπιττας, καὶ παρετάθη μέχρι τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς μέσα πάντοτε σ' ἕνα γιορταστικὸ καὶ εὐχάριστο περιβάλλον. Τοὺς χορευτικοὺς ρυθμοὺς ἐξετέλει, μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Μαέστρου Ὑπαστυνόμου κ. Μπουκουβάλα, καὶ τὸ ὑπέροχο συγκρότημα λαϊκῶν χορῶν τοῦ κ. Κουσιάδη ποὺ καταχειροκροτήθηκε.

Σ ΠΗΛΟΣ

αὐτὴ στιγμὴ θυμήθηκε τὸ ἄρωμα ποὺ εἶχε μαζί του... Ἦταν πραγματικὴ σανίδα σωτηρίας...

Ἀντὶ γιὰ τουαλέττα λοιπόν, ἔρριξε τρεῖς σταγόνες ἄρωμα: μιὰ στὸ μέτωπο, μιὰ στὸ δεξὶ καὶ μιὰ στὸ ἀριστερὸ αὐτί του.

Κι' ὕστερα ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό του ἀνάλαφρο. Καὶ βάλθηκε νὰ κουβεντιάσῃ μὲ τὸν σκύλο γιὰ τὸ μέλλον τους! «Τὸ λοιπόν, φιλαράκο μου» ψιθύρισε μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα ἀπ' τὸν δυνατὸ ἥλιο «σήμερα θὰ βρῶ ὅπως δήποτε τοὺς γονεῖς μου.. Εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος. Ἐξ ἄλλου ἔχω καὶ τὸ σχέδιό μου...».

Στάθηκε λιγάκι συλλογισμένος... Κάποια σκιὰ βάρυνε ἔξαφνα στὴ σκέψη του...

—«Κι' ἂν δὲν πετύχω; Ἐ! ἁπλούστατα» συνέχισε νὰ μονολογῇ «ἂν δὲν πετύχω κι' αὐτὴ τὴ φορά, ξαναγυρίζω πίσω στὸ Τερνεραὶ μ' ἕνα ἄλλο φορτηγό. Ὁ «Ἄσπρο Δόντι» θὰ μὲ τσακίσῃ, βέβαια. Τὸ ξέρω. Ἀλλὰ ἡ Ἀρχηγὸς θὰ μὲ συγχωρήσῃ στὸ τέλος. Ὁ Μάρκ κι' ἐγὼ θὰ υἱοθετήσουμε τὸν σκύλο, κι' οἱ ἄλλοι σύντροφοι θὰ τὸν δεχτοῦν εὐχαρίστως. Κι' ὕστερα... Ἔ! κι' ὕστερα βλέπουμε...».

Λέγοντας αὐτὰ ἄρχισε νὰ περπατάῃ μέσα στὴν πολυάνθρωπη πόλη...

Σὲ μιὰ στιγμὴ σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα χάρτη τοῦ Παρισιοῦ, σὲ κάποια ἔξοδο τοῦ μετρό... Καὶ ἄρχισε νὰ μελετάῃ τὸ δρόμο ποὺ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὴ τὴ μέρα... Δὲν εἶχε, ἄλλως τε, τὴν εὐχέρεια νὰ παίρνῃ λεωφορεῖα, ἀφοῦ εἶχε τὸ σκύλο μαζί του... Ἔπρεπε νὰ μετακινῆται πάντοτε μὲ τὰ πόδια...

Ἀλλά, ξαφνικά, κρύος ἱδρώτας τὸν περιέλουσε... Ἀπὸ μακρυὰ ἄκουσε μιὰ φωνή, ποὺ τοῦ φάνηκε τρομερὴ... μιὰ φωνὴ ἀμείλικτη ποὺ ὁλοένα πλησίαζε...

—«Ζητῆστε τὴν «ΩΡΟΡ»... Πᾶρτε τὸν «ΠΑΡΙΣΙΝΟ»... ἢ τὸν «ΟΥΜΑ»... Θὰ βρῆτε μέσα τὶς συνταρακτικὲς λεπτομέρειες τῆς μεγαλύτερης ἀποδράσεως τῆς ἐποχῆς μας... Ὁ σκύλος ποὺ τόσκασε ἀπὸ τὴν Μελούν... Ἐφημερίδες ες ες εες...».

Ἡ φωνὴ τοῦ ἐφημεριδοπώλη ἐξακολούθησε, ἐπὶ πολλὴ ὥρα, νὰ καρφώνῃ βέλη στὴν καρδιὰ τοῦ μικροῦ δραπέτη... Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ χλώμιασε... Ἅπλωσε μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε, ἕνα καινούργιο χαρτονόμισμα στὸν ἐφημεριδοπώλη καὶ ζήτησε μιὰ ἐφημερίδα... Τράβηξε ὕστερα τὸν σκύλο, κάτω ἀπὸ μιὰ βαθειὰ καὶ σκοτεινὴ αὐλόπορτα καὶ διάβασε, ἐνῷ στὴν καρδιά του ξέσπασε μιὰ ἄγρια χειμωνιάτικη καταιγίδα:

«...ΕΝΑΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΚΥΛΟΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΛΟΥΝ—ΤΟΥ ΕΙΧΑΝ ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΕΙ ΠΟΛΛΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΑΣΘΕΝΗ ΝΕΦΡΟ—ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΞΑΝΑΒΡΗ ΤΟΝ ΚΑΝΤΥ;...».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔνοιωσε μιὰ ξαφνικὴ χαρά... Καί, σκύβοντας πρὸς τὸν σκύλο, μουρμούρισε: «Κ α ν τ ύ!!!» Τὸ ζῷο τρεμούλιασε σύγκορμο... πήδησε ὡς τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ... ἄρχισε νὰ τοῦ γλύφῃ τὰ νύχια καὶ τὰ χέρια...

Ὕστερα ἐπεχείρησε νὰ συνεχίσῃ τὸ διάβασμα... Τότε εἶδε νὰ πέφτῃ πάνω στὴν ἐφημερίδα μιὰ σταγόνα... Ἔβρεχε λοιπόν; Ὄχι! Ἁπλούστατα εἶχε πέσει ἀπὸ τὸ μέτωπό του ποὺ εἶχε σκεπασθῇ ἀπὸ ἱδρώτα.

Συνεχίζοντας τὸ διάβασμα ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ, ἔνοιωσε μιὰν ἀνακούφιση... Ὁ συντάκτης τῆς εἰδήσεως ἦταν φαίνεται πονόψυχος ἄνθρωπος... Ἦταν ἀγανακτισμένος ἀπὸ τὴν σκληρότητα αὐτῶν τῶν πειραμάτων καὶ εὐχότανε νὰ μὴν ξαναγύριζε ποτὲ πιὰ ὁ Καντὺ στὸ Νοσοκομεῖο...

—«Κ α ν τ ύ!!!...».

Καθισμένος δίπλα του, μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο σὰν νὰ καταλάβαινε τὴν κρισιμότητα τῆς θέσεώς του ὁ σκύλος, μὲ τὰ αὐτιὰ τεντωμένα, σ' αὐτὰ περίμενε μὲ ἀγωνία τὴν ἀπόφαση τοῦ ἀφεντικοῦ του, δέχτηκε αὐτὸ τὸ ὄνομα μὲ πηδήματα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης... τὸ δέχτηκε σὰν ἕνα κομμάτι ζάχαρη...

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀρμένη Βράϊλα.

Πάροδος τῆς Λ. Ἀλεξάνδρας 23, στοῦ Γκύζη.

Ὁ Ἀρμένης Βράϊλας, Ἕλλην φιλόσοφος, πολιτικὸς καὶ νομομαθής, γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα τὸ 1812 καὶ πέθανεστὸ Λονδῖνο τὸ 1884. Σπούδασε στὸ ἐξωτερικὸ νομικὲς ἐπιστῆμες καὶ γυρίζοντας στὴν Κέρκυρα, ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, ἀρκετὰ εὐδόκιμα. Τὸ 1840 διωρίσθη δικαστὴς στὴ Ζάκυνθο, ἀργότερα δὲ ὑποθηκοφύλαξ στὴ Κέρκυρα. Ἀναμιχθεὶς στοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνες, κατώρθωσε, μαζὶ μ' ἄλλους, νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἰονίου Πολιτείας. Τὸ 1850 ἐξελέγη, ἀντιπρόσωπος τῆς Θ' Βουλῆς. Τὸ 1854 ἔγινε καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας στὴν Ἰόνιο Ἀκαδημία. Τὸ 1865 ἔγινε Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας. Ἀπὸτὸ 1867, ὑπηρέτησε ὡς πρεσβευτὴς στὸ Λονδῖνο, Πετρούπολι, Παρίσι. Πῆρες μέρος τὸ 1880, στὴ διάσκεψι τῶν μεγάλων, στὸ Βερολῖνο. Ἀξιόλογη εἶναι ἡ συγγραφικὴ του ἐργασία, γύρω ἀπὸ φιλοσοφικὰ θέματα.

Ἁρμοδίου.

Ἀπὸ Ἀθηνᾶς 46, στὴν Κεντρικὴ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἁρμόδιος ὁ Ἀθηναῖος, μαζὶ μὲ τὸν Ἀριστογείτονα, σκότωσε τὸν γυιὸ τοῦ Πεισιστράτου, Ἵππαρχον (βλ. καὶ Ἀριστογείτονος).

Ἁρμονίας.

Πάροδος Πύθωνος 1, στὴ Κυψέλη.

Ἡ Ἁρμονία, κόρη τοῦ Ἄρη καὶ τῆς Ἀφροδίτης, σύζυγος δὲ τοῦ Κάδμου, θεωρεῖται ὡς ἡ πρώτη μητέρα τῶν Θηβαίων καὶ ὡς σύμβολο οἰκογενειακῆς γαλήνης. Κατ' ἄλλον μῦθον, ἦτο κόρη τοῦ Δία καὶ τῆς Ἠλέκτρας. Ἀπὸ σύμβολο τάξεως στὴ φύσι, ἔγινε σύμβολο τάξεως στὴ Πολιτεία. Ἀπὸ τὸν μῦθο τῆς Ἁρμονίας, ἐνεπνεύσθησαν πολλοὶ καλλιτέχνες, ἰδίως ὅμως ὁ Ἕλλην Γύζης, μὲ τὴν γνωστή του «Ἁρμονία».

Ἄρνης.

Ἀπὸ Ἀλκμᾶνος 17, στὰ Ἡλύσια.

Κατὰ τὴν μυθολογία ἡ Ἄρνη ἦτο τοποθεσία στὸν Ἅδη ἢ στὰ «τάρταρα τῆς

γῆς», ὅπου ὑπῆρχε ἡ «βρύση τῆς λησμονιᾶς, ἢ τῆς ἀρνησιᾶς». Πίνοντας ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βρύσης αὐτῆς οἱ νεκροί, λησμονοῦσαν τοὺς ζῶντες συγγενεῖς των.

Ἀροανίων.

Διασταύρωσις τῆς ὁδοῦ Ὀβρένοβιτς στὰ παληὰ Σφαγεῖα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸ γνωστὸ ὄρος τῆς Ἀχαΐας, τὸν Χελμό, ποὺ στὴν κορυφή του ὑπάρχει ἀνώμαλο ἐπίμηκες ὁροπέδιο.

Ἀρριανοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους 9, στὸ Στάδιο.

Ἀρριανὸς ὁ Φλάβιος, περίφημος φιλόσοφος, ἱστορικὸς καὶ γεωγράφος, γεννήθηκε στὴν Νικομήδεια τῆς Βιθυνίας κατὰ τὸ 95 μ. Χ. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ἐπικτήτου. Ἐρχόμενος στὴν Ἀθήνα, ἔγινε Ἀθηναῖος πολίτης κι' ἔλαβε τὴν ἐπωνυμία «νέος Ξενοφῶν».

Στὴν Ἀθήνα ἐξετιμήθη ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν Ἀδριανό, ὁ ὁποῖος ἀργότερα τὸν κάλεσε στὸν Ρώμη καὶ τὸν προήγαγε στ' ἀνώτατα ἀξιώματα. Τότε πῆρε καὶ τὸ Ρωμαϊκὸ ὄνομα Φλάβιος, ὄνομα αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Διετέλεσε γιὰ 6 χρόνια τοπάρχης (begatus) τῆς Καππαδοκίας. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἐπεχείρησε τὸν περίπλουν τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ὁ Ἀρριανός, ἀκολούθησε τὸν Ἡρόδοτο τόσο στὶς ἐκφράσεις, ὅσο καὶ στὰ συντακτικὰ σχήματα.

Ἀρσάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 49, στὸ Ἀρσάκειο (Δικαστήρια).

Ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης, μέγας, τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν, εὐεργέτης, γεννήθηκε τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1792 στὸ χωριὸ Χοταχόβα τῆς Β. Ἠπείρου. Τὸ 1813, ἔγινε διδάκτωρ ἰατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Χάλλης τῆς Σαξωνίας. Νέος ἀκόμη ἔδειξε δείγματα φιλολογικῆς μορφώσεως καὶ πρώϊμης διανοητικῆς ὡριμότητας. Ἀπὸ τὸ 1836—1839 ἦτο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας στὴν Μολδοβλαχία. Τὸ 1860 ἔγινε Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας καὶ γιὰ λίγο πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἔγινε ἀρκετὰ γνωστὸς ἀπὸ τὶς δωρεές του, στὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία. Πέθανε στὶς 16 Ἰουλίου 1874.

Ἀρτέμιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 96, στὸ Μοναστηράκι.

Μυθολογικά, ἡ Ἄρτεμις, ἦτο κόρη τοῦ Δία καὶ τῆς Λητοῦς, δίδυμη δὲ ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ Λητώ, διωκομένη ἀπὸ τὴν ζηλότυπη Ἥρα, κατέφυγε στὴ Δῆλο, ὅπου στοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους Κύνθου, γέννησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμι. Ἡ Ἄρτεμις, θεὰ τοῦ Ὀλύμπου, εἶναι μητέρα τῆς φύσεως. Ἐθεωρεῖτο ὡς προστάτης τῆς νεότητος, τῆς παρθενίας, τῆς μητρότητος καὶ τοῦ γάμου.

Ἀρτεμισίου.

Ἀπὸ Κεραμεικοῦ 112, στὴν Λαχαναγορά.

Τὸ Ἀρτεμίσιον, εἶναι ἀκρωτήριο στὴν Β.Α. ἄκρη τῆς Εὐβοίας. Πῆρε τ' ὄνομα ἀπὸ τὸν ἐκεῖ στὴν ἀρχαιότητα ναὸ τῆς «Προσηώας» (τῆς πρὸς Ἀνατολὰς) Ἀρτέμιδος.

Τὸ Ἀρτεμίσιον, ἔγινε γνωστὸ γιὰ τὴν ναυμαχία τοῦ 480, μεταξὺ Ἑλλήνων (ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Εὐρυβιάδη) καὶ Περσῶν. Σ' αὐτήν, πῆρε μέρος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ Ἀδείμας τῶν Κορινθίων, νικήθηκε δὲ ὁ Περσικὸς στόλος.

Ἀρτέμωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χερσίφρονος 33, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης.

Ὁ Ἀρτέμων, μηχανικὸς σύγχρονος τοῦ Περικλέους, εἶναι ὁ ἐφευρέτης τῶν πολιορκητικῶν μηχανῶν, τὶς ὁποῖες χρησιμοποίησε στὴν ἐκστρατεία τοῦ Περικλέους κατὰ τῆς Σάμου (440—439 π.Χ.).

Ἄρτης.

Ἀπὸ Λαρίσης 2, στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴ γνωστὴ πόλι τῆς Ἠπείρου. Ἡ Ἄρτα ἔχει μεγάλη ἱστορικὴ σημασία καὶ ὑπῆρξε σπουδαῖο κέντρο Βυζαντινῆς τέχνης. Βρίσκεται στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου.

Ἀρτοτίνης.

Ἀπὸ Ὑμηττοῦ.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν τῆς γνωστῆς κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, ποὺ βρίσκεται στὶς πηγὲς τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ καὶ στὰ πλάγια τῶν Βαρδουσίων. Στὴν Ἀρτοτίνα γεννήθηκαν ὁ Σκαλτσοδῆμος, ὁ Ἀθ. Διάκος κ. ἄ. ὁπλαρχηγοὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐκεῖ κοντὰ σώζεται ἡ μονὴ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, στὴν ὁποία μόνασε ὁ Διάκος, πρὶν ἀναμιχθῇ στὴν Ἐπανάστασι.

Ἀρύβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλολάου 91, στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἀρύβας, βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν τῆς Ἠπείρου (390 π.Χ.), ἦτο ἀδελφὸς τῆς Ὀλυμπιάδος, συζύγου τοῦ Φιλίππου.

Ἀρύτης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φερπίωνος 88.

Ἀρύτη ἢ Ἀρήτη, ἡ φιλόσοφος, κόρη τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Κυρηναϊκῆς Σχολῆς, Ἀριστίππου, διαδέχθηκε τὸν πατέρα της στὸ ἀξίωμα τοῦ Σχολάρχου τῆς Κυρηναϊκῆς Σχολῆς.

Ἀρχελάου.

Στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἀμύντα, στὴ συνοικία Ριζάρη.

Ἀρχέλαος ὁ Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἔζησε τὸ 2ο ἥμισυ τοῦ Ε' π.Χ. αἰῶνος Γυιὸς τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἀναξαγόρα τοῦ Κλαζομενίου. Ὁ Ἀρχέλαος, πίστευε ὅτι ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδής, ὁ κόσμος φθαρτός, τὸ πᾶν δὲ ἄπειρον.

Ἀρχέρμου.

Ἀπὸ Χρυσοθέμιδος 9, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀρχέρμος, Χῖος ἀγαλματοποιός, γυιὸς τοῦ Μικκιάδου καὶ πατὴρ τῶν ἐπίσης ἀγαλματοποιῶν, Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος, ἔζησε περὶ τὰ μέσα τοῦ ΣΤ' π.Χ. αἰῶνος. Εἰργάζετο, ἔχοντας γιὰ ὑλικὸ τὸ μάρμαρο. Γνωστό του ἔργο εἶναι ἡ «Νίκη τοῦ Ἀρχέρμου» ποὺ βρέθηκε στὴ Δῆλο.

Ἀρχιγένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γούβας 32, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης.

Ὁ Ἀρχιγένης, διαπρεπὴς Ἕλλην ἰατρὸς—χειρουργὸς ἀπὸ τὴν Ἀπαμεία τῆς Συρίας, ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τραϊανοῦ στὴ Ρώμη. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Τραλλιανὸς λέγει ὅτι ὁ Ἀρχιγένης ὑπῆρξε «θειότατος εἴπερ τις καὶ ἄλλος».

Ἀρχιλόχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πίσσης 3, στοῦ ΦΙΞ.

Ὁ Ἀρχίλοχος, σπουδαῖος ποιητὴς ἀπὸ τὴ Πάρο, ἔζησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ζ' π.χ. αἰῶνος καὶ εἶναι ὁ περιφημότερος τῶν ἰαμβογράφων. Φιλοκίνδυνος τύπος, ζοῦσε πότε σὰν πειρατὴς καὶ πότε σὰν μισθοφόρος, ἀσχολούμενος παράλληλα καὶ μὲ τὴν ποίησι. Πῆρε μέρος στὸ πόλεμο κατὰ τῆς Εὐβοίας, σκοτώθηκε δὲ σ' ἕνα πόλεμο ἐναντίον τῶν Ναξίων.

(Συνεχίζεται)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὑπ' ἀριθ. 955/17-11-1959

«Ἐὰν ἡ ὑπ' ἀριθ. 9355/1959 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, δι' ἧς ἀνατίθενται ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τεχνικοὺς ὑπαλλήλοτς τοῦ Ὑπουργείου τούτου διὰ τὰς ἐν αὐτῇ αὐτοκινητιστικὰς παραβάσεις τροχαίας κινήσεως, εἶναι νόμιμος».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 32 τοῦ Ν. 4841/1930 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν» σαφῶς προκύπτει ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων τεταγμένοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀσκοῦσι ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀναγόμενα εἰς ζητήματα τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, ἐξ οὗ λόγου καὶ παρέχεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἁρμοδιότης εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων, ζητήματα δὲ τροχαίας κινήσεως ἐν γένει, ὡς τ' ἀφορῶντα τὴν εὐταξίαν εἰς τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων ἐν ταῖς πόλεσι, τὰς σταθμεύσεις, τὰς διαδρομὰς καὶ τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν διὰ τῶν διαφόρων ὁδῶν, τὰ τῆς καθαριότητος, τὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ὁδηγῶν αὐτῶν καὶ λοιπὰ συναφῆ, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένων καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, πλὴν τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν» καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ ρηθέντος νόμου προβλεπομένων, ἅτινα πάντως δὲν σχετίζονται πρὸς τὰ διαληφθέντα τῆς ἀστυνομικῆς ἁρμοδιότητος θέματα (βλ. ἄρθρ. 4 καὶ 46 συμβάσεως καὶ ἄρθρ. 2 Ν. 3463/1928 εἰς ὃ τὸ ἄρθρον 21 ἐν τέλει τοῦ Ν. 4841/1930 παραπέμπει).

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰ ἄρθρα 2 § Ια, ε', 122 ηθ καὶ 123 τοῦ διὰ τοῦ Δ/τος τῆς 30-6/30-9-1931 Κωδ. Νόμου 4971/1931 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων», ἥτις κωδικοποίησις ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 941/1943 ἐπελθούσης οὕτω εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ νομοθετικῆς ἀνανεώσεως μεταγενεστέρας τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 4841/1930, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὡς ἐντεταλμένην τὴν διαφύλαξιν τῆς δημοσίας εἰρήνης, ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ τὴν προστασίαν τῶν προσώπων καὶ τῶν περιουσιῶν τῶν κατοίκων ἀνήκει ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων ρύθμισις τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς κίνησιν, τάξιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων.

Ἑπομένως ἡ ὑπ' ἀριθ. 9356/1959 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, δι' ἧς ἀνατίθενται εἰς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τούτου καθήκοντα ἐλέγχου ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν πάσης φύσεως αὐτοκινήτων ἐκτελούντων παρανόμους μεταφορὰς ἐπιβατῶν ἐπὶ κομίστρῳ κατ' ἐπιβάτην, παρανόμους σταθμεύσεις καὶ λοιπὰς τροχαίας κινήσεως παραβάσεις, ἐλέγχεται ὡς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Νόμου ἐκδοθεῖσα καὶ ὡς τοιαύτη ἀνίσχυρος πρὸς ἐφαρμογήν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Παπαβασιλείου Γεώργιος. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του.

—Διὰ Β.Δ. ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των ἀπὸ 1-1-1960 οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας :

1) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Λιαρομμάτης Γεράσιμος, Ζαγκλῆς Δημήτριος, Κορωνᾶκος Διονύσιος, Κουτσουρούμπας Σπυρίδων, Γεωργίου Βασίλειος, Πουλικάκος Παντελῆς, Τσίπης Κωνσταντῖνος, Παπανικολάου Γεώργιος, Λουκάκης Ἐμμανουήλ, Παυλόπουλος Βαλσάμης, Παπακωνσταντίνου Διονύσιος καὶ Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς Β΄ Ἀλεξίου Ζήσης.

2) Ἀστυνόμοι κ.κ. Τσέκος Ἀθανάσιος, Ἀσημάκης Γεώργιος, Μάντζαρης Ἀναστάσιος, Βαλσαμίδης Βασίλειος, Γκόγκας Σπυρίδων, Ἀντωνάκης Ἐμμανουήλ, Ἀγγελόπουλος Χρῆστος, Κροκίδης Ἀλέξανδρος, Βασιλόγιαννης Εὐστάθιος, Σισμάνης Ἀθανάσιος, Φράγκος Βασίλειος, Ἀναστασιάδης Ἰωάννης, Γαβριὴλ Γεώργιος, Θεοδωράκης Ἰωάννης καὶ Φαρμάκης Παντελῆς.

3) Ὑπαστυνόμοι κ. κ. Φρόνιμος Κωνσταντῖνος, Δημητριάδης Ἀστέριος, Λαμπρόπουλος Ἀριστομένης, Φόλας Στέφανος καὶ Τρύφωνας Γεώργιος.

4) Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Περουκανέας Δημήτριος, Καραβᾶς Σωκράτης, Λιακάκος Ἰωάννης, Λυκάκης Ἀνδρέας, Παιδακάκης Γεώργιος, Ζαφειράκος Δημήτριος, Ἀσημάκης Παναγιώτης, Κυρογιαννάκος Πέτρος, Νομικὸς Ἀνδρέας, Μάϊνος Θεόδωρος, Τζουβάρας Βησσαρίων, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Ζαφειριάδης Χρῖστος, Πολυζωγόπουλος Ἀνδρέας, Καλονάρος Παναγιώτης, Μπούμπουκας Νικόλαος καὶ Προβατᾶς Νικόλαος.

5) Ἀρχιφύλακες : Φουντουκόπουλος Νικόλαος, Ἔρωτας Κυριάκος, Τριανταφύλλου Χαράλαμπος, Κωστόπουλος Γεώργιος, Ἀναγνωστόπουλος Θεόδωρος, Παπαγγελῆς Βασίλειος, Κανάκης Φίλιππος, Σαγιαδινὸς Κωνσταντῖνος, Δημόπουλος Ἰωάννης καὶ Κοντὸς Σπυρίδων.

6) Ὑπαρχιφύλακες : Γιαννακούλιας Παναγιώτης, Ξάνθης Κωνσταντῖνος, Τζαρμάδος Στυλιανός, Κιτσάκης Νικόλαος, Ντουφεξῆς Παναγιώτης, Εὐαγγελινὸς Παναγιώτης, Μιχελάκος Ἀθανάσιος, Χανιώτης Λάμπρος, Κουτσαύτης Ἀριστείδης, Γεωργουλόπουλος Ἀνδρέας, Εὐαγγελόπουλος Ἀνδρέας, Τουμπανάκης Βασίλειος, Δρόσος Παναγιώτης, Κονταρᾶς Ἠλίας, Μποῦλος Χαράλαμπος, Ἀρναούτης Μιχαήλ, Γκρίμπας Κωνσταντῖνος, Καρδαρᾶς Ἀπόστολος, Παπανικολάου Δημοσθένης, Σκυλακάκης Παναγιώτης, Χαραλαμπόπουλος Ἰωάννης, Κορογιάννης Νικόλαος, Βρακᾶς Λάμπρος, Τζεφεράκος Μιχαὴλ καὶ Γραμμένος Κωνσταντῖνος.

7) Ἀστυφύλακες : Νικολούδης Εὐάγγελος.

—Διὰ Β. Διατάγματος προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων ἔτους 1959, πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων, οἱ κάτωθι Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογὴν : κ.κ. Καραχάλιος Ἰωάννης, Μουρούσιας Ἀνδρέας καὶ Γεωργακόπουλος Παντελῆς.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Πανέτσος Ἰωάννης, Μπαρδόπουλος Παναγιώτης, Παπαδόπουλος Ἀριστείδης καὶ Ἀδαμόπουλος Ἀδάμ.

—Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως.

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Στρατῆς Ἀθανάσιος, Δουβάρας Δημήτριος, Δημητρακόπουλος Χρῆστος, Μόρος Δημήτριος, Ταμωλάκης Γεώργιος, Τσακρῆς Νικόλαος καὶ Παπαγιάννης Γεώργιος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Λαδᾶς Γεώργιος, Κούκουρας Ἰωάννης, Κανέλλος Γεώργιος καὶ Γάτσης Ἰωάννης.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Β' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Σούτης Κωνσταντῖνος, Σκάρπας Θεόδωρος, Λυράκης Ἰωάννης, Κουλουριώτης Δημήτριος, Ψαλλίδας Νικόλαος, Κυρκίτσος Γεώργιος, Παπασταθόπουλος ἢ Παπαστάθης Βάϊος, Σπυρογιαννόπουλος Χρῆστος καὶ Παπαλεξόπουλος Γεώργιος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Σταυρόπουλος Κωνσταντῖνος, Πάρχας Ἰωάννης, Φιλίππου Ἀνδρέας, Τσουρᾶς Ἀντώνιος, Κοτρῶτσος Ἀγησίλαος καὶ Μητσάκης Δημήτριος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικοῦ προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προεκτέων ἔτους 1959 πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

—Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Σῖνος Ἀνδρέας, Κολλινιάτης Βασίλειος, Βλαχοδῆμος Τηλέμαχος, Κουρουμπλῆς Παναγιώτης, Κοντὸς Εὐάγγελος, Ἀδαμόπουλος Ταξιάρχης, Τζάθας Ἰωάννης, Τριανταφυλλόπουλος Χαράλαμπος, Ἀλισαφάκης Εὐστράτιος, Δαβάκης Μιχαήλ, Παπαδέας Δημήτριος, Μιχελῆς Σπυρίδων, Σφέτσος Ξενοφῶν, Ντζουμάνης Γεώργιος, Πασπάτης Ἀντώνιος καὶ Γιαννακάκης Μύρων.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Μαραβέλιας Γεώργιος, Μαλλιαρουδάκης Εὐάγγελος, Τριλιανὸς Κωνσταντῖνος, Μανωλόπουλος Ἰωάννης, Γεωργουλόπουλος Ἠλίας, Βοϊβόνδας Ἀθανάσιος, Εὐθυμίου Χρῆστος, Τσαλτάκης Θεόδωρος, Ἀρχατζηκάκης Ἐλευθέριος καὶ Ἀβραὰμ Ἠλίας.

—Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ Ἀρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Ἀντωνόπουλος Κωνσταντῖνος, Κυριακόπουλος Ἀνδρέας, Γραμμένος Δημήτριος, Τσαντίλης Πολύκαρπος, Κατριγάρης Ἀθανάσιος, Δρούγας Ἰωάννης, Καμπούρης Μιχαήλ, Σιδηρόπουλος Ἀχιλλεύς, Τσάκας Ἄγγελος, Φουστέρης Δημήτριος καὶ Τριανταφυλλόπουλος Βασίλειος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Οἰκονόμου Χρῆστος, Ντονᾶς Χρῆστος, Γιατράκος Γεώργιος, Λαμπρόπουλος Κωνσταντῖνος, Κουρκουτᾶς Βασίλειος, Μαστρογεωργίου Ἀθανάσιος καὶ Μηλιώνης Δημήτριος.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

—Τὴν 6ην Δεκεμβρίου 1959, διενεργήθη διαγωνισμὸς εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων. Ἐκ τῶν μετασχόντων ἐπέτυχον οἱ κάτωθι 252 ἀστυφύλακες : Μανταλιᾶς Θεοφάνης, Κωτσόβολος Ἄγγελος, Ταβουλαρέας Σωτήριος, Τζιμοράγκας Γεώργιος, Τσατάλας Κωνσταντῖνος, Τόλλιας Γεώργιος, Τσαντήλης Δημήτριος, Τσιρώνης Ἀθανάσιος, Τζουμέρκας Παναγιώτης, Τόγιας Ἀθανάσιος, Τζιαβέλας Φώτιος, Τζουβέλης Κωνσταντῖνος, Τασάκος Κωνσταντῖνος Τασιόπουλος Ἀντώνιος, Ἠλιάδης Φιλήμων, Ξενικάκης Κωνσταντῖνος, Χάγιος Ἰωάννης, Χιώτης Στέργιος, Χρονόπουλος Ἠλίας, Χαραλαμπάκης Ἐμμανουήλ, Χολέβας Νικόλαος, Χαβέλλας Ἰωάννης, Ξεροβασιλᾶς Ἰωάννης, Χριστόπουλος Κωνσταντῖνος, Χειλάκης Κωνσταντῖνος, Χρυσανθόπουλος Χρῆστος, Χουλάκης Χαράλαμπος, Σταθᾶτος Παναγιώτης, Παναγιωτόπουλος Χρῆστος, Πρωτογεράκης Ἰωάννης, Παπαγγελῆς Κωνσταντῖνος, Πιερακάκης Γεώργιος, Παπαδᾶς Ἠλίας, Πέππας Νικόλαος, Παγκαλάκης Γεώργιος, Πατουχέας Ἠλίας, Παπαδημητρόπουλος Ἀν-

δρέας, Πρωτόπαππας Κωνσταντῖνος, Πουρνάρας Ἀθανάσιος, Παπαστεφάνου Ἰωάννης, Παπαϊωάννου Ἰωάννης, Πρικάκης Ἰωάννης, Καβούρης Παναγιώτης, Καραμπούλης Γεώργιος, Παπαδόπουλος Νικόλαος, Φράγκος Ἰωάννης, Φραγκούλης Βιργίλλιος, Καπούτσης Κωνσταντῖνος, Φονταλῆς Σπυρίδων, Μεγαλακάκης Κωνσταντῖνος, Μαρκάκης Χαράλαμπος, Μπαϊρακτάρης Ἐπαμεινώνδας, Μασαούτης Νικόλαος, Μπάκας Ἀπόστολος, Ματσούκας Ἰωάννης, Μπρίνιας Ἀπόστολος, Μπασιάκος Νικόλαος, Μαρκάκης Ἀντώνιος, Μπλουγούρας Γεώργιος, Μικέδης Γεώργιος, Μιχιώτης Κωνσταντῖνος, Μανουρᾶς Ἰωάννης, Σολομὸς Διονύσιος, Μπρακατσέλος Νικόλαος, Μπλέτσας Γεώργιος, Μπίκος Δημήτριος, Μυλωνᾶς Ἰωάννης, Μπουρούνης Δημήτριος, Κουρμπέτης Πολύβιος, Κορτσαλὸς Δημήτριος, Κακούνης Κωνσταντῖνος, Ρίγκος Νικόλαος, Ρουμανᾶς Ἰωάννης, Κωτσόπουλος Κωνσταντῖνος, Καγκουρᾶς Παναγιώτης, Κολώνιας Ἀθανάσιος, Κοκκινάκης Ἰωάννης, Κωνσταντόπουλος Ἀθανάσιος, Καλφακᾶκος Δημήτριος, Κόρακας Εὐάγγελος, Κούφης Γεώργιος, Κοντογεωργᾶκος Κωνσταντῖνος, Καψωμενάκης Γεώργιος, Κοτίνης Ἰωάννης, Νταλάκας Κωνσταντῖνος, Κολοβέας Δημήτριος, Καντόλας Νικόλαος, Καραγιάννης Δημήτριος, Κουλούκης Σπυρίδων, Κουτσοκώστας Ἀνδρέας, Καραμπίνας Θεμιστοκλῆς, Ντούβρας Κωνσταντῖνος, Νικολάου Κωνσταντῖνος, Πουλόπουλος Κωνσταντῖνος, Πατερίτσας Γεώργιος, Γιαννικόπουλος Εὐάγγελος, Γκάσιος Δημήτριος, Γεωργιτσανάκος Κυριάκος, Γιαννακόπουλος Γρηγόριος, Γαμβρᾶς Θωμᾶς, Βασιλείου Δημήτριος, Λουζιώτης Χρῆστος, Λινάρδος Εὐάγγελος, Λιακόπουλος Χρῆστος, Λαμπρόπουλος Γεώργιος, Λιακόπουλος Ἠλίας, Λάγιος Στυλιανός, Λύσσαρης Ἠλίας, Βασιλείου Γεώργιος, Γκιώνης Γεώργιος, Διαμαντόπουλος Ἀνδρέας, Ἐλαφρὸς Σπυρίδων, Δουβίκας Σωτήριος, Δασενάκης Γεώργιος, Δελλάκος Ἠλίας, Οἰκονόμου Δημήτριος, Λαλάκος Γεώργιος, Λαζανᾶς Ἀνδρέας, Θεοδώρου Χριστόφορος, Παγώνης Χαράλαμπος, Διαμαντόπουλος Κωνσταντῖνος, Δασκαλάκης Κωνσταντῖνος. Δόσχορης Γρηγόριος, Δουκάκης Κωνσταντῖνος, Δημητρακόπουλος Δημήτριος, Ἀναγνώστου ἢ Παππᾶς Ἠλίας, Ἀσημακόπουλος Γρηγόριος, Αὐγουστῖνος Νικόλαος, Ἀναστασόπουλος Ἰωάννης, Ἀθανασόπουλος Σπυρίδων, Πουλημένος Σωτήριος, Πισπιρῖγκος Ξενοφών, Πετρόπουλος Βασίλειος, Παναγόπουλος Ἠλίας, Αὐλωνίτης Σπυρίδων, Ἀρκουδέας Νικόλαος, Ἀγγελόπουλος Κωνσταντῖνος, Ἀδὰμ Γεώργιος, Μπακῆς Παναγιώτης, Μανοῦσος Παναγιώτης, Μούζουλας Γεώργιος, Ἀπονωμεριτάκης Στέφανος, Ἀργύρης Φώτιος, Μπότσης Ἀλέξανδρος, Μπούσιος Δημήτριος, Φλῶρος Λάμπρος, Κώτσης Εὐστάθιος, Κονυλάκης Εὐστράτιος, Καραστάθης Χρῆστος, Σπυρούλιας Ἰωάννης, Σινόπουλος Ἄγγελος, Ἀγγελάκος Θωμᾶς, Σκωλίκης Μιχαήλ, Σταθακόπουλος Ἀπόστολος, Σιβίκος Νικόλαος, Σταμάτης Ἰωάννης, Σιμώνης Γεώργιος, Ἀργύρης Νικόλαος, Ἀναγνωστάκης Κωνσταντῖνος, Βλαχόπουλος Δημήτριος, Βαλσαμᾶς Γεώργιος, Σφαλτὸς Δημήτριος, Σπανογιάννης Ἀθανάσιος, Σωνίδης Κωνσταντῖνος, Σκοπελίτης Ἄγγελος, Βαρλάμης Δημοσθένης, Γκίκας Ἀθανάσιος, Γκέκος Νικόλαος, Βαβούλης Ἀργύριος, Παρλαβάντζας Ἀλέξανδρος, Παραρᾶς Μᾶρκος, Παλαντᾶς Δημήτριος, Σουροπάνης Εὐάγγελος, Μασγάλας Κωνσταντῖνος, Ἀθανασίου Στέφανος, Καλαϊτζίδης Θεοχάρης, Τζιούκρας Χαράλαμπος, Κοντογιάννης Ἡρακλῆς, Φαράντος Ἀθανάσιος, Μπαρούνης Ἀντώνιος, Τσώτας Ἰωάννης, Τράσσης Βασίλειος, Μπίλλιας Χαράλαμπος, Κοῦκκος Ἀνδρέας, Φρουδαράκης Ἐμμανουήλ, Μανώλης Ἀνδρέας, Μπούρας Χρῆστος, Κιζίρης Βασίλειος, Κωστάκης Ἐμμανουήλ, Κωτσίρης Παναγιώτης, Κουλαμᾶς Ἠλίας, Κώτσης Θωμᾶς, Κώης Ἰωάννης, Κακαβᾶς Διαμαντῆς, Κυριακόγκωνας Γεώργιος, Κοκμοτὸς Χαράλαμπός, Κοτρωνιᾶς Ζώης, Νάνης Μιχαήλ, Ντερμπεντέρης Κωνσταντῖνος ἢ Ἰωάννης, Ρεμπελάκης Κλέαρχος, Γεωργίου Γεώργιος, Σκόπας Ἀναστάσιος, Γλεντζάκος Γεώργιος, Σπυρόπουλος Πέτρος, Βούτσινος Κωνσταντῖνος, Γκούμας Ἰωάννης, Νινάσιος Βασίλειος, Σταματόπουλος Βασίλειος, Γεωργακόπουλος Νικόλαος, Γαλανόπουλος Γεώργιος, Βλαχονικολὸς Ἀλέξανδρος, Στασινὸς Σπυρίδων, Σιδέρης Γεώρ-

γιος, Γιαννόπουλος Στέφανος, Σάμιτας Γεώργιος, Βογιατζῆς Ἰωάννης, Γεωργίου Χρῆστος, Γκρίτζαλης Νικόλαος, Σεφερλῆς Παναγιώτης, Σπηλιόπουλος Κωνσταντῖνος, Σπανὸς Διαμαντῆς, Λάϊος Χρῆστος, Λιάπης Μιχαήλ, Καλαϊτζίδης Κωνσταντῖνος, Καμαρινὸς Κωνσταντῖνος, Μπούκας Διονύσιος, Μπιμπίκος Πέτρος, Λερούνης Ἰωάννης, Μπερζελέας Ἠλίας, Δημακᾶκος Θεόδωρος, Γράψιας Παναγιώτης, Ἀλεξόπουλος Γεώργιος, Γιαλαμᾶς Νικόλαος, Ἀμπελιώτης Εὐάγγελος, Βενάρδος Δημήτριος, Παπαδόπουλος Νικόλαος, Πάλκος Θεόδωρος, Μαντζουράτος Ἀθανάσιος, Μαλαντάρας Νικόλαος, Τσαλίκης Παναγιώτης, Σπανάκος Παναγιώτης, Σαπουντζῆς Δημήτριος, Σταθάκος Δημήτριος, Τζανέλης Γεώργιος, Σκλέπας Γεώργιος, Φιλιόπουλος Φίλιος, Σταματογιάννης Σπυρίδων, Δρακοπαναγιωτάκης Δημήτριος, Σαλακᾶς Παναγιώτης, Καραγιάννης Χαράλαμπος, Πουλημένος Σπυρίδων καὶ Αὐγουστίνος Δημήτριος.

Οἱ ἀνωτέρω ἐπιτυχόντες καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν πρὸς συνέχισιν τῶν ἐξετάσεων των καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων (Λεόντειος Σχολὴ)ὡς ἀκολούθως : Τὴν Κυριακὴν 24 Ἰανουαρίου 1960 καὶ ὥραν 8.30′ πμ. διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τὴν Δευτέραν 25 Ἰανουαρίου 1960 καὶ ὥραν 17 μ.μ. διὰ τὸ μάθημα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τὴν Τρίτην 26 Ἰανουαρίου 1960 καὶ ὥραν 17 μ.μ. διὰ τὸ μάθημα Πρακτικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας καὶ τὴν Τετάρτην 27 Ἰανουαρίου 1960 καὶ ὥραν 17 μ.μ. διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ Κανονισμοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ ἀστυνομικὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς Ἐκπομπῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σὲ ἐπιμέλεια πάντα Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, συνεχίζονται μὲ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἀνάμεσα σὲ ἐνθουσιώδη σχόλια χιλιάδων ἀκροατῶν.

—Τὸ Χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα τῆς 25/12/1959, ὅπως τὸ πρωτοχρονιάτικο τῆς 1/11/1960, ὑπήχθησαν σὲ ἕνα κοινὸ πανηγυρικὸ πρόγραμμα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας ποὺ παρουσίασεν ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μὲ ἐξαιρετικὴ καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία.

*

—Πλούσια, κεφάτη, πανηγυρικὴ ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 8/1/1960 ἐνθουσίασε καὶ ἄφισε ἐκλεκτὲς ἀναμνήσεις, χάρη στὴν ποικιλία τῶν ρυθμῶν της, τὴν συγκινητικὴ πρόζα της καὶ τὰ ὄμορφα τραγούδια της. Κατ' αὐτὴν μετεδόθη καὶ συγκινητικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπ' τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, μὲ τίτλο «Ἀνταπόκριση ἀπ' τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου».

***

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ τελεσθὲν τὴν 10/12/59 μνημόσυνον τῶν πεσόντων καὶ σφαγιασθέντων κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944 ἀστυνομικῶν, καὶ εἰς τὴν σχετικὴν 10λεπτον ὁμιλίαν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐγένετο ἐνδεικτικῶς μνεία τινῶν μόνον ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Βασ. Χωρ/κῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, αἵτινες ἀντεστάθησαν ἡρωϊκότατα κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Ἡ μνημόνευσις ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν θὰ κατελάμβανε ὁλόκληρον σελίδα καὶ θὰ ἀπῄτει πολλὴν ὥραν, τὸ τοιοῦτον δὲ ἀντίκειται εἰς τὴν καθιερωμένην ἀρχήν, ὅπως αἱ ὁμιλίαι εἰς τελετάς, καθ' ἃς παρίσταται ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, εἶναι σύντομοι (5′ λεπτῶν). Οὐδεὶς βεβαίως λησμονεῖ ποτὲ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐν ὅπλοις συναδέλφων ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξιστορήθησαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τούτου κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς εἰς τὸν διακεκριμένον συνεργάτην των κ. Ἰωάννην Παπαζαχαρίου, Καθηγητὴν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητὴν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.